

Tirsdag den 5. februar 2013 (D)

1

55. møde

Tirsdag den 5. februar 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til justitsministeren og forsvarsministeren om brug af droner.

Af Marie Krarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 30.01.2013).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til statsministeren og statsministeren om omfanget af regeringens svar på spørgsmål om storskalaloven. (Hasteforespørgsel).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

().

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 21 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om tvang i psykiatrien.

Af Jane Heitmann (V) m.fl.

(Anmeldelse 16.01.2013. Fremme 18.01.2013. Forhandling 31.01.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 25 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Mie Bergmann (RV), Özlem Sara Cekic (SF) og Stine Brix (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 24 af Jane Heitmann (V), Liselott Blixt (DF), Thyra Frank (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Mere fleksible regler for befordringsgodtgørelse til Folketingets medlemmer).

Af Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF), Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF).

(Fremsættelse 13.12.2012. 1. behandling 18.01.2013. Betænkning 23.01.2013. 2. behandling 29.01.2013).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af lov om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse. (Omdannelse af Fornyelsesfonden til Markedsmodningsfonden m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 12.12.2012. 1. behandling 15.01.2013. Betænkning 31.01.2013).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om indretning m.v. af visse produkter.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 04.12.2012. Betænkning 23.01.2013).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om digital indberetningsløsning til brug for anmeldelse af sygefravær samt anmodning om refusion af sygedagpenge og dagpenge efter barselloven, lov om sygedagpenge og barselloven. (Digital kommunikation om tilskudsordninger m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 30.01.2013).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed. (Revisors uddannelse og certificering af revisorer i finansielle virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 30.01.2013).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om social service (Kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af borgernes frie valg af leverandør af hjemmehjælp og fritvalgsbevis).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 24.01.2013).

10) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren og social- og integrationsministeren om kommunernes efterlevelse af love, regler og ankepraksis.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.

(Anmeldelse 14.12.2012. Fremme 18.12.2012).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2012.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 30.01.2013).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2013.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet. Det er godt at se, at der er næsten lige så stort fremmøde, som der var i går. (*Munterhed*).

I dag er der følgende anmeldelser:

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Lovforslag nr. L 134 (Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Kroatien).

Per Clausen (EL) og Pernille Skipper (EL):

Beslutningsforslag nr. B 57 (Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af forbuddet mod bestemte hunderacer m.v.).

Thomas Danielsen (V), René Christensen (DF), Mette Bock (LA) og Lene Espersen (KF):

Beslutningsforslag nr. B 58 (Forslag til folketingsbeslutning om en selvfinansierende etableringsordning for yngre fiskere).

Christian Juhl (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 59 (Forslag til folketingsbeslutning om jobgaranti).

Kristian Thulesen Dahl (DF) og Lars Barfoed (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 60 (Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af muligheden for oprettelse af et partnerskab mellem Danmark og Grønland om udvikling af den grønlandske undergrund).

Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.:

Hasteforespørgsel nr. F 25 (Vil statsministeren redegøre for sit brev til Folketingets formand af 28. januar 2013, jf. UFO, alm. del – bilag 19, hvori hun afviser at besvare spørgsmål fra Folketinget, som menes ikke at have retlig interesse for Danmark?).

Martin Henriksen (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 26 (Hvad kan regeringen oplyse om indsatsen mod ekstreme muslimske grupper i Danmark som f.eks. Hizb ut-Tahrir og Kaldet til islam, og agter regeringen at iværksætte nye initiativer med henblik på at bekæmpe ekstremismen i det danske samfund?).

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 27 (Hvad vil ministeren gøre for at forbedre borgernes retssikkerhed i forbindelse med kommunernes behandling af sager om socialt bedrageri?).

Titlerne på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til justitsministeren og forsvarsministeren om brug af droner.

Af Marie Krarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 30.01.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til statsministeren og statsministeren om omfanget af regeringens svar på spørgsmål om storskalaloven. (Hasteforespørgsel).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

(.).

Kl. 13:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 21 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om tvang i psykiatrien.

Af Jane Heitmann (V) m.fl.

(Anmeldelse 16.01.2013. Fremme 18.01.2013. Forhandling

31.01.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 25 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Mie Bergmann (RV), Özlem Sara Cekic (SF) og Stine Brix (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 24 af Jane Heitmann (V), Liselott Blixt (DF), Thyra Frank (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 25 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Mie Bergmann (RV), Özlem Sara Cekic (SF) og Stine Brix (EL). Vi kan stemme nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 70 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 40 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 25 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 24 af Jane Heitmann (V), Liselott Blixt (DF), Thyra Frank (LA) og Benedikte Kiær (KF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Mere fleksible regler for befordringsgodtgørelse til Folketingets medlemmer).

Af Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF), Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF).

(Fremsættelse 13.12.2012. 1. behandling 18.01.2013. Betænkning 23.01.2013. 2. behandling 29.01.2013).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 111 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af lov om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse. (Omdannelse af Fornyelsesfonden til Markedsmodningsfonden m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 12.12.2012. 1. behandling 15.01.2013. Betænkning 31.01.2013).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det synes ikke at være tilfældet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om indretning m.v. af visse produkter.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 04.12.2012. Betænkning 23.01.2013).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om digital indberetningsløsning til brug for anmeldelse af sygefravær samt anmodning om refusion af sygedagpenge og dagpenge efter barselloven, lov om sygedagpenge og barselloven. (Digital kommunikation om tilskudsordninger m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Louise Schack Elholm som Venstres ordfører.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette lovforslag er en del af udmøntningen af vedtagelsen af forslag til vedtagelse nr. V 82 om digitalisering af den offentlige sektor, som Venstre var med til at vedtage som daværende regeringsparti i folketingsåret 2009-10, og som vi som daværende regeringsparti var med

til at udmønte i aftalen om den fælles offentlige digitaliseringsstrategi sammen med regionerne og KL.

Lovforslaget handler overordnet set om at digitalisere indberetninger til det offentlige. I dag forholder det sig sådan, at når en arbejdsgiver vil anmode en kommune om at få udbetalt løntilskud eller tilskud til fleksjob, skal vedkommende udfylde papirblanketter og sende dem med posten. Det er en langsom og ineffektiv praksis. Lovforslaget ændrer denne praksis, så indberetningerne bliver digitale og kommer til at foregå via Nemrefusion, som i forvejen kendes fra sygedagpengeområdet og barselspengeområdet.

Konkret giver lovforslaget beskæftigelsesministeren en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem arbejdsgivere og kommuner i forbindelse med anmodning om og udbetaling af tilskud.

Som konsekvens af denne ændring indeholder lovforslaget også andre mindre dele. F.eks. forsvinder kravet om at vedlægge fysiske kopier af lønsedler, når indberetningerne bliver digitale, og derfor skal det sikres, at kommunerne foretager stikprøvekontrol af udbetalte tilskud. Lovforslaget giver derfor kommunerne mulighed for dette, bl.a. ved at kontrollere oplysninger på baggrund af Indkomstregisteret.

Lovforslaget giver også beskæftigelsesministeren mulighed for at fastsætte de nærmere regler om udbetaling af tilskud. Hensigten er, at beskæftigelsesministeren på den måde kan sikre, at tidsfristen for anmodning om løntilskud og tilskud til fleksjob bliver ens, svarende til tidsfristen, som gælder på sygedagpengeområdet.

Endelig ændrer lovforslaget også navnet på den lov, der indeholder de nærmere betingelser for denne digitale indberetningsløsning. Den hedder i dag SDPI-loven og handler primært om sygedagpenge og barselsdagpenge. Med lovforslaget foreslås det, at denne lov skifter navn til Nemrefusionsloven, fordi loven også kommer til at omfatte udbetaling af andre tilskud.

Venstre bakker overordnet set op om digitalisering af indberetninger. Det letter arbejdsgangen for mange og er med til at effektivisere den offentlige sektor. Dog mener Venstre, at beskæftigelsesministeren får en relativt bred bemyndigelse, når det gælder det at fastsætte reglerne om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation. Det ligger fast, at den første periode er frivillig for virksomhederne, men spørgsmålet er, hvordan ministeren vil sikre, at fejl bliver rettet og systemet trimmet tilstrækkeligt, inden ministeren beslutter, at virksomhedernes tilslutning til Nemrefusion gøres obligatorisk. Og hvilken sikkerhed har Folketinget for dette?

Det er vigtigt for Venstre, at Nemrefusionssystemet bliver evalueret grundigt, inden det bliver gjort obligatorisk. Derfor skal brugerne af systemet også høres om deres erfaringer, inden systemet gøres obligatorisk. Det er ikke nok, at de er medlem af en følgegruppe, som i øvrigt ikke er aktiv.

Ellers er Venstre enig i intentionerne om at digitalisere og forenkle bureaukratiet for virksomheder, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne.

KL 13:09

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Jens Joel som socialdemokratisk ordfører.

KL 13:09

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Vi behandler et forslag i dag, som skal gøre det nemmere og billigere for arbejdsgiverne at anmode om tilskud til fleksjobbere og ansatte i løntilskudsjob.

Det konkrete forslag ligger, som det allerede har været nævnt, i direkte forlængelse af vores generelle bestræbelser på at digitalisere sagsbehandlingen i den offentlige sektor. Et enstemmigt Folketing

stod allerede for 3 år siden bag digitaliseringsvedtagelsen, og de konkrete skridt er efterfølgende blevet aftalt med kommuner og regioner i den fælles offentlige digitaliseringsstrategi. Digitaliseringen kan spare det offentlige og arbejdsgiverne for både kroner og konkret papirarbejde. I bund og grund handler det om at gøre sagsbehandlingen og forskellige regler så simple og enkle at arbejde med som muligt. Jo mindre krudt, vi skal bruge på administration, jo mere har vi til at skabe værdier og velfærd for. Derfor støtter vi Socialdemokraterne også fuldt op om både den samlede strategi og det konkrete lovforslag.

Det konkrete lovforslag er både nyt og så alligevel velkendt. Det handler nemlig om, at det system, der fremover skal anvendes, når vi søger om tilskud til fleksjobbere og løntilskudsansatte, bliver det samme som det, arbejdsgiverne allerede kender fra sygedagpenge- og barselsområdet. Ensartede tidsfrister og samme digitale løsninger vil alt andet lige gøre det nemmere at håndtere. Det bliver altså billigere og nemmere for arbejdsgiverne, når vi sikrer, at kommunerne får de rigtige og fuldstændig oplysninger fra starten, og derfor kan vi både spare tid og penge i begge ender i systemet.

Når det handler om digitalisering, skal man altid være opmærksom på, hvorvidt det så at sige efterlader nogle på perronen, fordi de ikke har de fornødne it-kundskaber eller den nødvendige tilslutning til nettet. I den forbindelse er det vigtigt at huske, at dette lovforslag jo ikke handler om lønmodtagere, men derimod om arbejdsgiverne, der allerede anvender samme system på andre områder. Dertil kommer, at der i lovforslaget er taget højde for, hvordan eventuelle undtagelser vil kunne gennemføres.

Lovforslaget indføres gradvis, således at ændringerne i første omgang er frivillige, mens arbejdsgiverne vænner sig til proceduren og vi sikrer, at systemet ikke har indkøringsproblemer. Høringssvarene er positive, hvilket jeg tror er udtryk for, at den generelle opfattelse er, at det bliver nemmere og billigere for alle parter. På den baggrund ser Socialdemokraterne frem til behandlingen i udvalget og til, at forslaget vedtages til gavn for såvel kommuner som arbejdsgivere.

KL 13:12

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Bent Bøgsted som Dansk Folkepartis ordfører.

KL 13:12

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det her forslag er jo en digitalisering, en administrativt nemmere løsning, som blev vedtaget i forslag til vedtagelse nr. V 82 tilbage i 2009-10-samlingen, og det skulle gøre det hele administrativt nemmere at indberette og søge om tilskud retur til arbejdsgiveren. Det er jo også det, man kalder Nemrefusion, og det skal også ses i sammenhæng med Udbetaling Danmark. Jeg synes, der er blevet sagt en hel del, og der er ingen grund til at gentage det, som ordføreren for Venstre og ordføreren for Socialdemokratiet har sagt.

Men jeg vil sige, at i Dansk Folkeparti støtter vi den her digitalisering og den administrativt nemmere løsning til gavn for både arbejdsgivere, borgere og virksomheder og kommuner.

KL 13:13

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 13:13

Kl. 13:16

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Det her er et godt lovforslag, og det viser jo også, at vi også på arbejdsmarkedsområdet kan levere et godt og gedigent bidrag til forenkling og digital fremdrift. Så det er et rigtig godt lovfor-
slag, som Radikale Venstre bakker op om.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak for det. Fru Sanne Rubinke som SF's ordfører.

Ja, det går hurtigt nu. Ja, ja, man behøver ikke at løbe.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Tak. Formålet med lovforslaget er jo allerede blevet nævnt. Det er at sikre en digital kommunikation mellem kommuner, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende som et led i udmøntningen af digitaliseringsstrategien. I SF ser vi det som en naturlig videreførelse af de digitale løsninger, som allerede findes på sygedagpenge- og barselsdagpengeområderne, og vi synes, det er rigtig positivt, at det vil mindske det negative bureaukrati og sikre en hurtigere sagsbehandling og hermed formentlig også betyde færre fejl og misforståelser, hvilket faktisk også vil gavne de ansatte, men selvfølgelig især arbejdsgivere og kommuner.

Det er en klar fordel, at arbejdsgivere og selvstændige fremover kun skal forholde sig til én digital løsning, nemlig Nemrefusion, på en række tilskuds- og refusionsområder, og at der også lægges op til at ensrette fristerne for anmeldelser. Der er ingen tvivl om, at det især for små virksomheder og selvstændige opleves som vældig vanskeligt at holde styr på alle de forskellige regler, skemaer og tidsfrister. Det bliver lettet betydeligt med det her forslag, ligesom kommunerne får lettet deres arbejdsbyrde og dermed formentlig også kan lave en hurtigere sagsbehandling.

Vi støtter naturligvis forslaget og ser frem til den videre behandling.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Vi er som udgangspunkt positive over for forslaget, men vi skal lige have kigget på spørgsmålet om borgernes retssikkerhed i den her forbindelse, så vi stiller nogle spørgsmål vedrørende det, og så giver vi vores endelige stilling til kende ved andenbehandlingen.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak for det. Hr. Joachim B. Olsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Vi er fra Liberal Alliances side også positivt indstillet over for det her forslag, som handler om at mindske bureaukrati og gøre det nemmere at kommunikere mellem virksomheder og det offentlige, og det kan man kun bakke op om. Arbejdsgiverne har dog stillet et par spørgsmål i deres høringssvar, som jeg håber kan blive besvaret under udvalgsbehandlingen, men overordnet set er vi meget positivt indstillet over for det her forslag. Tak.

Formanden:

Tak for det. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak for det, formand. Det har været en meget fornem gennemgang fra både Socialdemokraternes og Venstres side. Lovforslaget handler jo om øget digitalisering. Fra Det Konservative Folkepartis side er der ingen tvivl om, at det er mennesket før systemet. I andre sammenhænge, hvor vi har diskuteret digitalisering, har jeg fremført, at jeg kan være bange for, at eksempelvis handicappede kan have det svært med den her øgede digitalisering. Jeg udtrykte eksempelvis sidste år bekymring i forbindelse med lovforslag nr. 128, som jo netop handlede om øget digitalisering i forbindelse med uddannelsestilbud. Men Konservative er nu ikke så nervøse ved det her forslag. Vi tror, at det vil blive nemmere at være kommune, og vi tror, at det vil blive nemmere at drive virksomhed, og derfor kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak for det. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:17

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for de forskellige tilsagn, der er givet, om at støtte lovforslaget. Det er jo ikke noget banebrydende lovforslag i sig selv. Det har primært en teknisk karakter. Det er rigtigt, hvad der er blevet sagt af flere, nemlig at det er et led i udmøntningen af den fælles offentlige digitaliseringsstrategi, der stammer tilbage fra folketingssamlingen 2009-10, om digitalisering af hele den offentlige sektor.

Jeg har selvfølgelig lyttet til de faldne kommentarer. Det er altid vigtigt, når vi digitaliserer, at vi sikrer, at de mennesker, der har behov for at bruge de her redskaber, og det drejer sig bl.a. om arbejdsgivers mulighed for at søge tilskud efter beskæftigelseslovgivningen, også kan bruge dem. Det er sagt fra flere sider, og det er selvfølgelig også afgørende her. Derfor er det jo rigtig vigtigt, at vi lægger os op ad systemer, der allerede er i funktion. Vi skal selvfølgelig være sikre på datasikkerhed og så altid, når der digitaliseres, følge, om tingene fungerer, som de skal.

Men med de kommentarer vil jeg takke for opbakningen. Jeg forstår, at der bliver stillet nogle spørgsmål i udvalgsprocessen, og dem vil vi selvfølgelig besvare.

Kl. 13:19

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:19

Louise Schack Elholm (V):

Ministeren havde lidt travlt med at tale med andre kolleger, da jeg var på talerstolen, og jeg kan derfor godt forstå, at ministeren ikke lige hørte den kommentar, jeg havde, og kom med nogle kommentarer til mig.

Derfor vil jeg spørge ministeren nu: Hvordan vil man sikre, at man får rettet alle de fejl, der er, inden man gør den her ordning obligatorisk for arbejdsgiverne, altså får trimmet systemet, så det ikke er uhensigtsmæssigt, når man gør det obligatorisk?

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det tror jeg vi bedst gør ved at have en dialog med arbejdsgiverne om, hvad det er for problemer, der er. Jeg har endnu ikke selv haft fingrene i et it-system uden at kunne konstatere, at der har været problemer. Det vil der givet også være på det her område. Men det er jo noget, vi må følge tæt, og så må vi selvfølgelig hele tiden være opmærksom på, at det, hvis det er nogle fejl, der ligger i systemet, så ikke bliver en belastning for arbejdsgiveren, for det er jo tænkt som det modsatte. Det er jo tænkt som et redskab til, både i forhold til den offentlige sektor og i forhold til samspillet mellem arbejdsgiver og offentlig sektor, at gøre nogle af kommunikationslinjerne mere klare og det at søge tilskud om noget, der foregår på et objektivt grundlag, så let tilgængeligt som overhovedet muligt.

Men vi er selvfølgelig opmærksom på, at de fejl, der måtte være, og som måtte opstå, ikke er noget, der skal belaste arbejdsgiveren unødvendigt.

Kl. 13:20

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:20

Louise Schack Elholm (V):

Det er jeg glad for at høre. Jeg kunne læse i høringsnotatet til DA's høringssvar, at de sad med i en følgegruppe i Combit. Men det er ikke en aktiv følgegruppe. Der har ikke været nogen møder. Derfor håber jeg, at ministeren her vil tilkendegive, at man vil sikre, at man hører brugerne af systemet, nemlig arbejdsgiverne, inden man gør det obligatorisk.

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

I det omfang det er nødvendigt at høre brugere, også i den her proces, synes jeg selvfølgelig, at det er oplagt at gøre det. Det er jo ikke nogen stor teknisk manøvre, vi er ude i, men jeg er enig i det, der bliver sagt, nemlig at der selvfølgelig skal være en balance. Det skal være brugbart. Og vi skal være sikre på, at tingene fungerer efter hensigten.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed. (Revisors uddannelse og certificering af revisorer i finansielle virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 13:21

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Anne-Mette Winther Christiansen som Venstres ordfører.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. En revisors kvalifikationer skal være i top. Det har en række begivenheder i den finansielle sektor vist os her i løbet af de seneste år. Lad os bare allersenest tage krakket i Tønder Bank, hvor revisorerne med revisionspåtegningen ikke evnede at få nogen til at råbe vagt i gevær. Tværtimod havde Tønder Bank rene revisionspåtegninger, banken fremstod som sund og solid, og man sagde god for bankens regnskaber, selv om banken manglede værdier for flere hundrede millioner kroner.

Så på den baggrund er Venstre positiv over for, at vi nu tager et initiativ til at styrke kravene til revisorernes uddannelse og efteruddannelse. Vi må jo sige, at finanskrisen, som udbrød i 2008, har haft en betydning for, hvordan revisionen arbejder, og at der er et meget stigende behov. Det ønsker vi at se nærmere på. Vi siger også, at vi skal styrke revisorernes kompetencer. Vi skal forebygge fejlagtige revisionspåtegninger, og vi skal forbedre befolkningens tillid til den finansielle sektor. Det er den opgave, som lovforslaget her påtager sig, og der er mål og ambitioner, som Venstre fuldt ud støtter.

Så trækker jeg alligevel på det, for vi har brug for nogle uddybninger. Helt konkret ser vi, at lovforslaget går på tre ben. For det første skal revisionsuddannelsen moderniseres, så der fremover kun uddannes én type revisorer. For det andet giver lovforslaget hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen fastsætter yderligere krav til efteruddannelsen af vores revisorer og særlig dem, som arbejder med virksomheder af offentlig interesse. For det tredje får Finanstilsynet mulighed for at udstede certifikater og fratage revisorer deres certificeringer.

Vi har to bekymringer i Venstre. For det første angår det den enkelte revisors retssikkerhed. En fratagelse af en certificering er jo et ret alvorligt indgreb. Det betyder ikke, at vi aldrig skal foretage sådan nogle indgreb, men det betyder, at vi må sikre, at en sådan afgørelse bliver truffet af et uafhængigt organ. Der kommer så Venstres spørgsmål: Er vi sikre på, at Finanstilsynet reelt er en sådan uafhængig spiller? Finanstilsynet vil jo ofte være part i en sag, der danner grundlag for overvejelser om at fratage certificeringer. Det ønsker vi at få kigget nærmere på i vores udvalgsarbejde, og vi vil komme med nogle spørgsmål, vi ønsker at få præciseret. Vi er i tvivl om, hvorvidt Finanstilsynet er det rette organ.

For det andet udfordrer lovforslaget også bekendtgørelsen i revisorlovens § 17 for registrerede revisorer i landøkonomiske foreninger. Bestemmelsen gælder kun for registrerede revisorer og vil derfor afvikles, i takt med at der ikke uddannes flere. Det betyder jo helt konkret, at landmænd vil miste muligheden for at indhente en solid og helhedsorienteret rådgivning. Problemet er så, at landmændene vil have svært ved at finde en tilsvarende kompetent rådgivning, hvis de landøkonomiske foreninger ikke længere har mulighed for at levere revisionsrådgivning.

Så det står altså klart, at vi sådan set ønsker at støtte forslaget, men vi har virkelig nogle bekymringer, og vi forstår, at Landbrug & Fødevarer i et høringssvar selv har nævnt, at de ikke mener, at der er problemer i forhold til EU, men det mener ministeriet. Så det er også et spørgsmål, vi bliver nødt til at få uddybet.

Så hvis jeg skal runde af, vil jeg sige, at grundlæggende er vi positive, men vi vil afvente, hvilke svar vi får i vores udvalgsarbejde, og så må vi jo se, hvad det ender med.

Kl. 13:25

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:25

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Det er blot et lille spørgsmål for at få uddybet denne diskussion om EU-retten. Jeg er lidt nysgerrig efter at vide, om Venstre deler det grundprincip, som ligger i det ottende revisionsdirektiv fra 2006, altså princippet om, at en revisionsvirksomhed alene skal ejes af revisorer og altså ikke skal ejes af eksempelvis de virksomheder – hverken direkte eller indirekte – som revisorerne selv skal revidere.

Kl. 13:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:26

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen Venstre har egentlig aldrig haft problemer med den måde, det foregik på i vores landbrugscentre, der havde hjælp til revision af landmændenes virksomheder; så derfor har det slet ikke fremstået som et problem. Men til gengæld fremstår det nu som et problem, hvis vi laver en EU-overimplementering i Danmark. Det er vigtigt, at vi respekterer EU og er i gang med at afdække området, ja, men det er ikke i orden, at vi laver en lovgivning i dag, som er endnu værre, endnu strammere eller endnu mere umuligt at agere inden for, hvis ikke det er nødvendigt.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:26

Benny Engelbrecht (S):

Hvis vi nu forestillede os den situation, at det var den finansielle sektor, altså at Finansrådet ejede et revisionsfirma, som reviderede banker, så går jeg ud fra, at Venstre også ville have sine betænkeligheder. Det er det ene spørgsmål, altså for at få udboret, om Venstre mener, at det er et principielt problem, at man ikke følger de her hensigtserklæringer, som ligger i EU's ottende direktiv for revision.

Det andet spørgsmål er måske i virkeligheden også sådan lidt mere principielt, altså vedrørende det her med, at der vel ikke er noget til hinder for, at de virksomheder, som i dag reviderer landbrug, bare kan fortsætte i en anden ejerskabsform end den, der er i dag, og man har i øvrigt meget lang tid til at implementere sådan en overgang.

Kl. 13:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:27

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Lad os se, hvad ministeren kommer med. Vores problemer har slet ikke været i den retning. Vi har slet ikke set eller oplevet landbrug gå konkurs, på grund af at deres part var købt og betalt af dem selv, hvis det er det, man er ude af så tvivl om. Nej, vi har ikke haft det

som en udfordring, så vi vil gerne anholde, at vi faktisk synes, at vi skal passe på, at vi ikke overimplementerer, så vi fjerner den mulighed for en meget faglig rådgivning, som i dag gives på landbrugscentre.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Der er god grund til, at vi skærper kravene til uddannelse af revisorer. Senest har sagen om revisionen af Tønder Bank vist, at der desværre kan sættes spørgsmålstejn ved revisorers arbejde på det finansielle område. Onlinemediet FinansWatch har gennemgået det revisionsfirma, der konkret reviderede Tønder Bank. Man har i dette tilfælde fundet, at halvdelen af revisorerne i den pågældende virksomhed tidligere havde medvirket i revisionen af senere krakkede banker – i de fleste tilfælde, som jeg kan forstå det, uden at man havde lavet regnskabsanmærkninger.

Selve Tønder Bank-sagen kører hos myndighederne. Vi skal selvfølgelig ikke dømme nogen på forhånd – og slet ikke her – men derfor er det bestemt også godt, at Revisionskommissionen har afleveret et så gennemarbejdet forslag som det, der ligger til grund for det lovforslag, som vi her behandler. Lovforslaget har overordnet set tre elementer, som jeg lige kort vil gennemgå.

Det første element i lovforslaget er en skærpelse af kravene til efteruddannelse af revisorer, der reviderer finansielle virksomheder og andre virksomheder af offentlig interesse. Helt konkret stiller vi krav om, at en ekstra efteruddannelse skal finde sted, en efteruddannelse, som udgør mindst 60 timer i emner rettet mod finansiell revision. Det er almindelig praksis inden for revisionsområdet, at man opgør efteruddannelseskraft i timer.

Lovforslagets andet element er indførelsen af en certificeringsordning. Den skal sikre, at en revisor, der arbejder med det finansielle område, med finansielle virksomheder, også har tilstrækkelig praktisk erfaring med området. Certificeringsordningen skal administreres af Finanstilsynet. Revisoren skal for at opnå certificering have gennemgået den påkrævede efteruddannelse.

Det vil også være muligt for Finanstilsynet at fratage nogen en certificering. Hvis en revisor f.eks. ikke længere opfylder de nødvendige krav, eller hvis man vurderer, at man har fundet fejl eller tilsvarende mangler ved revisionen, så kan man altså fratage vedkommentet certifikatet.

Det skal siges, at der indføres en overgangsordning for de revisorer, der ved lovforslagets ikrafttræden er valgt som underskrivende revisor for en finansiell virksomhed. Det vil konkret betyde, at revisorerne kan fortsætte deres hverv uden certificering, indtil den første ordinære generalforsamling finder sted efter lovens ikrafttræden, som er den 1. januar 2014.

Det tredje og sidste element i lovforslaget er en modernisering af selve uddannelsen til revisor. En sådan modernisering af revisoruddannelsen skal gøre uddannelsen tidssvarende og passe til de krav, der i dag stilles til revisorer. Branchen har efterspurgt en sådan modernisering, og forslaget er da også baseret på Revisorkommis-si-
nens anbefalinger. Konkret vil der fremover kun være én type revisor, nemlig en, der har titlen statsautoriseret revisor, og det svarer stort set til det gældende niveau for statsautoriserede revisorer.

Hvad angår det eksisterende regelgrundlag for registrerede revisorer, bevarer deres nuværende rettigheder og pligter, samtidig med at vi etablerer en overgangsordning for registrerede revisorer, som ønsker at overgå til titlen statsautoriseret revisor. Der er her tale om en relativt lang overgangsordning, en blød løsning, kan man fristes

til at sige, så de virksomheder, det omfatter, har god tid til at omstille sig, særdeles god tid.

Det samme gør sig gældende i forhold til den særbestemmelse, der er om registrerede revisorer ansat i de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer. Den nuværende særregel er i strid med EU-retten. I 2006 vedtog Europa-Kommissionen det ottende direktiv om lovpligtig revision i EU, som bl.a. skærpede kravene til revisors uafhængighed og ledelse. Revisorkommissionen har vurderet, at særbestemmelsen om landøkonomiske revisorer er uforenelig med direktivets bestemmelser om ejerforhold. Jeg har stor respekt for Revisorkommissionen og dens vurdering på dette punkt.

Konkret stiller direktivet krav om, at revisionsvirksomheder skal være ejet af godkendte revisorer. Det er på den baggrund vurderingen, at de landøkonomiske foreninger ikke opfylder direktivkravene til ejerskab, da ejerne af de landøkonomiske rådgivningskontorer er landbrug og landmænd. Som sagt finder vi dog, at der med det foreslåede er blevet fundet et kompromis, der giver særdeles rigelig tid til, at man kan tilpasse sig de nye strukturer også på dette område.

Socialdemokraterne kan på baggrund af disse bemærkninger støtte forslaget.

Så skal jeg på vegne af SF's ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, meddele, at SF også kan støtte forslaget.

Kl. 13:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Som ordfører før mig har nævnt, er det her et lovforslag, som er ganske fornuftigt i sin grundsubstans. Det er jo sådan, at vi alle sammen – i hvert fald i Danmark – i den her finanskrisen, Danmark og hele verdenssamfundet har været igennem, har sagt, at det er utrolig vigtigt, at vi gør, hvad vi kan for at sikre, at der er en stor investortillid og ikke mindst også en tillid fra forbrugernes side til, at den finansielle sektor i Danmark er så god og så reguleret som overhovedet muligt. Det her lovforslag er med til at sikre, at revisorloven bliver revideret og bliver lidt mere opdateret set i forhold til de udfordringer, som der kan være i at være revisor for en finansiell virksomhed. Fra politisk side har vi i Dansk Folkeparti jo støttet, at det er vigtigt, at investortilliden bliver sat i fokus, og at vi gør, hvad vi kan for at styrke den tillid, der skal være til de danske finansieringsinstitutter og banker, kreditforeninger og alle mulige andre. Derfor giver det god mening, at man med det her lovforslag højner de krav, der stilles til, at man skal have bl.a. den her certificering til at måtte revidere de finansielle virksomheder.

Det eneste er, at vi har, jeg vil ikke sige kritik, men en lille betænkelighed i forhold til, at Finanstilsynet fremover får muligheden for at fratage en revisor sit certifikat. Det kan selvfølgelig være godt nok, hvis det er en revisor, der har gjort noget ansvarspådragende eller ikke har udfyldt sin revisorrolle fuldt ud, men vi er i hvert fald nødt til at være sikre på, at vi også har det retslige aspekt med, og at de her revisorer, som kommer i klemme, også har mulighed for bl.a. at få deres certifikat tilbage, og at de også ved, hvad klageadgange der er, og hvilke muligheder de har for at gå videre i deres arbejde. Men overordnet set er det selvfølgelig vigtigt, at certificeringsordningen bliver gennemført, og at den også dermed er med til at styrke den troværdighed, der må være omkring de årsregnskaber og den regnskabskontrol og de procedurer, der ligger bag revisorerne håndtering af årsregnskaber.

I Dansk Folkeparti har vi noteret os, at man kunne se, at alle formalia i forbindelse med Tønder Bank sådan set var overholdt, men alligevel var der problemer, og det er måske en af årsagerne til det

her lovforslag, for der var ikke styr på nogen som helst bemærkninger til de fremlagte årsregnskaber. Der kan man så måske godt undre sig lidt over, at det er Finanstilsynet, der så i princippet får en fremtrædende rolle fremover, når netop Finanstilsynet i over 5 år valgte ikke at gennemføre kontrolbesøg i Tønder Bank op til Tønder Banks krak. Det er måske en lidt uheldig dobbeltrolle, der blev udført der.

Overordnet set støtter vi lovforslaget, og vi synes, det er ganske fornuftigt, og vi håber også, at det vil blive i nogenlunde den form, det er i i dag. Men som sagt synes vi, at ministeren i hvert fald skal være på sikker grund og have undersøgt det her med de retslige aspekter for netop retssikkerheden for også de revisorer, der eventuelt kommer i klemme i en sag, hvor de er blevet beskyldt for ikke at have overholdt de krav, der stilles til dem for at have det her certifikat. Med de ord kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 13:36

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

For nylig krakkede Tønder Bank, selv om revisionen havde vist, at banken var en sund virksomhed. Det er selvfølgelig et problem i forhold til tilliden til bankerne, når den slags sker. Og tillid er jo vigtigt for os kunder, hvis vi skal sætte vores penge i banken, men det er også vigtigt for de investorer, som skal låne penge til banken, så banken kan låne dem videre til kunderne. For at få tilliden tilbage vil vi nu med det her lovforslag skærpe kravene til revisorer, der skal revidere banker og andre finansielle virksomheder. Det sker ved at indføre nogle krav til efteruddannelse og ved at indføre en certificeringsordning. Det tror vi på vil sikre, at revisionen af banker fungerer med høj kvalitet, og sådan at man kan have tillid til den revision, der foregår.

Et led i det her lovforslag er også, at vi indfører Revisorkommissionens anbefaling til en ny uddannelse. Og der kan man jo se af de høringssvar, der er kommet, at det er noget, branchen har efterspurgt, og vi synes, det er rigtig godt, at vi nu får det på plads.

Det sidste led i det her lovforslag drejer sig om § 17 i revisorloven, som giver landmændenes forening, de såkaldte landøkonomiske foreninger, mulighed for at bedrive revision af deres ejere, altså af landmænd. Og det er jo et bærende princip i den her lov, at dem, der har et revisorselskab, skal være uafhængige og altså ikke kan være ejet af dem, de skal bedrive revision hos. Der har altså været den her undtagelse, som også er blevet udfordret af et EU-direktiv, fordi EU også lægger vægt på, at der skal være uafhængighed mellem den, der ejer revisionen, og den, som revisionen foretager revision hos. Derfor laver vi nu en lempelig udfasning af den her særordning, der har været for landbruget, sådan at man fra 2019, mener jeg det er, ikke længere uddanner registrerede revisorer, som kan sidde og revidere landmændene, selv om de er ejet af landmændene.

Vi synes, det er vigtigt, at det princip bliver overholdt, også på det her område, selv om jeg også har læst, at Landbrug & Fødevarer beklager det. Men det er som sagt et princip, og Radikale Venstre har altid haft det svært med at indføre særregler på bestemte områder for bestemte grupper og imod bestemte grupper, som det kan være i andre tilfælde, og derfor støtter vi også op om den ændring.

Samlet set kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 13:39

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Er der nogen Enhedslisteordfører til stede? Nej. Så er det fru Mette Bock som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:40

Kl. 13:43

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det her forslag til lov om ændring af revisorloven rummer mange udmærkede ting, og der er jo ikke noget at sige til, at et samlet Folketing er meget opmærksomt på, hvordan vi reviderer selskaberne i Danmark, ikke mindst i den finansielle sektor. Derfor er vi i Liberal Alliance generelt positive over for en gennemgang af revisoruddannelsen, men vi har nogle forbehold, som vi gerne vil have belyst i udvalgsarbejdet, inden vi tager endelig stilling.

For det første ønsker vi, hvilket også er et ønske i flere af høringssvarene, en uddybning af retsstillingen for de revisorer, som fratages en certificering. For det andet vil vi også gerne have en uddybning af de overgangsordninger, der er vedrørende overgangen fra registreret revisor til statsautoriseret revisor. Og endelig vil vi faktisk gerne have en grundig diskussion om, hvad det her betyder i forhold til landbrugets rådgivningstjeneste, som åbenbart ikke længere kan revidere selskaber i landbruget – flere ordførere har påpeget den her problematik. Det er muligt, at vi kan finde en fælles løsning på det, men vi synes, det er væsentligt at se på – ikke fordi vi i Liberal Alliance er specielt meget for særordninger, men når noget virker, og virker godt og enkelt, er der jo ikke nødvendigvis brug for at ændre på det, selv om det betyder, at ikke alle kan sættes på den samme formel efter samme standard.

Så vi afventer behandlingen i udvalget.

Kl. 13:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti er positiv over for forslaget. Det er vigtigt med en modernisering af selve revisoruddannelsen i lyset af de udfordringer, der er inden for den finansielle sektor, men i det hele taget med den kompleksitet og med den måde, som man interagerer på de enkelte brancher imellem. Derfor er vi positive over for tiltaget med at modernisere uddannelsen.

Der er mange forskellige elementer i selve forslaget her. Vi har også spørgsmål til, hvorfor det er nødvendigt ikke mere at have to typer revisorer. Jeg ved godt, at de på organisationsplan er slået sammen, men det har indtil nu fungeret ganske glimrende, så hvad er de gode begrundelser for det? Hvad er retssikkerheden, når en myndighed, når man først har fået en uddannelse og er blevet certificeret som statsautoriseret revisor, kan trække den certificering tilbage? Hvad skal der til for det, så der ikke bare er vilkårlighed i det? Er det, hvis man f.eks. ser sig sur på en revisor, fordi han eller hun har begået en fejl en gang, eller hvad er parametrene for det? Kort fortalt egner det her sig klart til, at vi borer det ud under udvalgsbehandlingen.

Vi er positive over for flere af tiltagene, men vi vil godt have sikret retssikkerheden og have forklaringer på forskellen mellem registrerede revisorer og statsautoriserede revisorer. Vi vil også godt vide, hvilke konsekvenser det vil få for et erhverv, at man udelukker nogle fra at gå ind og lave rådgivning. Her tænker jeg specielt på landbruget. Så vi er foreløbig positive, men vi afventer udvalgsbehandlingen til at kunne se på, om vi endeligt stemmer ja til forslaget.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til ordføreren. Erhvervs- og vækstministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Først vil jeg sige tak for de bemærkninger, der er kommet. Vi har i de senere år set flere eksempler på finansielle virksomheder, som er gået konkurs, på trods af at en revisor kort forinden har givet en blank påtegning i regnskabet. Det seneste eksempel er, som det også er blevet nævnt, Tønder Bank. Det er ikke godt nok.

Tilliden til den finansielle sektor er vigtig for tilliden til dansk økonomi. Her spiller revisorerne en central rolle. Revisorerne skal råbe vagt i gevær, hvis der er problemer med en virksomheds økonomiske forhold. Det kræver, at revisorernes kvalifikationer er i top, så de kan udfylde rollen som offentlighedens tillidsrepræsentant. De skal holde sig fagligt ajour, men også have tilstrækkelig med praktisk erfaring.

Derfor gør vi med lovforslaget tre ting: For det første skærper vi kravene til efteruddannelse for revisorer, der reviderer finansielle virksomheder og andre virksomheder af offentlig interesse. Konkret stiller vi krav om en ekstra efteruddannelse på mindst 60 timer i emner rettet mod finansiell revision.

For det andet indføres der en certificeringsordning, der skal sikre, at revisorer også har tilstrækkelig med praktisk erfaring med revision af finansielle virksomheder. Certificeringsordningen administreres af Finanstilsynet, og for at opnå certificering skal revisor have gennemført den påkrævede efteruddannelse. Finanstilsynet kan også trække certificeringen tilbage, hvis en revisor ikke længere opfylder kravene til certificeringen, eller hvis Finanstilsynet har konstateret fejl eller mangler i revisionen. Der er tale om en sektorspecifik certificeringsordning, som tager højde for de forskellige kompetencer og erfaringer, som kræves for at revidere henholdsvis pengeinstitutter, forsikringsvirksomheder eller pensionskasser. Der indføres en overgangsordning for revisorer, der ved lovforslagets ikrafttræden er valgt som underskrivende revisor for en finansiell virksomhed. Sådan kan revisorerne fortsætte deres hverv uden certificering indtil den førstkomende ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2014.

For det tredje moderniserer vi revisoruddannelsen, så den er tidssvarende og passer til de krav, der i dag stilles til revisorer. Branchen har efterspurgt en modernisering, og forslaget er baseret på Revisorkommissionens anbefalinger. Konkret vil der fremover kun være en type revisor med titlen statsautoriseret revisor, som svarer til det gældende niveau for statsautoriserede revisorer. De eksisterende registrerede revisorer bevarer deres nuværende rettigheder og pligter, samtidig med at vi etablerer en overgangsordning for registrerede revisorer, der ønsker titlen statsautoriseret revisor.

Samlet medvirker forslaget til at få genskabt tilliden til revisorer i den finansielle sektor og sikrer samtidig en generel styrkelse af revisorers kvalifikationer. Med de ord ser jeg frem til en konstruktiv drøftelse af lovforslaget i udvalget.

Kl. 13:47

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 13:47

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Hvis vi nu konkret har en situation med en landmand, som typisk har en udgift på et par tusinde kroner om året til at være medlem i sin landboforening, og som der køber rådgivningsydelser på ti-mølønsbasis, tænker jeg, om ministeren kunne prøve at uddybe, hvordan man vurderer, at det er i strid med EU-retten, at der er de her rådgivningscentre.

Formanden:
Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Som det er mig oplyst, er særbestemmelsen om registrerede revisorer ansat i de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer i strid med EU-retten. Det er Revisorkommissionens og regeringens klare vurdering, at vi med særbestemmelsen ikke lever op til EU-kravene om revisorvirksomheders ejerforhold og uafhængighed.

Med lovforslaget ændrer vi ikke på særbestemmelsen, men som en konsekvens af forslaget om at nedlægge uddannelsen til registreret revisor vil særbestemmelsen miste sin betydning over en årrække, da den alene gælder registrerede revisorer. Det giver de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer og de ansatte registrerede revisorer samt deres kunder god tid til at indrette sig efter de nye forhold. Med andre ord mener vi, at det er den mest skånsomme måde at bringe lovgivningen i overensstemmelse med EU-retten på.

Kl. 13:47

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om social service (Kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af borgernes frie valg af leverandør af hjemmehjælp og fritvalgsbevis).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 24.01.2013).

Kl. 13:50

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er fru Anne-Mette Winther Christiansen som Venstres ordfører.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Når noget lyder for godt til at være sandt, så er det det desværre også ret ofte.

Regeringen har i den her sag været ude og fortælle, at nu kommer der en styrkelse af det frie valg på hjemmehjælpsområdet, men Venstre frygter, at det modsatte vil være gældende. Regeringen foreslår, at kommunalbestyrelsen kan skabe et grundlag for, at borgerne kan vælge mellem to eller flere leverandører af hjemmehjælp. Kommunalbestyrelsen kan indgå en kontrakt med to eller flere, eller de kan tilbyde fritvalgsbevis til borgerne, som så selv udvælger og indgår en aftale med en privat leverandør. Konklusionen er, hvilket er nok så væsentligt, at ændringen vil medføre en besparelse på 132 mio. kr. allerede fra i år.

Det fremgår direkte af forslagens bemærkninger, at borgerne generelt er tilfredse med den nuværende ordning for den hjemmehjælp, som de modtager i øjeblikket, og tilfredsheden er stigende. Så det kan ikke komme som nogen overraskelse, at jeg som ældreordfører i dag er glad for at kunne sige: Yes. Men samtidig undrer det mig så også, hvorfor det er nødvendigt at stå her i dag, fordi if it ain't broken, don't fix it. Altså, hvis det virker, hvorfor skal vi så til at lave noget om?

Vi frygter, at med det her lovforslag vil vi komme ud for, at der alene vil være et udbud af to leverandører, og det vil være nogle store leverandører, ganske enkelt fordi det er nemmere og billigere. Besparelsen vil derfor komme som følge af, at der kun vil blive indgået aftaler med nogle få store leverandører, og konsekvensen af det vil jo naturligvis blive, at små og mellemstore leverandører vil blive afskåret fra at komme ind, fordi de simpelt hen ikke har mulighed for at gå i udbud, de har ikke mulighed for at gå med i at levere.

Den alternative mulighed er nok ikke nødvendigvis meget bedre – det tror jeg ikke. De ældre borgere skal så på egen hånd ud og finde ud af, hvem de ønsker til levering af hjemmehjælp, og hvem de ønsker til levering af mad, og der skal vi jo altså huske, at vi har med ældre mennesker at gøre, som i dagens Danmark måske ikke har ressourcerne til at overskue, hvilke tilbud der er tilgængelige, eller om det enkelte tilbud lever op til lige præcis deres behov. Alligevel kan de nu tvinges til, at de selv skal ud og surfe rundt på internettet for at finde frem til den rette leverandør.

Så jeg tror altså, at det er utopi, hvis vi tror, det her bliver en løsning, hvor de svage ældre får et løft. Tværtimod vil de komme til at stå med nogle store udfordringer. Kommunen kan træffe beslutning om, at en borger ikke kan varetage et fritvalgsbevis – ja, men hvor svag skal en ældre være, for at det kan ske, og hvor meget har borgeren egentlig selv at skulle have sagt? Det er nogle spørgsmål, som Venstre kommer til at bede om at få belyst under udvalgsbehandlingen. Desuden ønsker vi altså også nogle svar på, hvordan kommu-

Kl. 13:48

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men jeg vil spørge ministeren, om det ikke er rigtigt forstået, at de her landøkonomiske foreninger allerede i dag via rådgivningskontorerne er underlagt den kvalitetsstyring og kvalitetskontrol, som allerede findes. Er det ikke korrekt forstået? Dermed har vi jo sådan set levet op til kravene, og der er næsten dobbelt kontrol af, at der ikke kan ske noget fordækt.

Kl. 13:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:49

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Altså, Revisortilsynets kvalitetskontrol viser, at der generelt ikke er problemer med kvaliteten af det arbejde, der udføres af registrerede revisorer ansat i de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer, men særbestemmelsen er i strid med EU-rettens krav om revisorvirksomheders ejerforhold og uafhængighed. Fru Anne-Mette Winther Christiansen har bedt om, at det her bliver uddybet i udvalget, og det synes jeg også er en god ting at gøre.

Kl. 13:50

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

nerne præcist vil opfylde deres vejledningspligt over for de ældre borgere.

Vi har også en interesse i at få forklaret, hvor de 132 mio. kr. skal komme fra. Vi har forsøgt at spørge flere gange uden succes. Ministeren er kommet med en lang redegørelse om, at kommunerne, ved at de forenkler reglerne, har mulighed for at finde pengene. Jeg spørger bare: Hvor? Den redegørelse kommer ikke til at skabe ro. Vi tvivler på det, og vi mener helt klart, at det vil være en udfordring.

Til sidst vil jeg sige, at jeg jo må gratulere regeringen, fordi det jo er lykkedes dem at få Enhedslisten overbevist om, at en besparelse på ældreområdet er en kanongod idé. Enhedslisten har ikke tidligere vist interesse for borgernes frie valg – jeg vil næsten sige snarere tværtimod – men det lader til, at det har ændret sig, så vi er spændte på at høre, hvad svarene er på det.

Altså, jeg sagde det i starten, og nu siger jeg det så igen: Når noget ser ud til at være for godt til at være sandt, så er det det sikkert også. Venstre støtter ikke forslaget.

Kl. 13:54

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 13:54

Maja Panduro (S):

Først og fremmest skal jeg bare lige bede ordføreren om at bekræfte, om ikke det er rigtigt, at det står i aftalen bag lovforslaget, at de 132 mio. kr. ikke er en besparelse, som regeringen henter, men tværtimod nogle penge, som nu bliver frigivet ude i kommunerne og kan gå til netop borgerne og service i stedet for papirarbejde.

Så siger ordføreren: If it ain't broke, don't fix it. Jeg tror måske nok, at Venstres ordfører, måske sammen med sine tidligere regeringspartnere, er de eneste i det her land, der vil påstå, at de gamle regler var saliggørende. For ellers er det jo sådan, at såvel KL som personaleorganisationerne som erhvervsorganisationerne, som skal byde ind på det her, sådan set rigtig mange gange kritiserede de gamle modeller for netop at være for bøvlede, for bureaukratiske.

Jeg skal bare lige have bekræftet fra Venstres ordfører, om det, som Venstre ønsker, er at fastholde de regler, som fandtes før på området, på trods af al den kritik, der har været fra alle parter på området. Og i givet fald er det så inklusive den ændring, som man lavede, hvor man ville pålægge kommunerne at tvangsudlicitere bestemte områder af ældreplejen, hvor der slet ikke måtte være nogen kommunal aktør, og hvor det skulle være bestemte procentandele af kommunens service?

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:56

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Venstre er et parti, der er til for borgerne og ikke for kommunerne. Derfor er Venstres interesse altså helt klar: Det skal være den ældre, der får den omsorg, vedkommende har brug for. Det skal være muligt for den ældre at vælge det, som er den kvalitet, man selv ønsker sig, og det tilbud, man har glæde af. Det kan være strikket sammen på mange forskellige måder, og det skal den ældre have chancen for at gøre selv og eventuelt sammen med sine pårørende, altså finde ud af, hvordan man ønsker tingene skal være.

Det giver bare så stor en forskel, for så kigger vi ikke på en offentlig blok, vi kigger på en enkelt persons behov. Og ja, vi ønsker stadig væk, at der skal være udliciteringer, og vi ønsker stadig væk, at der skal være muligheder, men vi ønsker et reelt frit valg med en vejledning fra kommunen til den ældre om, at her er alle de muligheder, du har hos os, i stedet for at det bliver sådan: Du kan vælge os,

eller du kan vælge et privat firma, og de andre må du selv finde ud af.

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:57

Maja Panduro (S):

Jeg synes, det er lidt flot, at man argumenterer for, at man ønsker at fastholde 132 mio. kr. til papirarbejde og dokumentation, frem for at de kan gå til kernevelfærd, kan gå til netop de borgernære opgaver, så man viser, at man er til for borgerne.

Er det ikke sådan, at det her, ligesom så mange andre områder vi så i forbindelse med den tidligere regering, handler om, at man fra Venstres side har haft en eller anden ideologisk målsætning om, at privat bare er bedre end offentlig, og at man skulle lave nogle meget særlige regler? Det er jo det, vi gør her; vi fjerner jo sådan set bare særreglerne, sådan at man har mulighed for at lave nogle anderledes udbud, endda nogle større udbud. Det er jo også derfor, at der sådan set er ganske positive svar i forhold til det her, også fra nogle af erhvervsorganisationerne.

Er sandheden ikke, at Venstre igen er ude i et ideologisk korstog frem for at være pragmatiske og frem for måske også at tro på, at vores lokale politikere nogle gange har en fornemmelse af, hvad det er, der er bedst og giver mest mening i deres kommuner frem for at tvinge tvangsudlicitering ned over vores borgere og vores kommunalpolitikere?

Kl. 13:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det undrer mig slet ikke, at den socialdemokratiske tankegang er, at vi skal styrke kommunen, vi skal gøre boksen, som vi kan være i, større, og vi skal ikke tænke på, at borgerne er individuelle personer, der bor her, og som har sørget for at tjene penge hjem til den her kommune i så mange år, og nu er det deres tur til at blive passet og puslet, indtil de så ikke kan være her mere.

Vi har altså bare et andet udgangspunkt, og det er, at det skal være sådan, at de ældre har den mulighed for omsorg, som de har brug for, men de skal også selv have lov til at vælge den. Og det får de ikke chance for med det her – det ser vi. Så siger vi jo også, at hvis det er rigtigt, at man kan finde 132 mio. kr., vil vi da gerne snakke om de penge, for jeg kan se, at der er velfærdsteknologier, der kunne være fantastisk spændende at få indført – hvis altså de kunne installeres for nogle af de penge.

Men som jeg hører det, bliver pengene flyttet over til daginstitutionerne, for ellers kan jeg ikke finde ud af, hvorfor Enhedslisten ellers vil være med til at stemme for det her lovforslag. Men det får jeg sikkert svar på senere.

Kl. 13:59

Formanden:

Der er yderligere et par korte bemærkninger. Hr. Finn Sørensen først.

Kl. 13:59

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det skal ordføreren nok få svar på, når det bliver min tur. Jeg vil benytte tiden til at spørge ordføreren, om ordføreren kan bekræfte, at hvis en kommune ønsker at fortsætte med den nuværende såkaldte godkendelsesordning, som ordføreren mener er den bedste, så

kan kommunen gøre det – med den eneste forskel, at kommunen slipper for at skulle bruge penge og kræfter på at markedsføre de private udbydere, som man nu har godkendt. Kan ordføreren bekræfte, at den mulighed ligger i forslaget?

Kl. 14:00

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:00

Anne-Mette Winther Christiansen (V):
Ja, men jeg har ikke sagt, at det var et problem.

Kl. 14:00

Formanden:
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:00

Finn Sørensen (EL):
Nej, jeg synes måske bare, at ordførerens fremstilling af, hvad mulighederne er, var lidt ensidig, fordi lovforslaget jo netop bygger på, at kommunerne kan fortsætte med den nuværende model, hvis de ønsker det. De kan også bruge de andre nye muligheder, der kommer her. Så man kan vel ikke stå herindefra og sige, at det kommer til at foregå, nøjagtig som ordføreren siger det kommer til at foregå.

Kl. 14:00

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:00

Anne-Mette Winther Christiansen (V):
Når man får en melding fra en meget stor kommune om, at de nu udbyder hele hjemmeplejeområdet i en stor klump, og de meddeler, at hvis firmaer skal byde ind, så skal de have en egenkapital eller en omsætning på omkring de 12 mio. kr., så blinker mine lamper allerede der. Og hvis den kommune allerede nu er inde og analysere sig frem til, at det er den vej, de vil gå, så kan jeg bare se, hvor mange der kommer i slipstrømmen af det. Så er vi fuldstændig væk fra, at der var en lille åbning, der måske kunne være god, og så er vi fuldstændig væk fra, at man er inde og tænke på borgerens ønsker og kvaliteten af det tilbud. Man tænker på kommunens kasse, og derfor skal KL faktisk også komme med et positivt høringssvar til det her, hvilket de jo så også har gjort.

Kl. 14:01

Formanden:
Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Anne Baastrup (SF):
Tak. Jeg vil godt have helt klarhed over, hvad det er, Venstre mener. Venstre foretrækker, at kommunerne bruger al deres energi på at lave udbudsmateriale for så at stå i en situation, hvor der ikke er nogen, der kan byde, ud over en enkelt, som plejer at byde. Det er altså Venstres ambition at bruge 132 mio. kr. på, at kommunerne skal forpligtes til at lave et udbud, som ingen reagerer på. Er det sådan, jeg skal forstå det?

Kl. 14:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:02

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Fru Anne Baastrup skal forstå, at Venstre ønsker borgerens behov i centrum – at den enkelte borger er det væsentlige, og det er ikke kommunen som en kasse med offentlige tilbud. Tværtimod har vi en borger her, som har et behov. Borgerne vurderer selv, hvad de gerne vil have hjælp til, og hvem de gerne vil have til at gøre det. Og ja, det betyder, at de har nogle muligheder inden for de godkendte firmaer, men der skulle gerne være mange af dem.

Kl. 14:02

Formanden:
Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:02

Anne Baastrup (SF):
Så vil jeg godt bede fru Anne-Mette Winther Christiansen om at beskrive, hvad der så ligger i fritvalgsbeviset. Hvad er Venstres fortolkning heraf?

Kl. 14:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:02

Anne-Mette Winther Christiansen (V):
Fritvalgsbeviset er nu blevet lavet på en måde, så kommunen ikke har en forpligtelse til at orientere om, hvilke mange muligheder der kunne være i denne kommune eller i nabokommunen for den sags skyld. Der er ikke behov for en orientering af og en vejledning til borgeren. De kan lægge det helt væk, for hele det administrative bøv'l gider man ikke mere. Oven i købet er der så også kommet en melding om, at vi så også lige nedlægger den portal, der var på internettet. Så man kan heller ikke gå ind der. Nej, man er afleveret i et eller andet slaraffenland, men så har man kun én chance, hvis der er nogen, der kan hjælpe en til at finde ud af, hvad et cvr-registreret firma egentlig er.

Kl. 14:03

Formanden:
Tak til Venstres ordfører. Fru Maja Panduro som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Tak. Jeg faldt over et citat i en artikel i Ugebrevet Mandag Morgen, som jeg har lyst til at starte med. Det er fra september, og der skriver de:

»Med sit nye lovforslag efterkommer regeringen et stort ønske gennem mange år fra borgmestre, faglige organisationer og erhvervsorganisationer. De har talrige gange kritiseret ordningen, som VK-regeringen indførte, for at være et bureaukratisk monster. Operation regeloprydning forventes at ville lette kommunernes administrative udgifter med 132 mio. kr. årligt, og pengene skal blive i kommunekasserne til løsning af andre klassiske velfærdsopgaver.«

I den her sal taler vi bredt fra højre til venstre side rigtig meget og gerne om afbureaukratisering og om alle de gevinster, som vi tror og håber at vi kan få ud af det. Det er bare ikke så tit, at det bliver til så meget mere end snakken. Det her er et eksempel på for 132 mio. kr. afbureaukratisering. Det er sådan set et af de største bump, vi har fået taget i meget lang tid. Det er noget, der batter.

Det er også et eksempel på, hvad man kan, når man frem for at være ideologisk styret i sin tilgang til det her område anlægger den pragmatiske holdning, at folk skal kunne byde ind med det, de er go-

de til, på rimelige og fair konkurrencevilkår, og at man lokalt skal have en større frihed til at tilrettelægge det her område på en måde, så det passer til de borgere, der nu er i den pågældende kommune, uanset om det måtte være i Tønder eller i Helsingør. Der kan jo være ret stor forskel, og det ved de lokale måske nogle gange bedst.

Som vi allerede har været inde på her i dag, var den tidligere regering præget af en stærk ideologi på det her område. Man valgte at lægge procenter på med hensyn til, hvor stor en andel der skulle tvangsudliciteres i kommunerne, og til sidst i regeringsperioden endda i en grad så man krævede, at en kommune skulle have områder, hvor kommunen ikke selv måtte agere, hvor borgeren altså – den tidligere ordfører pristede ellers lige, at man var der for borgeren – fik fratrækt muligheden for at kunne vælge at bruge det kommunale tilbud, det fælles offentlige tilbud. Det skulle borgeren ikke have mulighed for. De særregler fjerner vi nu.

Dernæst erstatter vi det servicebevis, som man forsøgte sig med at indføre, men som jo har været en eklatant fiasko – det i en grad så jeg tror, at det er tre ud af landets 98 kommuner, der overhovedet har brugt det, og det er kun et sted, det rigtigt er kommet i brug – med fritvalgsbeviset, som giver den enkelte borger en reel frihed til at gå ud og vælge den udbyder, som borgeren selv ønsker. Man skal ikke være afhængig af, at det er kommunen, der har valgt udbyderen for en. Det kan man selv vælge.

Set med Socialdemokratiets øjne er det her en pragmatisk måde at løse en velfærdsopgave på. Det er samtidig et rigtig godt eksempel på, at vi kan vælge, når vi ikke er forblændet af en ideologi, at finde på nogle løsninger, som både frigiver hænder og ressourcer til de kerneopgaver, som vi alle sammen er så optagede af at vores borgere skal have løst, samtidig med at vi kommer af med noget af det papirbøvl og dokumentationsrytteri, som man tidligere har indført på det her område. Det er en rigtig, rigtig god løsning, og det glæder mig meget, at vi har kunnet nå til enighed om det.

Kl. 14:07

Formanden:

Der er to medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Det er først fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:07

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når nu det er sådan, at en mindre, privat leverandør, som er hyret på et fritvalgsbevis, skal informere kommunen eller myndighederne om ændringer i modtagerens behov for hjælp, så har leverandøren ikke ligesom et reelt incitament til at informere om ændringer, for så risikerer firmaet jo at miste en kunde.

Kunne ordføreren prøve at forklare, hvordan vi sikrer, at den informering kommer til at ske?

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Maja Panduro (S):

Der ligger jo ikke nogen ændringer i lovforslaget her i dag, i forhold til at kommunerne har en forpligtelse til at føre tilsyn med den service, der bliver ydet, ligesom det også er kommunernes ansvar, at det bliver gjort. Sådan var det før, og sådan kommer det også til at være fremover.

Kl. 14:08

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det var så dejligt, at det var kommunerne, der havde ansvaret for kvalitetssikringen via det, at de jo også var inde at godkende firmaerne og havde den der tætte kontakt. Borgeren bliver nu sluppet fri med et fritvalgsbevis, og firmaet har lyst til at fortsætte med at eksistere, fordi det har fået nogle gode kunder. Derfor kunne man måske godt forestille sig, at firmaerne ikke er så hurtige med lige at sende en klar melding ind, når der er noget, der ændrer sig i borgernes behov for hjælp, for de kunne jo miste en kunde.

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:09

Maja Panduro (S):

Jeg tror nu nok, at den her virksomhed, i tilfælde af at en borger har brug for mere hjælp, også vil have et incitament til at melde det ind. Men ellers har borgeren jo heldigvis den mulighed, netop når han eller hun selv har kunnet vælge den pågældende udbyder, også at fravælge vedkommende igen. Og så er det stadig væk sådan, først og sidst, at det er kommunen, som har ansvaret. Jeg tror faktisk, det her vil være en model, som ikke alene er mindre bureaukratisk, men også mere smidig for borgeren.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg har et helt konkret spørgsmål. Man kan jo snakke meget om ideologi og frit valg og alt det her. Det er mindre håndgribeligt. Men det, jeg spørger om her, er meget håndgribeligt. Kan ordføreren forklare mig, hvor de der 132 mio. kr. kommer fra? For jeg har prøvet at få det undersøgt og har spurgt ministeren ad ved en tidligere lejlighed, og der har jeg ikke kunnet få noget svar på, om man kan dokumentere, hvor de kommer fra. Men ligger der et notat? Har ordføreren et notat, som klart dokumenterer, hvor de der 132 mio. kr. kommer fra?

Kl. 14:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:10

Maja Panduro (S):

De kommer fra noget af alt det bøvl, papirarbejde og dokumentation, som spørgerens eget parti indførte på det her område, fordi man havde nogle meget, meget bestemte holdninger til, hvordan tingene skulle være, frem for at lade det være op til sund fornuft og pragmatisme. Derfor har vi jo nu lavet en aftale med alle landets kommuner, som vi har givet hinanden håndslag på, og i den kommuneaftale står der, at det er vores fælles vurdering, at det her faktisk kan frigive 132 mio. kr. i kommunerne til en bedre service. Det er vel at mærke 132 mio. kr., som vi ikke, sådan som den tidligere regering ellers yndede, kommer og tager fra kommunerne, men som de kan bruge på en bedre service for deres borgere.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:11

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt takke for det meget, meget klare svar, nemlig at der ikke er nogen dokumentation for de 132 mio. kr. Ordføreren sagde helt ordret – og det kan man jo høre, hvis man igen lytter til det, der bliver optaget: Det er vores vurdering. O.k., det her er en vurdering, det er ikke en konkret beregning af, hvad der sker. Så det vil altså sige, at tallet lige så godt kan være 110 mio. kr. eller 70 mio. kr. Hvordan er det så, de kommuner, som går i gang med det her, skal kunne bruge et beløb, som man vurderer til at være 132 mio. kr., men som ikke nødvendigvis er 132 mio. kr.? Hvordan skal de kalkulere med det beløb og lave budgetter ud fra noget, de ikke ved om holder?

Kl. 14:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:12

Maja Panduro (S):

Taget i betragtning, at spørgeren selv er byrådsmedlem, synes jeg, at der udvises en rimelig vild mangel på respekt for aftaler, man indgår med landets kommuner. Vi har lavet en kommuneaftale, og i den er det vurderet, at det her kan frigive 132 mio. kr. Man er så ude i mange kommuner rent faktisk allerede gået i gang med at se på, hvordan man helt konkret kan gøre det her, hvordan man kan fjerne kræfter fra papirarbejde, bøvler og dokumentation over til rent faktisk at yde en service for borgerne, sådan som vi alle sammen, tror og håber jeg, allerhelst vil. Det ved jeg at man f.eks. er begyndt på i Holbæk Kommune, som har en borgmester, der er fra samme parti som spørgeren.

Kl. 14:13

Formanden:

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 14:13

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan næsten forstå på ordføreren, at det er sådan en nyskabelse, altså det, at man indgår en aftale med kommunerne om afbureaukratisering, og at det, der kommer ud af den her afbureaukratisering, er noget, som kommunerne kan beholde. Jeg vil godt lige prøve at høre ordføreren, om hun ved, hvad gensidighedsaftalen er for noget, og kan forklare mig lidt om den.

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Maja Panduro (S):

Undskyld, jeg hørte det simpelt hen ikke. Var det tillidsaftalen? (*Benedikte Kiær* (KF): Gensidighedsaftalen!).

Jeg er meget lidt fan af ledende spørgsmål, så jeg synes, at ordføreren skal have lov til at forklare, hvor det er, hun vil hen.

Kl. 14:13

Formanden:

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 14:13

Benedikte Kiær (KF):

Jamen jeg kan høre, at ordføreren tydeligvis ikke ved, hvad gensidighedsaftalen er. Det er sådan set en aftale mellem regeringen og kommunerne om det, at man afbureaukratiserer, og at de penge, man får ud af den afbureaukratisering, så går til velfærd ude i kommunerne. Det er jo sådan set noget, der også har eksisteret, før den her re-

gering kom til. Det lød blot på ordføreren, som om det her var en nyskabelse, altså at det aldrig var sket førhen, at man lavede afbureaukratisering og lod pengene blive ude i kommunerne. Jeg kan fortælle ordføreren, at man faktisk også lavede en afbureaukratisering på dagtilbudsområdet, som gav en større afbureaukratiseringsgevinst end de her 132 mio. kr., der er i det her lovforslag.

Jeg vil høre ordføreren nu, om ordføreren kan huske, at der er noget, der hedder en gensidighedsaftale, og at det førhen er sket, at man har lavet noget, som ligner det, vi ser her i dag.

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Maja Panduro (S):

Jeg tror ikke, man hørte mig sige, at det aldrig før var sket. Men det, som de også har været lidt vant til ude i landets kommuner, har været, at man fra den tidligere regerings side af og til var rigtig, rigtig gode til at forestille sig ting, der var udgiftsneutrale, eller som der kunne være en kæmpe besparelse på; så hentede man den besparelse hjem, og så stod de derude i kommunerne med fletningerne i postkassen og en lang næse og måtte løse opgaven.

Jeg glæder mig over, at landets kommuner rent faktisk allerede er gået i gang med helt nede på jorden, pragmatisk og konstruktivt – også borgerligt ledede kommuner – at hente den her effektivisering hjem til gavn for de borgere, som nu kan få løst en opgave, i stedet for at man skal sidde og fedte med papirarbejde.

Kl. 14:15

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Fru Karin Nødgaard som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Når der tales om frit valg, lægges der op til, at borgeren selv kan bestemme over sit eget liv og selv træffe beslutning om, hvad borgeren ønsker sig af tilbud i tilværelsen. Forslaget i dag om at ændre på den såkaldte fritvalgsordning for hjemmehjælp har da også flere aspekter, som kan lyde som værende ideelle for borgeren med hensyn til at have medbestemmelse i sit eget liv. Der er dog også nogle svagheder, som Dansk Folkeparti gerne vil inddrage i dag for at nuancere intentionerne med forslaget og ydermere argumentere for, hvorfor vi, som også nogle af høringsparterne er det, er skeptiske over for dette forslag.

Jeg sætter pris på ministerens interesse for at samle os bredt politisk, men undrer mig over, at forslaget blev en del af finanslovaftalen med Enhedslisten. Lidt specielt er det, da Enhedslisten i juni 2012 i et betækningsbidrag til et aktstykke i Finansudvalget om statens bloktilskud til kommunerne for finansåret 2013 skriver, at nogle af elementerne, som er beskrevet i tillægget til KL-aftalen, peger i den forkerte retning, og at det især drejer sig om forenkling af frit valg på hjemmehjælpsområdet, som er hovedfinansieringskilde til regeringens bidrag til spareøvelsen.

Dansk Folkeparti er interesseret i det frie valg, men mener faktisk, at der med dette forslag bliver lagt nogle begrænsninger for borgernes frie valg. Vi frygter, at det vil blive reduceret, og at det vil blive svært for den enkelte at vælge den løsning, der findes bedst forenelig med ens egne ønsker og behov. En anden side af sagen er, ud over den enkelte hjemmehjælpsmodtager, udbyderen af hjemmehjælpen. Vi frygter, at det i løbet af kort tid vil få den konsekvens, at det primært er de store firmaer, der vil få opgaverne, og at de små

erhvervsdrivende går hårde tider i møde, da de vil få svært ved at klare sig på et marked med forholdsvis stor konkurrence.

I Danmark er det vigtigt, at vi fortsat har små erhvervsdrivende, som bidrager til vores velfærdssamfund. Der er risiko for, at flere små virksomheder må give op, og at de ikke vil kunne klare konkurrencen. Dermed forsvinder vækstlaget af mindre servicevirksomheder.

Egentlig mener vi i Dansk Folkeparti på lige fod med ca. 90 pct. af de nuværende brugere ikke, at ordningen, som vi kender den i dag, er så ringe endda, at den bør laves markant om. Jeg har en fornemmelse af, at der alligevel ligger noget sparemanøvre gemt i det. I forslaget fremkommer det, som vi også hørte før, at der skal spares 132 mio. kr., et anseligt beløb, men alligevel ikke så stort, når det fordeles på samtlige landets kommuner. At beløbet, der spares, skal bruges på borgernær service, lyder for så vidt godt nok, men alligevel ikke, da det jo ikke som udgangspunkt bliver penge rettet mod initiativer til forbedringer for den målgruppe, som benytter hjemmehjælp, primært de ældre medborgere. Faktisk kan det resultere i, at de slet ikke får glæde af pengene, men at pengene går til f.eks. at reparere veje, som vel også kan falde ind under kategorien borgernær service. Og det bekymrer os faktisk.

Umiddelbart må det også formodes – og det kan være, at ministeren kan redegøre for det senere – at de 132 mio. kr. faktisk kun kan skaffes gennem store udbud, hvor antallet af leverandører reduceres.

Havde der været voldsomme klager over den ordning, der eksisterer i dag, kunne man forstå, at der skulle laves ændringer, men det er jo ikke tilfældet, og derfor kan man godt tænke på, at det her måske er en spareøvelse. At der i forslaget lægges op til, at flere dele af hjemmeplejen kan varetages af enkelte medarbejdere, ser vi positivt på. Det er en fordel for borgeren, at der kommer færrest muligt i ens hjem, da det jo er en stor tillidssag at have andre i sit hjem; endvidere giver det tryk og øget velfærd hos borgeren. Så muligheden for, at hjælperen kan varetage så vel hjemmehjælp som personlig pleje, er en fin idé, såfremt kvaliteten selvfølgelig kan sikres.

Men når alt skal gøres op, mener vi i Dansk Folkeparti ikke, at det her forslag lever op til vores opfattelse af et reelt frit valg. Vi finder ikke, at det er hos borgeren, udgangspunktet tages, og når der fra KL's side argumenteres med det positive ved øget konkurrence på prisen, har KL umiddelbart ikke et udgangspunkt for en ny fritvalgsordning med borgeren i centrum, hvilket for Dansk Folkeparti er meget vigtigt at have som udgangspunkt. Når man i tilværelsen når til det tidspunkt, hvor man er afhængig af andres hjælp og assistance til såvel personlig som praktisk hjælp, er det vigtigt, at den enkelte har de muligheder og tilbud, som man finder egner sig bedst til at løse ens behov, og der skal være fokus på kvaliteten frem for prisen.

Kl. 14:19

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 14:19

Maja Panduro (S):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Jeg kunne selvfølgelig ønske, at Dansk Folkeparti kunne have lyst til at være med, for det synes jeg egentlig at der er rigtig mange gode grunde til. Men jeg synes, at man har en god tilgang til det her og også gør meget grundigt rede for, på hvilke områder man er bekymret, så det vil jeg gerne kvittere for.

Der er noget, jeg gerne vil spørge ind til. Lad os nu forestille os, at det efter et folketingsvalg skulle falde så uheldigt ud, at det var de tidligere regeringspartier, som med støtte fra Dansk Folkeparti kunne danne regering. Så kunne man jo, også ud fra det, vi har hørt i dag, godt forestille sig, at Venstre og Konservative kunne tænke sig at rulle tingene tilbage og altså gå tilbage til den gamle model, som så mange – både Ældre Sagen, KL, personaleorganisationerne og er-

hvervsorganisationerne – har været kede af. Er det noget, som Dansk Folkeparti i så fald ville kunne støtte? Og måske endnu mere konkret: Såfremt man også ville vende tilbage til den model, som man jo med Dansk Folkepartis støtte – men også med skepsis fra Dansk Folkeparti, kan jeg huske – fik igennem i sin konkurrencepakke i 2011, med, at der skulle tvangsudliciteres mindst 20 pct. på bestemte områder i kommunerne, hvor der så slet ikke måtte være en kommunal aktør, men kun private, og hvor borgeren altså ikke havde mulighed for at vælge den kommunale aktør, ville Dansk Folkeparti så også kunne støtte det, eller ville man denne gang lade skepsissen og den sunde fornuft vinde?

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Der var mange elementer i det. Jeg synes altid, at Dansk Folkeparti udviser en sund skepsis, og at vi har en positiv tilgang til tingene. Jeg bryder mig faktisk ikke om udtrykket rulle tilbage, for vi står i nuet, og alt, hvad der sker fremover, bliver nye politiske initiativer på alle områder, og det er det, jeg synes er så vigtigt.

Jeg synes, at jeg i min tale har redegjort for, at der er nogle ting i det her forslag, som jeg faktisk synes er positive, og som jeg godt kunne forestille mig man kunne implementere, også den dag, hvor Dansk Folkeparti sidder som støtteparti eller sidder i regering. Vi ved ikke, hvad fremtiden byder på, men jeg synes ikke, det er et skrækscenarie, hvis vi skulle få den store indflydelse, som fru Maja Panduro antyder.

Så vil jeg sige noget til det, ordføreren også var inde på i sin egen tale, nemlig hvad høringsparterne har sagt. Jeg synes måske, at fru Maja Panduro f.eks. så lige skal prøve at læse Dansk Erhvervs høringsvar en ekstra gang, for det rummer måske ikke helt det, hun sagde. Det er jo også en interesseorganisation på erhvervsområdet, og jeg synes, at de på en hel del områder ytrer skepsis over for det, der foregår her.

Kl. 14:22

Formanden:

Fru Maja Panduro.

Kl. 14:22

Maja Panduro (S):

Det gør de, men de kvitterer dog også for, at man får gjort op med nogle af de rimelige vilde uhensigtsmæssigheder, der var i det før. Det er da rigtig nok, at det der med at forestille sig ting ude i fremtiden kan være meget hypotetisk. Så jeg vil bare bede om et meget konkret og klart svar på dette spørgsmål: Såfremt der bliver stillet forslag om, at man igen skal have mindsteprocenter – lad os sige 20 pct. – for områder i en kommune, hvor der kun må være private aktører, og hvor der altså ikke må være noget offentlig tilbud på hjemmeplejen, vil Dansk Folkeparti så kunne støtte det?

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Karin Nødgaard (DF):

Hvis man vil have klare svar, skal man også lige huske, at spørgsmålene bliver helt klare. Men jeg vil i hvert fald sige så meget, at jeg synes, at det vil være fuldstændig tåbeligt at gå ind i en debat i dag om, hvor høj procentsatsen skal være. Dansk Folkeparti er meget optaget af, at vi har det frie valg, at det er borgeren, der er i centrum,

og at det er dem, som har et behov, fordi der er en masse ting, de ikke selv kan mestre, som vi andre på dette tidspunkt i vores tilværelse godt kan mestre. Men de fleste af os når forhåbentlig at blive gamle – alternativet er frygteligt at tænke på – og skal så også have hjælp fra andre, og der synes jeg, at det optimale må være, at det er dem, der kan yde den bedste kvalitet, som vi skal have fokus på. Det kan både være det kommunale og det private, og det kan både være store og små private virksomheder – det synes jeg er utrolig vigtigt. Så går jeg ikke så meget op i, om det er 18, 20, 22 pct., eller hvad det er. Jeg synes, at vi fremover skal se på det, så det er borgeren, der er i centrum.

Kl. 14:23

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Jeg ser ikke nogen radikal ordfører, og så er det fru Anne Bastrup som SF's ordfører.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Jeg skal hilse fra den radikale ordfører, som ikke kan nå frem, og sige, at Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Det har været en lidt mærkelig debat om det her lovforslag, ikke med Dansk Folkeparti, men med Venstre. Jeg ved, at afbureaukratisering aldrig er nemt. De partier, mennesker, der har lavet et system med et vist bureaukrati, slås med næb og kløer for at forhindre, at det bliver lavet om, selv om vi kommer til at bruge penge, som bruges til papirflytteri, ude hvor de kan virke.

Den tidligere borgmester fra, jeg tror, det var fra Rødebro, beskrev på et tidspunkt til en konference, jeg var til, hvor besværligt det var for hende, at hun skulle lave udbudsmateriale på den der tvungne fritvalgsordning, vel vidende at der ikke var et eneste firma, der overhovedet kunne drømme at byde ind. Det er efter min bedste overbevisning spild af gode ressourcer, når vi kan se den type af eksempler. Jeg er helt sikker på, at Tove Larsens eksempel ikke er det eneste.

Noget af det, som jeg også kunne fornemme at Venstre kritisere, var, at man kunne stå i en situation, hvor en ældre blev dårligere og dårligere, og der var ikke nogen, der ville fortælle det til kommunen, således at den ældre kunne få den relevante hjælp. Jeg vil sige, at jeg har svært ved at se forskellen på Venstres fremhævede, forkromede model om frit valg og den model, regeringen her lægger frem.

Sagen er i al sin enkelhed, at det samme kunne ske under den gamle model. Det, der bare er lagt ind i den nye model, er, at jo bedre man er til at pleje den ældre, jo mere rehabilitering man kan give den ældre, jo mere selvhjulpne den ældre kan blive, jo flere penge bonner der ind på kassen i det enkelte firma. Jeg synes, at vi alle må have en interesse i, at de ældre rent faktisk hjælpes til at blive mere selvhjulpne, få mere værdighed i stedet for at blive fastholdt i en situation, hvor det pågældende firma ikke særskilt tjener penge på at rehabiliterer den ældre. Så det, at man giver muligheden for at samle tilbuddet, tror jeg vil være til gavn for ældre, der muligvis skal over en hurdle og så kan komme ud på den anden side og måske kunne gå op og ned ad trapperne igen.

Det tror jeg vil være fremmende, så derfor ser jeg meget gerne, at vi i Folketingets Socialudvalg måske graver et spadestik dybere i diskussionen om det her lovforslag og spørger: Hvad er det egentlig, der er det reelle? Hvis det er ideologi, så er det fair nok for mig. Det er fint, og så synes jeg, at Venstre skal holde fast i det, men hvis det blot handler om, at man ikke rigtig har læst lovforslagets intentioner, synes jeg, at vi skal prøve at komme det skridt videre og se, om vi ikke i fællesskab kan vedtage den her ordning.

Vi ved jo, at det er bedre for den kommunale forvaltning, at det er bedre for de ældre, og at det er bedre for de mennesker, som skal beskæftige sig med de ældre, at de ved, hvad det er, de har at rette

sig efter. Jo mere vi kan tale denne nye ordning op, i stedet for at den konstant bliver kritiseret, jo større er chancen for, at det rent faktisk også lykkes os at lave en god pleje af ældre, der har brug for varig hjemmehjælp og pleje.

Så samlet set tror jeg altså godt, at vi kan tale os til hinanden i stedet for fra hinanden. Jeg synes i hvert fald, at det var en lidt mærkelig debat, det her lovforslag startede med. Jeg skulle hilse og sige fra SF's folketingsgruppe, at vi støtter lovforslaget.

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to, der har indskrevet sig til korte bemærkninger. Den første er fru Anne-Mette Winther Christiansen fra Venstre.

Kl. 14:28

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Det kan jo være, at fru Anne Bastrup ikke har haft tid til at læse høringssvarene, og det må vi så respektere, men jeg skal lige høre, om det slet ikke kan bekymre, når Ældre Sagen og Dansk Erhverv har så markante synspunkter om forringelser for deres medlemmer og hele det sæt af muligheder, som de ældre borgere faktisk har glæde af i dag. Den forringelse er så markant, at de har haft behov for at skrive om det i et høringsnotat til os. Har det overhovedet ikke gjort indtryk?

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Anne Bastrup (SF):

Høringssvar gør altid indtryk. Men det, vi jo også skal huske, er, at Dansk Erhverv står i en situation, hvor de både skal tilgodeses de firmaer, der på nuværende tidspunkt er i branchen, samtidig med at de kan se, at der kommer en ny udvikling, med hensyn til hvilke nye virksomheder der måske kan overtage andre dele af ældreplejen. Det er klart, at de jo vil problematisere, indtil de er helt sikre på, at udviklingen går den rette vej.

Når det drejer sig om Ældre Sagen, synes jeg også man skal se på Ældremobiliseringens svar, for det er mit klare indtryk, at de mennesker, som beskæftiger sig med plejen af de ældre, oplever, at det her kan give et kvalitativt spring fremad. Vi skal også huske, at kvalitetsstandarderne stadig væk er der. Vi skal også huske på – det kunne jeg også mærke på de spørgsmål, der kom – at det rent faktisk er sådan, at kommunen stadig væk er ansvarlig for, at den pleje, man giver til de ældre, er af høj kvalitet.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:30

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg mærker ikke, jeg læser og er konkret, og jeg taler med de mennesker, det drejer sig om. De siger samstemmende, at det her bliver en forringelse, fordi det bliver så forvirrende for de ældre at finde ud af, om de selv skal ud at surfe på internettet – mange har ikke engang en computer – og så bliver resultatet, at de tænker, at de nok hellere må tage kommunen.

Jeg er bare så inderligt imod, at vi har kommunen som en mastodont. Jeg vil gerne have muligheden for, at kommunens kvalitet kan blive bekræftet, ved at der er noget at sammenligne kommunen med. Der mener jeg og Venstre helt klart, at vi skal have et frit valg, et reelt frit valg. Derfor burde vi også sørge for, at der er en stor palet

af muligheder og mulighed for, at borgerne får en orientering, så de er klar over, hvad de kan eller ikke kan.

Kl. 14:33

Men i dag bliver det her så lavet om, for jeg ved jo godt, at i Socialistisk Folkeparti ønsker man kommunen som det eneste sted, hvor ting gøres.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Anne Baastrup (SF):

For det første står jeg helt uforstående over for, at Venstres ideologiske kampagne for det totale frie valg ikke tilgodeses via frit-valgsbeviset. Det er jeg jo noget forbløffet over.

For det andet har ældre mennesker rent faktisk også muligheden for at vælge mellem kommunen eller et andet tilbud. Det er jo det, der ligger i det. Men de steder, hvor man ikke har noget andet tilbud – nu kommer jeg ind på Tove Larsens gamle kommune, jeg kunne garanteret også nævne andre små kommuner, som ikke har nogen mulighed for at levere et andet tilbud – giver man så frit-valgsbeviset. Så vi udvider i virkeligheden muligheden i forhold til gældende regler.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Så er det hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre.

Kl. 14:31

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen jeg er da ikke i tvivl om, at man sagtens kan diskutere de her ting og ganske givet også på en lang række punkter være enige om noget. Men så kræver det altså, at man, når der bliver stillet et seriøst spørgsmål, også svarer seriøst.

Nu gælder det ikke fru Anne Baastrup, men jeg stillede et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører om de 132 mio. kr. Det var et ærligt ment, seriøst spørgsmål. Hvor kommer de penge fra? Og jeg fik den opfattelse, at det bare er nogle, som bliver udbetalt til kommunerne efter kommuneaftalen.

Jeg vil gerne spørge fru Anne Baastrup, for det kan være, at jeg her kan få et svar, der er rigtigt: Er de her 132 mio. kr. nogle, som kommunerne får udbetalt fra staten i forbindelse med en aftale mellem staten og kommunerne, eller er det nogle, man får ved at gå ind og spare nogle penge på det her område?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Anne Baastrup (SF):

Nu ved hr. Eyvind Vesselbo godt, eller også vil jeg sige, at hr. Eyvind Vesselbo burde vide, at DUT-projektet er for viderekomne.

Men det, hr. Eyvind Vesselbo også godt ved, er, at Kommuner-nes Landsforenings økonomer regner på den ene side, og så regner Finansministeriets embedsmænd på den anden side. Og så springer man altså fra tue til tue med hensyn til, hvem der sparer hvad, og hvad der koster hvad. Sådan er det. Men jeg er helt sikker på, at et eller andet sted i et excelark vil man kunne finde den præcise beskrivelse af, hvad det så er, der holdes op imod hinanden.

Jeg vil sige til hr. Eyvind Vesselbo, at der er rigtig mange regnestykker i det samlede, udvidede totalrammeprincip. Altså, hr. Eyvind Vesselbo har jo selv siddet i et parti, der var i regering på et tidspunkt, og har været involveret i de der diskussioner om, hvad noget kommer til at koste.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:33

Eyvind Vesselbo (V):

Nu løber det løbsk for fru Anne Baastrup. For hvad er det, både den socialdemokratiske ordfører og fru Anne Baastrup har stået og sagt? Det er afbureaukratisering.

Nu står fru Anne Baastrup siger, at man laver et system, som er kompliceret, det drejer sig om DUT-systemet, og det ved vi alle sammen godt er ustyrlig kompliceret. Det kalder fru Anne Baastrup en afbureaukratisering.

Så kom der simpelt hen ikke noget svar på, om de der 132 mio. kr. bliver udbetalt til kommunerne. Kan fru Anne Baastrup fortælle mig, hvordan de bliver fordelt, hvis det er sådan, at det er nogle penge, som man tager fra statskassen og giver til kommunerne? Hvor meget skal fordeles til én kommune og hvor meget til en anden kommune? Det er et klart, seriøst spørgsmål, som jeg synes at vi har krav på at få svar på.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan godt starte ved Adam og Eva.

Det er sådan, at vi har nogle kommuner. En gang om året bliver der lavet en kommuneaftale. I den aftale leverer staten en frygtelig masse penge til kommunerne, jeg har ikke tallet her.

Den måde, man så i øvrigt beregner det på, er ved at regne på, hvor mange ældre der er, hvor mange børn der er, hvor mange der er inden for arbejdsmarkedet, hvor mange der er uden for arbejdsmarkedet, hvor mange lejeboliger der er osv.

Det kommer ind i et excelark. Og så sidder der nogle økonomer og diskuterer detaljerne, herunder hvad de kommuner kommer til at spare ved, at de ikke længere skal lave det helt store udbud, men kan nøjes med et eller to. Det har de nogle beregningsmetoder til at gøre, og det er ikke specielt bureaukratisk, de har regnemaskinerne til det. Og det er noget, der sker i løbet af 1 uge, vil jeg tro.

Det her drejer sig om daglige kampe for at få udbud ud, det er daglige udfordringer, som kommunerne har for overhovedet at få servicefirmaer til at byde ind. Og det har der bare nogle steder slet ikke været mulighed for. Så det drejer sig om det, man sparer i det daglige bureaukrati i kommunerne, og det er de penge, der går til ældreområdet.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det lovforslag, vi behandler her i dag, handler om at ændre reglerne for den gældende fritvalgsordning, som blev indført i 2003.

Det handler ikke om at ændre reglerne for udlicitering som sådan. I henhold til serviceloven har kommunerne jo i forvejen mulighed for at udlicitere opgaverne i ældreplejen, herunder opgaverne i plejeboliger og på plejehjem. Men siden 2003 har der været en pligt for kommunerne til at sikre borgernes frie valg af leverandør, som man kalder det, i hjemmeplejen. Siden da har kommunerne været forplig-

tet til at give borgerne mulighed for at vælge mellem flere private leverandører til at udføre de nævnte opgaver.

KL 14:40

Denne tvang til såkaldt frit valg af leverandør vil vi gerne gøre op med i Enhedslisten. Vi ser fritvalgsordningen som et led i hele konkurrenceudsættelsen af den offentlige sektor, som Enhedslisten helt grundlæggende er imod. Det er spild af ressourcer. Det fører til overflødig kontrol og bureaukrati, til forringelse af de ansattes løn- og arbejdsvilkår og begrænser deres kreativitet. Desværre står vi alene her i salen med dette ønske om at afskaffe tvangen over for kommunerne til at gennemføre fritvalgsordningen. Vi har derfor valgt at gå i dialog med regeringen om dette lovforslag for at påvirke ændringerne i fornuftig retning på baggrund af finanslovaftalen herom.

L 121 handler som sagt ikke om at indføre ny pligt til at udbyde frit valg eller til at udvide de velfærdsområder, der kan udsættes for udbud. Lovforslaget handler at fjerne nogle særregler om, hvordan kommunerne skal sikre det frie valg, sådan at kommunen frit kan vælge mellem de forskellige modeller, de hele tiden har haft til rådighed, nemlig udbudsmodellen, godkendelsesmodellen og servicebeviset, der nu døbes om til et fritvalgsbevis med ændrede retningslinjer.

Som helhed betragtet er der set fra Enhedslistens side tale om en beskeden forbedring. Der er bedre mulighed for, at kommunen kan fortsætte som leverandør efter et udbud, og det er væsentligt for Enhedslisten. Afskaffelsen af særreglerne giver mulighed for at spare på bureaukrati, og besparelsen bliver i kommunerne. Kommunerne kan slippe for at indgå kontrakt med alle godkendte leverandører og for at lave markedsføring for disse. Også her er der besparelsesmuligheder. Kommunerne slipper for at skulle efterregulere leverandørerne for eventuelle prisstigninger, og kommunen får mere styr på udstedelsen af fritvalgsbeviset, som det hedder nu, og slipper samtidig for en masse administrativt bøv. Borgeren fritages for et arbejdsgiveransvar, fordi det skal være et cvr-registreret firma, og borgerne har kun retskrav på beviset, hvis kommunen ikke kan tilbyde frit valg efter en af de andre modeller.

Kritikere vil hævde, at det er en forringelse, at kommunen får mulighed for at udlcitere flere opgaver i en samlet klump, f.eks. hjemmepleje sammen med de opgaver i plejeboliger, som ikke er undtaget fra fritvalgsordningen, eller hjemmepleje sammen med hjemmesygepleje. Det kan selvfølgelig medføre, at fritvalgsordningen udbredes, men det giver altså også mulighed for bedre kvalitet både for borgere og ansatte, ligesom det giver mindre bureaukrati for kommunen med henblik på tilsyn med én stor i stedet for flere små leverandører, hvis det er den store leverandør, der får opgaven, og ikke kommunen selv.

Det har samtidig været vigtigt for Enhedslisten, at det blev understreget, at der ikke slækkes på kravene til kommunerne med hensyn til kvalitetsstandard, kvalitetskrav og tilsyn med leverandørerne, uanset hvilken model kommunen anvender. Det bliver også understreget, at til disse kvalitetskrav kan høre krav til arbejdsmiljø, uddannelse og personalepolitik, hvilket vi varmt vil opfordre kommunerne til at medtage i udbudsmaterialet.

Alle ordninger kan misbruges. Derfor er det vigtigt, at kommunalpolitikerne er meget opmærksomme på, hvordan de nye muligheder for fritvalgsordning bliver anvendt, og især, at der ikke slækkes på kvalitetskrav og tilsyn, og at der indføres strenge krav til personalets uddannelse og arbejdsvilkår i udbudsmaterialet. Derfor er vi også tilfredse med, at det slås fast, at regeringen og Enhedslisten skal følge op på, hvordan de nye regler virker, ligesom vi vil kæmpe videre for at afskaffe denne urimelige tvang over for kommunerne med henblik på at tilbyde borgerne frit valg af leverandør.

Enhedslisten støtter lovforslaget.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to, der har bedt om ordet. Den første er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

KL 14:40

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at læse noget op fra et aktstykke, i forbindelse med at der blev afgjort noget i Finansudvalget. Det er fra et aktstykke i juni måned 2012, og det drejer sig om bloktilskuddet til kommunerne for finansåret 2013. Der står:

»Men Enhedslisten tager forbehold for de aftaler, som er indgået mellem regeringen og KL, som ikke er eller har været til afstemning i Folketinget. Herunder tager Enhedslisten forbehold for den moderniseringsaftale, som er omtalt i aktstykkets kommentarer, side 3, som angiveligt skal finde besparelser på 358 mio. kr. i kommunerne. For det første er elementerne af moderniseringsaftalen ikke behandlet i Folketinget. For det andet mener Enhedslisten, at nogle af elementerne som beskrevet i tillægget til KL-aftalen peger i den forkerte regning. Det drejer sig især om forenkling af frit valg på hjemme-hjælpsområdet, som er hovedfinansieringskilde i regeringens bidrag til spareøvelsen.«

Så kan jeg jo ikke lade være med at spørge – når nu hr. Finn Sørensen siger, at man er imod det frie valg: Hvilke kommentarer? Altså, er der apropos det, Enhedslisten siger, sket en revolution fra 2012 til i dag?

KL 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

KL 14:41

Finn Sørensen (EL):

Nej, nu er Enhedslisten jo sådan indrettet, at mindre end revolutioner også kan gøre det. Vi er også tilhængere af små forbedringer, der trækker i retning af det, som vi gerne vil.

Det er fornuftigt at tage forbehold for aftaler, som man ikke kender konsekvensen af, hvilket vi ikke gjorde på det tidspunkt. Siden hen har vi haft en udmærket dialog med regeringen, hvor vi har fået sikkerhed for de bekymringer, vi har haft i forhold til det, ligesom vi jo har fået konkretiseret et lovforslag, hvilket vi jo slet ikke havde på det tidspunkt.

Så vil jeg jo sige, at det fremgår af min ordførertale, hvad det er, vi synes er forbedringer i det.

KL 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karin Nødgaard.

KL 14:42

Karin Nødgaard (DF):

Jeg kan jo så konstatere, at hr. Finn Sørensen i sin ordførertale brugte udtrykket beskeden forbedring. Og jeg troede måske, at der skulle mere til at flytte Enhedslisten end bare en beskeden forbedring. Nå, men man er altså gået på kompromis med nogle ting, og det må så være det.

Så vil jeg gerne også lige høre ordføreren i forhold til det med de 132 mio. kr., som er blevet drøftet flere gange. Det er jo sådan, at der står i teksten, at de skal gå til »borgernær service«. I min og Dansk Folkepartis ordførertale fremførte jeg, at jeg er bekymret for, at borgernær service kan være meget, meget bredt, og at det ikke vil gå til det her område. Og jeg kender hr. Finn Sørensens holdninger generelt på ældreområdet, så jeg vil spørge: Har hr. Finn Sørensen så ikke over for regeringen sagt, at de penge altså skal øremærkes æl-

dreområdet, så vi ikke lige pludselig risikerer, at de faktisk føler, at der bliver taget noget fra dem?

Kl. 14:45

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Kl. 14:43

Finn Sørensen (EL):

Det synes jeg sådan set vil være en god idé, og det synes jeg man skal tage med fra regeringens side, næste gang man forhandler en aftale med kommunerne. Vi har jo ikke mulighed for i en finanslovforhandling at lave om på en aftale, som er indgået mellem regeringen og kommunerne. Men jeg er helt enig i ordførerens synspunkt om, at hvis man frigør ressourcer fra et område ved besparelser på bureaukrati, sådan som man jo gør her, så er det god skik – hvis vi kan få det indført – at pengene så også bliver der. Men jeg tror ikke, at det er en ny problemstilling, vi er ude for her.

Vi er generelt tilfredse med, at besparelsen ikke bliver puttet i statskassen, men at den bliver til det, som fru Karin Nødgaard kalder borgernær service; det er det udtryk, der bruges. Og så er det jo igen, ligesom det i det hele taget er, når vi taler om de her ordninger, i sidste ende op til de vågne kommunalbestyrelsesmedlemmer – det hedder byrødder andre steder i landet – som sidder rundtomkring i byrådene. Det er jo i første og sidste ende dem, der skal være meget opmærksomme på, hvordan de her ordninger bliver brugt, og hvordan pengene i kommunerne bliver brugt.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det fru Anne-Mette Winther Christiansen fra Venstre.

Kl. 14:44

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvad der er blevet gjort fra Enhedslistens side i de sidste forhandlinger, der er pågået, hvor Enhedslisten har valgt at sige: Vi er selvfølgelig helt enige i, at der skal være private aktører på banen. Altså, jeg har aldrig oplevet Enhedslisten være en stor fortaler for det private, men der er jo også lidt noget privat pakket med ind i det her lovforslag.

Så hvad har ordføreren gjort over for ministeren for at få de der 132 mio. kr. til at blive i området? Og så: Var det, der gjorde, at man stemte for, da, at det var privat, eller hvad?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Finn Sørensen (EL):

Hvis fru Anne-Mette Winther Christiansen nu havde hørt efter, hvad jeg sagde, så ville hun jo også have hørt, at jeg remsede de ting op, som er vores begrundelser for at støtte det her. Så det har jeg sådan set ikke yderligere kommentarer til.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:45

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Vil det sige, at Enhedslisten håber, at man med det her forslag kan indskrænke markedet af private aktører, og at man dermed kan få lavet mere offentlig hjemmehjælp? Og har man også en garanti fra ministeren om, at de 132 mio. kr. bliver i ældreområdet?

Finn Sørensen (EL):

Hvad det sidste angår, fremgår det jo af teksterne og af mit svar til fru Karin Nødgaard, at nej, der er desværre ikke nogen garanti for, at de 132 mio. kr. bliver i ældreområdet. Det fremgår jo af kommuneaftalen, at så specifikt er det ikke, selv om det burde være sådan. Med hensyn til vores forventninger, altså om, at vi kan få mindre privat og mere offentligt ud af det her, ja, så kan man nok sige, at der vil være en del kommuner, hvor der vil være en større chance for det, hvis de vælger det. Det fremgik også af min ordførertale, og det kan vi fra Enhedslistens side ikke se noget slemt i.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om bemærkninger. Så er det den næste ordfører i rækken, fru Mette Bock fra Liberal Alliance.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg er her på vegne af vores sædvanlige ordfører, fru Thyra Frank. I Liberal Alliance går vi ind for mindre bureaukrati, vi går ind for besparelser i det offentlige, og vi går ind for mere frit valg til borgerne. Men desværre er det jo altså ikke altid sådan, at man kan få det hele på en gang. Med det her forslag til en reform af fritvalgsordningen er vi bange for, at borgernes frie valg faktisk bliver indskrænket. Dermed vil jeg gerne understrege, at vi ikke nødvendigvis mener, at den fritvalgsordning, der er i dag, er specielt god, at den er specielt effektiv, eller at den ikke kunne tåle reformer.

Det, der sker nu, er, at kommunerne selv får lov til at bestemme, hvordan de vil indrette det frie valg, samtidig med at der indføres et nyt fritvalgsbevis for borgerne. I den nuværende ordning ved vi, at ca. 50 pct. af borgerne vælger en anden leverandør end den offentlige hjemmehjælp.

Det, som vi er bekymrede for, er, at ændringerne kun vil være til fordel for den kommunale administration eller eventuelt for et par andre leverandører. Vi er også nervøse for, at kommunerne vil benytte de nye regler til at udvande det frie valg, eller at de vil indgå eneleverandøraftaler, sådan som det også fremgår af flere af hørings-svarene.

Regeringen siger, at den forventer at spare 132 mio. kr. i det offentlige system, men for borgerne kan risikoen være en forringelse af den ordning, som de faktisk generelt er tilfredse med. Konsekvensen kan også blive, at de små og mellemstore leverandører, som vi i dag har på markedet, bliver afskåret fra markedet – det kunne være små virksomheder, som faktisk gerne skulle vækste, og som giver mulighed for at skabe nye arbejdspladser – det i en situation, hvor vi i den grad har brug for, at der kommer flere virksomheder i samfundet.

Vi frygter, at forslaget ikke bliver en forbedring af fritvalgsordningen, men at det snarere bliver noget, som kan gavne den kommunale administration, og som kan føre til færre valgmuligheder, mindre kvalitet, mindre tilfredshed og mindre tryk og på længere sigt faktisk også til mindre konkurrence i branchen.

Vi vil gerne være med til at lave forbedringer for borgerne, og vi vil gerne være med til at styrke det frie valg. Det synes vi ikke at det her forslag lægger tilstrækkeligt op til, ligesom det lægger nye sten i vejen for de små virksomheder, der ønsker at udvikle sig som leverandører. Derfor kan Liberal Alliance ikke bakke op om forslaget på nuværende tidspunkt.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke nogen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Benedikte Kiær.

Kl. 14:49

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Når man mister sin funktionsevne, kan det være meget grænseoverskridende at skulle have hjælp til alt det, man førhen kunne klare med lethed. Det angår ikke bare praktiske gøremål i ens eget hjem som at svinge med kosten eller gøre rent på anden vis, men også det at skulle tage et bad eller håndtere sin egen personlige hygiejne. Derfor er det vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at man også har indflydelse på, hvem der skal hjælpe en. Det er baggrunden for, at vi lægger meget stor vægt på, at man kan vælge, hvilken mad man skal have – det vil nok også betyde, at man spiser mere – man kan også være med til at bestemme, hvem der skal hjælpe en med badet eller for den sags skyld gøre rent i ens hjem.

Det frie valg blev sikret i 2003, og det er med til at sikre, at man kan vælge frit. Vi kan se af tallene, at rigtig mange har taget det frie valg til sig. I 2011 valgte godt 45 pct. af hjemmehjælpsmodtagerne en privat leverandør af praktisk hjælp og/eller madservice. Den samme udvikling har der ikke helt været inden for den personlige pleje. På dette område har omkring 5,3 pct. valgt en privat leverandør, hvilket sandsynligvis hænger sammen med, at der ikke er så mange private leverandører af personlig pleje.

Samtidig viser diverse tilfredshedsundersøgelser, at man er rigtig glad for både den kommunale og private hjemmehjælp. Det er rigtig godt. Det forslag, vi behandler her i dag, ændrer den måde, som hjemmehjælpen og dermed også den praktiske hjælp og personlige pleje er organiseret på i dag.

Hvad er det gode ved det her forslag? Det gode er, at vi selvfølgelig hilser det velkommen, når der kommer færre regler eller mindre bureaukrati. Det synes vi selvfølgelig er positivt. Vi synes også, det er godt, at der ikke sker en total afvikling af det frie valg, hvilket vi kunne have frygtet. Vi synes også, det er godt, at der er mulighed for at kunne sammenkoble ydelser, som det hedder. Det vil sige, at man også kan sammentænke hjemmehjælp og rehabilitering samt hjemmepleje og plejeboliger.

Men der er også problemer med forslaget. Vi kan med forslaget risikere at ende i en situation, hvor der er et hav af forskellige ordninger og måder at gøre tingene på rundt om i de enkelte kommuner, hvilket kan være særdeles bøvlet for leverandørerne.

Hvordan kan vi egentlig sikre det frie valg? Hvorfor er det ikke obligatorisk, at man skal kunne tildele en borger et servicebevis? Når nu annonceringspligten er fjernet, hvordan kan man så sikre, at de private leverandører bliver gjort opmærksom på, at der er mulighed for at byde?

Derudover sikrer forslaget ikke gennemsigtighed i kommunernes udregning af afregningsprisen for hjemmehjælpen efter godkendelsesmodellen, ligesom Konkurrencerådet ikke længere har mulighed for at udstede påbud om beregning og efterkalkulation af kommunernes afregningspriser. Der bør være større gennemsigtighed, så borgerne har mulighed for at undersøge, om kommunerne får mest mulig hjemmehjælp for deres skattekrone. Derudover er der også hele spørgsmålet om, hvordan man kan sikre, at kommunerne leverer samme hjemmehjælp til samme pris efter udbudsmodellen, hvis der ikke er krav om fuld gennemsigtighed. Så synes vi endvidere også, at det er rigtig ærgerligt, at frit valg-databasen nedlægges, for det giver jo et meget godt overblik på tværs af kommunegrænserne.

Samlet set mener Det Konservative Folkeparti, at ulemperne overstiger fordelene. Vi synes, det er ærgerligt, at socialministeren ikke fortsatte, men afbrød de forhandlinger, der var mellem regerin-

gen og oppositionen om dette forslag. Så var ulemperne måske nok blevet luget ud. Men altså, på baggrund af alt det, jeg har fremhævet, og de problemer, vi finder ved forslaget, stemmer vi imod dette forslag.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det social- og integrationsministeren.

Kl. 14:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tænker, at hvis man sidder derude som borger og har lyttet med, så vil man måske være lidt forvirret og tænke: Hvad er det egentlig, der sker med hjemmehjælpen? Og for så lige at sætte det på plads, vil jeg gerne kort gennemgå, hvad lovforslaget handler om.

Det er sådan, at man i mange år i Danmark, i snart 10 år, har haft mulighed for at foretage frit valg af hjemmehjælp, og det er sådan set en ordning, som den nuværende regering bakker op om og synes er rigtig god. Det er udmærket, at mennesker selv kan vælge, hvem der skal stå for den ydelse, som man gerne vil have leveret, og vi kan også se på de borgertilfredshedsundersøgelser, der bliver lavet, at det, at borgere har mulighed for at vælge frit, om de ønsker en kommunal eller en privat leverandør, rent faktisk gør, at tilfredsheden er rigtig stor.

Det var sådan, at da man i sin tid indførte de her regler om frit valg, betonedes man meget ideologisk, hvordan reglerne skulle stykkes sammen. Det betød, at man fik lavet nogle regler, der ikke altid var særlig hensigtsmæssige. Det vil sige, at det blev meget, meget lidt fleksibelt at kunne tilrettelægge den måde, man gerne ville lave sine udbud på, fordi det var så vigtigt for den tidligere regering at sørge for, at udbuddene blev tilrettelagt lige præcis på den måde, som den gerne ville have. Derfor går vi jo sådan set nu op imod det, for der er ikke nogen grund til, at vi skal bruge op mod 132 mio. kr. eller måske endda endnu mere på papirpenge, når vi i stedet for kan bruge pengene på borgernær service.

Det, vi gør, er helt konkret, at vi fjerner de særregler, der er, inden for serviceloven, sådan at man f.eks. kan pulje og lave mere interessante udbud. Det gør det godt for virksomhederne, men det gør det faktisk også godt for den enkelte borger, for det, der sker, er, at vi siger til borgeren, at man altid skal have et frit valg. Det vil sige, at hvis kommunen ikke kan stille et frit valg til rådighed, skal man som borger have mulighed for at få et fritvalgsbevis; et fritvalgsbevis, der gør, at man kan gå ud at købe den ydelse, som man er visiteret til. Det er jo stadig væk sådan, at det er kommunen, der visiterer en til den ydelse, som man skal have, og hvis kommunen ikke kan levere en leverandør inden for det frie valg, skal man have et fritvalgsbevis.

Kommunerne får mulighed for nu både at køre videre med godkendelsesmodellen – det var det, som hr. Finn Sørensen tidligere nævnte – dvs. godkendelsesmodellen, hvor man altså kun konkurrerer på kvaliteten. Men man kan også pulje sine opgaver og gøre det mere spændende, fordi man eksempelvis kan sige, at man har nogle institutionstyper, som skal have noget mad leveret, og man har andre typer af institutioner, som også skal have noget mad leveret. I dag er det to siloer, man ikke har mulighed for at pulje; det får man nu mulighed for, hvilket gør, at det bliver mere spændende og måske endda også med det til følge, at udbuddet af mad, valgmulighederne, bliver endnu større for de borgere, som skal modtage maden, ligesom prisen også kan ende med at blive lavere.

Det var Dansk Folkepartis ordfører, som sagde, at vi skal have fokus på kvalitet frem på pris. Jeg vil gerne sige, at det er jeg faktisk enig i. Det er kvaliteten, som vi skal have i højsædet, men det mener jeg også at vi har med det her lovforslag, for det er den enkelte borgers frie valg, der er det vigtige – det er at sørge for, at den ydelse,

som den enkelte borger får, er i orden. Vi ændrer ikke noget ved den måde, som kommunerne skal føre tilsyn på; vi ændrer ikke noget ved den måde, som kommunerne skal sørge for, at det, man får, er i orden på. Tværtimod går vi ind og forbedrer med nogle af de regler, vi har lavet, bl.a. den aftale, vi har lavet med Enhedslisten, hvor de private leverandører skal have en tilbagemeldingspligt, og hvor der skal være kvalitetskrav. Det er noget nyt, som vil gøre, at det bliver endnu bedre for den enkelte borger.

Der er også en anden ting, der er blevet nævnt – det er der flere ordførere, der har nævnt – som ikke er korrekt, og det er sådan set ikke, fordi ordførerne ikke har været godt orienteret i stoffet, men fordi der er truffet en ny beslutning om, at fritvalgsdatabasen ikke skal nedlægges. Det bliver den altså ikke – bare lige for at få den fejl korrigeret.

Alt i alt gør vi det nu med de nye regler, at kommunerne og regeringen har aftalt, at kommunerne kan frigøre en hel masse penge, 132 mio. kr., som kan bruges til borgernær service. Der har været flere forskellige debatter her i salen i dag, hvor der er blevet spurgt: Jamen hvordan kommer de penge? Og til det vil jeg gerne henvise til nogle skriftlige svar, som jeg har afgivet, nemlig svar nr. 24 og nr. 52. Men det er klart, at når man går ud og laver sådan en aftale, er der jo et ekstremt stort potentiale i det, og derfor er det rigtig godt, at vi har fået taget hul på det her.

Jeg vil gerne takke Enhedslisten for på trods af sin ikke store kærlighed til det frie valg dog alligevel at have en pragmatisk tilgang til at finde gode løsninger, sådan at borgerne kan få en ordentlig kvalitet, men at man heller ikke bruger flere penge end det, som tingene koster, og at der ikke sker nogen automatisk overbetaling af private leverandører. Det vil jeg gerne takke Enhedslisten for at stå bag.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig en, der har bedt om ordet, og det er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:58

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg vil egentlig godt lige vende tilbage til det der med de famøse 132 mio. kr. – måske ikke så meget i forhold til hvordan de er fundet som sådan, men mere i forhold til det, som jeg også nævnte over for Enhedslistens ordfører, for jeg ville jo så gerne have, at de blev øremærket til ældreområdet, til hjemmeplejen som sådan.

Jeg kunne forstå på Enhedslisten, at det er man også meget optaget af, men at man ligesom ikke har kunnet få indflydelse på det område indtil nu. Men er ministeren indstillet på at indskærpe over for kommunerne, at det faktisk skal være midler, der bliver øremærket til hjemmehjælpsområdet, så de ikke går til det, som jeg gav som eksempel i min ordførertale, altså at lappe huller i vejene? Det er selvfølgelig også vigtigt, men det her er et område, som vi ved der er store besparelser på i forvejen, og derfor synes jeg, det vil være så oplagt, at ministeren nu melder ud, at det altså er meningen, at de penge skal gå til det område, som hedder hjemmepleje og hjemmehjælp.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:59

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige helt principielt i forhold til den måde, som man laver en aftale på, at når man laver en aftale om, at kommunerne kan frigøre pengene til borgernær service, går vi ikke ind og siger, hvad de præcis skal bruges på. Og det er, fordi vi har kommunalt selvstyre i Danmark, og når vi har kommunalt selvstyre, er der altså også re-

spekt for, at de byrødder, som sidder derude, og de kommunalbestyrelser ved, hvordan de bedst kan anvende de penge, som de frigør.

Hvis man sidder i en kommune og har et ekstremt stort behov for at etablere daginstitutioner, eller man i en anden kommune har mere brug for pengene til driften af ældreomsorgen eller på skoleområdet, synes jeg, det skal være op til den enkelte kommune frit at vurdere, hvordan pengene gør bedst muligt gavn. For en kommune og en kommunalbestyrelse har jo en forpligtelse til at få alle områder inden for kommunen til at hænge sammen. Og derfor synes jeg ikke, det vil være rigtigt på den måde at gå ind og decideret pege på det.

Jeg forstår også, at der tidligere var en debat om, hvorvidt det var rimeligt, når man frigjorde nogle ressourcer fra et område, at sige, at pengene pr. automatik skulle gå til det sted. Det kan jeg bare ikke se nogen mening i. Hvis man har haft en overbetaling, som har været unaturlig, fordi der har været dårlige regler, hvorfor skal det område så nødvendigvis være det, der skal have pengene, hvis der er et andet, der trænger mere til dem?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:00

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, ministeren har utrolig stor fokus på kommunerne og kommunernes rolle og egentlig ikke så meget på borgeren. Altså, er ministeren ikke bekymret for, at det her måske egentlig ender med at være en spareøvelse fra kommunernes side i en tid, hvor de siger at de har en trængt økonomi? Man hører også, at KL har sagt – det har jeg i hvert fald set dem citeret for – at de gerne vil have øget konkurrence på pris, og intet nævner om ordet kvalitet.

Jeg har da også respekt for det kommunale selvstyre, men når vi i dag ser en tilfredshed på mellem 88 og 90 pct., tror jeg det var, med henholdsvis kommunal og privat hjemmepleje, tror ministeren så, at det tal stadig væk vil være så højt, når det her bliver implementeret? For det kan jo godt være, at borgerne ikke helt føler, at de er i centrum i forhold til det her, og at det faktisk kun er kommunen, der er i centrum.

Det sidste, jeg gerne vil høre om, er: Er den evaluering af implementeringen af det her, som jeg kan forstå at man er blevet enige om nu kommer med ind – og det synes jeg er vældig positivt – noget, som de øvrige partier bliver inddraget i, eller hvordan har ministeren tænkt sig at gøre det, hvis hun er minister på det tidspunkt?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:01

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak. Det sidste er jo selvfølgelig aldrig op til en selv at afgøre. Men såfremt det skulle være tilfældet, kan jeg give håndslag på, at det kommer til at være sådan.

Dansk Folkepartis ordfører spørger til økonomien. Der vil jeg gerne sige, at jeg sådan set synes, det giver god mening i en krisetid, at man bruger pengene dér, hvor det er nødvendigt. Og det vil sige, at når pengene begynder at være små, skal vi da sørge for, at vi giver dem der, hvor det giver mest mening, altså til dem, som har mest behov for hjælp. Og det er altså ikke at lave automatiske efterbetalinger til private leverandører, som har leveret noget, som de bare pr. automatik så skal have en ekstra check for, som er større end den, som de egentlig havde vundet udbuddet til. Det er ikke i min optik at bruge pengene fornuftigt. Det er at bruge pengene fornuftigt at bruge dem på borgerne, og det er det, som vi gør med det her forslag. Vi

sætter nemlig borgeren i centrum og sørger for, at borgeren får den hjælp, som borgeren skal have.

Så gør vi også det med den nye ordning, som fru Anne Baastrup også nævnte, og hvor man kan give en bonusløn og så sørge for, at der er fokus på den rehabiliterende indsats, at der bliver endnu mere fokus på, at man får løftet borgeren og får hjulpet borgeren til et bedre udgangspunkt.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er dermed sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren og social- og integrationsministeren om kommunernes efterlevelse af love, regler og ankepraksis:

Hvad kan ministeren oplyse om kommunernes manglende efterlevelse af love, regler og ankepraksis på specielt det sociale område, og hvilke initiativer vil regeringen tage med henblik på at få kommunerne til at leve op til love, regler og ankepraksis?

Af Karina Adsbøl (DF), René Christensen (DF), Mette Hjermind Dencker (DF) og Karin Nødgaard (DF).

(Anmeldelse 14.12.2012. Fremme 18.12.2012).

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til den 7. februar 2013.

Først vil jeg give ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:03

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Begrundelsen for den her forespørgselsdebat i dag er, at vi dagligt hører, at mennesker bliver svigtet, svigtet i form af dårlig sagsbehandling, frataget deres hjælp, hvor de så kan vente op til flere år på en afgørelse, og hvis de så får medhold i det sociale nævn, kører kommunen ofte sagen videre i Ankestyrelsen. Det sidste nye er brugerbetaling ind ad bagdøren. En af de sager, der var oppe for nylig, var om en blind mand, der ikke kunne få sin førerhund. Dagligt får jeg som handicapordfører henvendelser fra borgere, der på en eller anden måde er ramt.

Vi får også rigtig mange henvendelser i Socialudvalget, heriblandt fra forældre, der oplever, at de ikke får den optimale hjælp, hvis de har et barn med handicap. Nogle føler sig næsten tvunget til at aflevere deres barn på en institution. Dette avisclip, jeg har med i dag, omtaler en sag, hvor der står: »Kommune til hjerneskadet: Pas dig selv«. Og det er jo frygteligt at læse sådan noget i medierne og høre om sådan noget i medierne og få så mange henvendelser om det. I den her avisartikel står der netop om, hvordan en kommune

prøver at tvinge forældre til at tage imod en plejehjemsplads til deres hjerneskadede datter, og det er jo tragisk, hvis lovgivningen bliver forvaltet sådan i praksis.

I november fik vi også i Socialudvalget et brev fra Muskelsvindfonden om de tiltagende problemer med at få kommuner til at overholde love og regler. Jeg citerer Evald Krog, som skriver:

»Vi oplever i stigende grad, at medlemmer ønsker hjælp til klager over deciderede brud på love, regler og ankepraksis. Kommuner bryder eller fortolker bevidst love og regler forkert og ignorerer udmeldinger fra Socialministeriet«.

Han fremhæver også, at der er eksempler på, at kommuner træffer afgørelser, som de er fuldt bevidste om, at de vil tabe i ankesystemet, men de opnår under alle omstændigheder en gevinst, enten får de en lille gevinst, fordi de sparer hjælpen i perioden, mens ankesagen behandles, eller også får de en større gevinst, fordi borgeren ikke nødvendigvis anker afgørelsen. Det synes jeg som handicapordfører er problematisk i forhold til det her, og derfor har jeg indkaldt til den her forespørgselsdebat, og jeg håber på, at vi kan få en konstruktiv debat, og jeg har også indkaldt til den på grund af de samråd, Dansk Folkeparti har haft indkaldt til, og de spørgsmål, der er stillet til ministrene.

Jeg ser frem til, at vi får en god og konstruktiv debat på det her område, og det kunne jo også være, at vi fremadrettet i fællesskab kunne finde nogle rigtig gode løsninger for at hjælpe borgerne, som kommer i klemme ude i kommunerne. Tak for ordet.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Som den første minister til besvarelse er det social- og integrationsministeren.

Kl. 15:06

Besvarelse

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Allerførst vil jeg gerne slå fast, at borgerens retssikkerhed er uhyre vigtig for regeringen. Borgeren skal kunne regne med at få afgørelser, der er i overensstemmelse med love, bekendtgørelser og ankepraksis, og vi skal have et klagesystem, der virker, så fejl kan blive rettet og borgere kan få den hjælp, de har ret til efter lovgivningen. I Danmark har vi en lovgivning, der indebærer, at der ydes omfattende hjælp på det sociale område, og vi har været vant til, at omfanget af den hjælp, der har været til rådighed, har været stigende. Billedet er nu, at økonomien er hårdt presset, og det sætter en bremse for uprioriterede udgiftsstigninger også på det sociale område.

De enkelte kommuner kan inden for lovgivningens rammer fastsætte generelle vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælp efter serviceloven. Kommunerne overvejer derfor for tiden ekstra nøje, hvad der er det rette serviceniveau, og også hvilken hjælp den enkelte har ret til efter en konkret og individuel vurdering af den pågældendes behov. Det kan indebære, at støtten for nogle nedsættes, også selv om deres forhold ikke er ændret. Det er altså ikke sådan, at enhver nedsættelse af hjælp på det sociale område er i strid med lovgivningen. Men kommunerne skal selvfølgelig overholde den lovgivning, der gælder, både når de fastlægger et vejledende serviceniveau, og når de træffer konkrete afgørelser. Målet er naturligvis, at de fleste kommunale afgørelser er rigtige, når de træffes i første omgang.

Det kan imidlertid ikke undgås, at der opstår uenighed mellem borgere og kommuner om afgørelse af en sag. Det kan heller ikke undgås, at kommuner træffer afgørelser, der efterfølgende bliver ændret i klagesystemet. Sådan må det være, når reglerne er skønsmæssige. Derfor har vi også et klagesystem til at tage højde for, at forkerte afgørelser kan ændres, og vi har et kommunaltilsyn, som

bl.a. skal gribe ind, hvis en kommune ikke skulle efterleve en bindende afgørelse fra klagesystemet. Det bør dog være en absolut undtagelse, at det er nødvendigt at involvere kommunaltilsynet, for at en borger kan få den hjælp, som han eller hun har ret til efter loven.

At kommunerne har vilje til at overholde lovgivningen, skal og må vi lægge til grund. Det er en helt grundlæggende forudsætning for hele samfundet. For at kommunerne også evner at overholde lovgivningen, er det afgørende, at de kommunale forvaltninger er klædt på til at kunne træffe afgørelser, der følger både af de materielle regler om den hjælp, der kan ydes, og de sagsbehandlingsregler, der skal varetage borgernes retssikkerhed. Statistikken viser et stigende antal klagesager, og at andelen af sager i de sociale nævn, der bliver enten ændret eller hjemvist, steg til 28,2 pct. fra 2010 til 2011. I samme periode har sagsbehandlingstiden for klagesager i de sociale nævn været lang og voksende. Det er en udvikling, der går i den forkerte retning.

Det er vigtigt at få en mere præcis viden om problemstillingens omfang, både for at få manet rygtet i jorden og også for at få skabt klarhed over, hvordan det kan være, at der er et behov for at sætte ind. For at belyse problemstillingens omfang yderligere vil der blive gennemført to undersøgelser. For det første vil Ankestyrelsen senere i år iværksætte en undersøgelse af, hvordan kommunerne anvender og henviser til serviceniveauer og økonomiske hensyn, når de træffer konkrete afgørelser efter serviceloven. Undersøgelsen skal vise, om kommunernes praksis ligger inden for lovgivningens rammer. Undersøgelsen vil blive fulgt op af en dialog med kommunerne, med henblik på at tvivl og fejl kan undgås, så kommunerne kan træffe korrekte afgørelser i første instans. For det andet gennemføres en undersøgelse af kommunernes efterlevelse af ankemyndighedernes afgørelser og rettidigheden heraf.

Regeringen tager samtidig initiativer til, at kommunerne får bedre redskaber til at træffe rigtige afgørelser i første instans, og at retssikkerheden styrkes gennem et mere effektivt klagesystem. Der er i 2012 taget flere initiativer direkte målrettet de kommunale forvaltninger. Ankestyrelsens rådgivning af kommunerne er i 2012 blevet forbedret med en skriftlig hotline, og Ankestyrelsens principafgørelser er gjort mere praktisk anvendelige i den daglige administration i kommunerne. KL og Social- og Integrationsministeriet har sammen udviklet voksenedragningsmetoden, som understøtter sagsbehandlere i at komme igennem alle væsentlige sagsbehandlingsskridt, så der kommer færre fejl i afgørelserne og der kan træffes bedre og mere målrettede afgørelser.

I den aftale, som regeringen i november 2012 har indgået med Enhedslisten og Liberal Alliance, om statsforvaltningernes struktur og en forenklet klagestruktur er herudover aftalt at øge rådgivningsindsatsen over for kommunerne med 5 mio. kr. årligt. Der bliver tale om en systematisk rådgivning af kommunerne af Ankestyrelsen netop med henblik på at reducere fejl, så borgere kan få den korrekte afgørelse i første omgang.

KL 15:11

Primært om lovforslaget vil jeg gerne fremhæve, at det er en forenklet klagestruktur, der netop har været i høring – et forslag, der skal styrke retssikkerheden ved på en række punkter at gøre klagesystemet mere effektivt. Med forslaget skal alle klager på det sociale område fremover behandles i Ankestyrelsen. De sociale nævn nedlægges hermed. Et væsentligt mål er en mere ensartet praksis for afgørelser på tværs af landet, så det bliver uden betydning for sagsbehandlingen, hvor i landet en borger bor.

En andet mål er, at sagsbehandlingstiden skal blive kortere, ikke mindst i de principielle sager. De principielle sager skal kun behandles én gang, og sagsbehandlingstiden forkortes dermed. Ændringen skal også give grundlag for bedre kvalitet og ressourcenyttelse gennem faglig specialisering og fleksibel fordeling af ressourcer til de områder, hvor der er konkret behov herfor.

Det er min klare forventning, at der på den måde vil blive kortere sagsbehandlingstid, også i de sager, der ikke er principielle, når et nyt ankecenter i Ankestyrelsen er etableret. Når principielle sager kan udvælges blandt samtlige klagesager, bliver der også bedre mulighed for at udvælge principafgørelser, der er egnet til at vejlede kommunerne på aktuelle fokusområder. Med hurtigere principafgørelser, der er fokuseret på aktuelle problemfelter, får alle kommuner hurtigere og klarere orientering om korrekt praksis på de områder, hvor der er tvivl her og nu. Hermed skulle flere afgørelser også kunne træffes rigtigt og hurtigt af kommunerne i første omgang.

Med regeringens initiativer gennemføres der således en solid indsats for at belyse og styrke kommunernes overholdelse af lovgivningen, og det er min klare forventning, at vi på den måde får styrket retssikkerheden for borgerne på det sociale område.

KL 15:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er det økonomi- og indenrigsministeren, fru Margrethe Vestager, for sin del af besvarelsen.

KL 15:13

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Ret beset kan jeg kun supplere socialministeren, for hun har jo slået det helt principielle fast. Det er jo indlysende: Kommunerne skal selvfølgelig overholde lovgivningen. Og det er entydigt den enkelte kommunes ansvar.

Statsforvaltningen fører tilsyn med, at kommunerne overholder lovgivningen. Når det er sagt, er det selvfølgelig også relevant at være opmærksom på, hvor begynder og hvor slutter så den kompetence, som kommunaltilsynet har. I forhold til den problemstilling, som vi diskuterer i dag, er kommunaltilsynets rolle reelt begrænset. Hvis en borger modtager en afgørelse, og borgeren har den opfattelse, at kommunen ikke overholder reglerne på det sociale område, vil der i de fleste tilfælde være mulighed for at klage til de sociale nævn.

Socialforvaltningens tilsyn viger, når der er adgang til at påklage en konkret kommunal afgørelse til en særlig klageinstans. Det er selvfølgelig af hensyn til, at vi har et enstrengt klagesystem. Statsforvaltningen har dog mulighed for at påse, om kommunens generelle retningslinjer eller praksis på et sagsområde er i overensstemmelse med lovgivningen. Det gælder, uanset om de retningslinjer er udmøntet i konkrete kommunale afgørelser, hvor der kan klages.

I forhold til kommunernes efterlevelse af afgørelser fra de sociale nævn, har jeg flere gange tidligere redegjort for, at enhver kan henvende sig til det kommunale tilsyn i statsforvaltningen, hvis en borger oplever, at kommunen ikke af egen drift lever op til en bindende nævnssafgørelse. Statsforvaltningens rolle i den situation er, at statsforvaltningen kan yde bistand til at gennemtvinge en bindende afgørelse fra en klagemyndighed, som ikke selv har tilstrækkelige midler til at få kommunen til at efterleve afgørelsen – den såkaldte fagedfunktion.

Statsforvaltningen har flere muligheder for at reagere, hvis man kan se, at det, som skal overholdes, ikke bliver overholdt, at der er en overtrædelse af lovgivningen. Selvfølgelig må statsforvaltningen ikke anvende mere vidtrækkende reaktioner end det, der er nødvendigt i den konkrete sag. I de tilsynssager, hvor der indledningsvis har været tale om ulovlig undladelse fra kommunens side, har kommunen senere fulgt afgørelsen på baggrund af statsforvaltningens behandling af sagen. Det har altså ikke vist sig påkrævet at anvende sanktioner over for kommunen. Hvis det er nødvendigt for at få en kommune til at efterleve en bindende afgørelse fra en klageinstans, kan statsforvaltningen i sidste ende benytte sig af fagedfunktionen og udstede tvangsbøder til de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der er ansvarlige for, at afgørelsen ikke bliver fulgt.

Det er en betingelse for at anvende tvangsbøder, at det er muligt at angive den beslutning, som kommunalbestyrelsen efter lovgivnin-

gen er forpligtet til at træffe, eller de foranstaltninger, som kommunalbestyrelsen efter lovgivningen er forpligtet til at gennemføre. Ideen med tvangsbøder er selvfølgelig at fremme, at lovgivningen bliver overholdt. Brugen af tvangsbøder er ikke et mål i sig selv. Heldigvis er det meget, meget sjældent nødvendigt at gribe til brug af tvangsbøder, hvad statistikken også viser, men muligheden er der. Og det synes jeg er fornuftigt, for i sidste ende er det godt at have så kontant et redskab for statsforvaltningen og dermed det kommunale tilsyn.

På baggrund af et spørgsmål rettet til social- og integrationsministeren orienterede Økonomi- og Indenrigsministeriet i oktober 2012 statsforvaltningerne om kommunaltilsynets fagedfunktion. Det er jo, fordi vi gerne vil være sikre på, at statsforvaltningen er opmærksom på deres rolle, og jeg har også tillid til, at de vil inddrage deres forskellige reaktionsmuligheder i de konkrete tilfælde. Som social- og integrationsministeren allerede har nævnt, iværksætter regeringen flere initiativer på området i de kommende år – gode, effektive initiativer, som vil bidrage til, at vi får en stadig bedre kvalitet i de kommunale afgørelser.

Jeg vil bare benytte lejligheden til at understrege, at regeringen selvfølgelig, ligesom spørgerne i dag og Folketinget som sådan, er optaget af borgernes retssikkerhed. Derfor imødeser vi de undersøgelser, der kommer, af den konkrete praksis, og ikke mindst den nye struktur, vi har aftalt for statsforvaltningerne og det sociale klagesystem. Vi lavede aftalen i efteråret, og om kort tid vil vi fremsætte et lovforslag om det. En af de ting, vi har store forventninger til, er, at den nye struktur kan sikre borgerne hurtigere afgørelse og en ensartet sagsbehandling overalt i landet. I den forbindelse vil jeg afslutningsvis understrege, at der med den nye struktur i statsforvaltningerne vil være den samme mulighed som i dag for at bede kommunaltilsynet om hjælp til at gennemtvinge bindende afgørelser fra ankecentret under Ankestyrelsen.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så åbner vi forhandlingerne, og den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:19

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Karina Adsbøl (DF):

Jeg skal lige vænne mig til rækkefølgen her, når det er en forespørgsel.

Journalist Asbjørn With fik for nylig helt fortjent Cavlingprisen for sit dybdegående arbejde i forbindelse med den såkaldte Rebildsag. Det blev til 130 artikler om Rebild Kommunes mangelfulde forvaltning i sager om udsatte børn og mennesker med handicap, der blev mødt med modvilje af det kommunale system, og deciderede lovbrud i kommunens sagsbehandlingsprocedure.

Hvordan resultatet ville være i dag, hvis alle forvaltninger blev endevendt eller kulegravet, ved vi ikke, men den her sag og de sager, vi har hørt om, giver dog stof til eftertanke. Vi hører jo ofte om tragiske sager med store konsekvenser for de involverede. Vi hører om mennesker med handicap, der ikke kan få hjælp, eller om manglende hjælp til udsatte børn.

Med hensyn til udsatte børn vil Dansk Folkeparti gerne kvittere for, at social- og integrationsministeren har lyttet. Her tænker jeg også på overgrebspakken og på det centrale register, der også kommer, i forhold til indberetningerne. Det er vigtigt, at vi holder et stærkt fokus på det her område fra Folketingets side, samt at vi tager de initi-

ativer, der skal tages lovgivningsmæssigt. Og det er umådelig vigtigt, at kommunerne forvalter lovgivningen ordentligt i praksis.

Nogle af de henvendelser, jeg har fået, omhandler borgere, der har fået skåret deres handicaphjælp ned. Et eksempel er fra DR den 1. oktober, hvor Horsens Kommune valgte at skære i hjælpen til en kvinde med muskelsvind. Kommunen havde skåret hjælpen til borgeren, der lider af muskelsvind, ned fra 160 timer til 58 timer om ugen. Horsens Kommune tabte sagen om handicaphjælp i det sociale nævn, men ifølge artiklen valgte kommunen så at anke den til Ankestyrelsen.

I Dansk Folkeparti ønsker vi at forebygge, at man som kommune kan køre de her sager uden konsekvens, hvis borgerne får medhold. Så hvis en kommune bevidst sætter en borgers hjælp ned, f.eks. ti-memæssigt, og prøvekører en sag, hvor borgeren i sidste ende får ret, så mener vi i Dansk Folkeparti, at det er rimeligt med en kompensation til borgeren. Kommunen har sparet et vist beløb, i den tid sagen har kørt, og den problemstilling ønsker vi at drøfte.

Dansk Folkeparti har gentagne gange spurgt ind til statsforvaltningerne om tilsynet med kommunerne, og i et svar fra økonomi- og indenrigsministeren står der, at statsforvaltningerne har oplyst, at der ikke i statsforvaltningerne siden den 1. januar 2007 – hvor statsforvaltningerne blev oprettet – til dato har været truffet beslutninger om pålæggelse af tvangsbøder over for kommunalbestyrelsesmedlemmer hverken i anledning af manglende overholdelse af afgørelser truffet af de sociale nævn eller beskæftigelsesankenævnene eller af andre grunde. Mit spørgsmål er, om man også får tvangsbøder, hvis man undlader at iværksætte foranstaltninger, og her tænker jeg specielt også på de sager, vi har hørt om, fra Rebild og Tønder kommuner.

Samtidig svarer social- og integrationsministeren, at alle kan rette henvendelse til statsforvaltningen, og det kender jeg også flere der har gjort. Derfor vil jeg godt lige læse et stykke fra en statsforvaltning op, hvor der står: Statsforvaltningen kan konstatere, at den pågældende borger ikke har givet dig tilladelse til at rette henvendelse til Statsforvaltningen. Men social- og integrationsministeren svarer på et spørgsmål fra mig, at alle kan rette henvendelse, også når de er part i en sag.

Jeg kunne godt tænke mig at høre økonomi- og indenrigsministeren i forhold til styrelseslovens § 51, for jeg har fået den opfattelse, at statsforvaltningen kan anlægge et anerkendelsessøgsmål mod en kommunalbestyrelse, der har truffet en beslutning, der strider mod lovgivningen, eller undladt at udføre en foranstaltning, som den efter lovgivningen har pligt til at udføre. Jeg kunne godt tænke mig høre, om der også bliver givet tvangsbøder, når man undlader at træffe nogle foranstaltninger i forhold til det.

I forhold til det med, at man kan henvende sig til statsforvaltningerne, vil jeg sige, at jeg ikke mener det er en reel mulighed, fordi statsforvaltningerne selv træffer afgørelser om, hvorvidt de overhovedet vil tage en sag eller kigge på en sag. Og ifølge et svar fra ministeren viser det sig også, at rigtig mange af de her sager bliver afvist og aldrig taget op. Så jeg mener ikke, at man sådan kan henvise til statsforvaltningen, da det ofte ikke fører noget med sig.

Men regeringen har også meldt ud, at man vil komme med en handicappolitisk handlingsplan, og det er et arbejde, vi gerne vil bidrage til fra Dansk Folkepartis side. Derfor ser vi meget frem til en kommende invitation til at drøfte de her problematikker og se på, hvad vi kan forbedre, sådan at vi i fællesskab kan gøre det her område bedre, end det er i dag. Tak for ordet.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Er der et forslag til vedtagelse? (Karina Adsbøl (DF): Ja). Vil ordføreren læse det op?

Karina Adsbøl (DF):

»Folketinget ønsker, at den sociale retssikkerhed for børn, udsatte, mennesker med handicap og ældre mennesker skal være optimal og tilgængelig. Folketinget konstaterer dog, at kommunerne ikke altid lever op til sociallovgivningen, hvorved borgerne ikke får den service og de ydelser, som de er berettigede til. Folketinget pålægger regeringen at sikre, at kommunerne efterlever lovgivningen samt tager initiativ til, at borgere, der har været udsat for lovbrud, og som får medhold i en klagesag over kommunen, kan modtage en kompensation.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 26).

Kl. 15:24

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Jeg skal spørge, på hvilke partiers vegne forslaget til vedtagelse er. Er det kun fra Dansk Folkeparti? (*Karina Adsbøl (DF):* Det er fra Dansk Folkeparti). Tak for det.

Så giver jeg ordet til den næste ordfører i rækken, og det er ordføreren for Venstre, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Det er en meget vigtig debat, som Dansk Folkeparti har taget fat i her, og derfor vil jeg godt takke for, at Dansk Folkeparti har rejst den her debat. Det er vigtigt, som det allerede er sagt flere gange, at borgerne sikres en retssikkerhed på en sådan måde, at loven overholdes; man kan jo overholde loven, men administrere den på forskellig måde inden for lovgivningen. Det afhænger jo også af noget omkring holdninger til de mennesker, som man har med at gøre i det her system. Mange af de mennesker, det her drejer sig om, er mennesker, som har brug for hjælp og støtte, og som ikke har brug for at sidde med en sagsbehandler, som måske på kanten af det, der er lovgivningen, tager nogle beslutninger, som ikke er tilfredsstillende for borgeren. Det skal ikke være muligt at spekulere i økonomi fra kommunernes side.

På den anden side står jeg heller ikke her og klandrer alle kommuner i Danmark for ikke at gøre det godt, det er slet ikke det, der er mit ærinde. Mit ærinde i den her debat er retssikkerheden, og det er, at loven overholdes og administreres også efter hensigten, altså ud fra det, som vi har vedtaget her i Folketinget. Det er det, der er det primære. For det ville være helt forkert at stå her på talerstolen og klandre kommunerne generelt for ikke at gøre deres arbejde godt nok. Så det er ikke min mission. Men når jeg taler om holdningen, er det jo den måde, som den enkelte medarbejder administrerer den her lovgivning på, og jeg synes, at der igennem det sidste stykke tid har været en tendens til, at tonen i debatten, som vi har brugt i andre sammenhænge, er blevet noget mærkværdig, fordi den ikke altid støtter op om de svageste grupper i det danske samfund. Jeg tror, det hænger sammen med, at den her regering i det sidste halvandet års tid har været styret af en række kolde kvindelige ministre, som har sendt nogle iskolde signaler ud i det danske samfund, som ligesom har sneget sig ind i den måde, man opfatter de svageste grupper i samfundet på. Og det, tror jeg, har stor betydning for, hvordan man griber tingene an, også ude i kommunerne, for det er klart, at de signaler, som kommer fra ministrene – det er interessant, at det er kvindelige ministre, som mangler empati, som mangler social indignation – påvirker den offentlige debat, og det påvirker den måde, man behandler de her sager på. Derfor er det vigtigt, at vi får en debat om både holdningerne og om retssikkerheden, for de to ting hænger sammen.

Det her skal heller ikke forstås på sådan en måde, at jeg står her og plæderer for, at man skal have alt, hvad man beder om, når man

kommer i en kommune – selvfølgelig skal man ikke det. Der skal være en saglig vurdering af det, som følger lovgivningen. Jeg står heller ikke her og siger, at en person, bare fordi vedkommende klager ti gange, skal have ret, for det er ikke sikkert, personen har ret. Det, jeg beder om, er, at vi får arbejdet hen imod, at der bliver en øget retssikkerhed for borgerne, sådan at vi ikke skal opleve det, vi har oplevet gennem det sidste stykke tid, nemlig at folk kommer hen til kommunen, sagsbehandleren behandler deres sag, borgeren klager, og borgeren får ret. Det er jo fint, at borgeren så får ret, hvis borgeren har ret i sin klage, men det er jo ikke fint, hvis en meget, meget stor del af de ting, der bliver behandlet i kommunerne, så også ender med, at kommunerne har taget fejl, og derfor er der altså behov for at få strammet op på lovgivningen, på retssikkerheden for den enkelte borger, og det er derfor, jeg synes, den her forespørgselsdebat er vigtig, og jeg håber, at de intentioner, som de to ministre nævnte, og som ligger i de undersøgelser, der er i gang, også efterleves.

Jeg vil gerne på vegne af Venstre og Konservative fremsætte et forslag til vedtagelse, som jeg selvfølgelig går ud fra de fleste herinde vil kunne støtte:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ønsker, at den sociale retssikkerhed for børn, udsatte og handicappede skal være optimal og tilgængelig. Der er gennem årene taget mange initiativer, men flere kan og bør tages for at sikre hensynet til den enkelte baseret på dennes konkrete og individuelle behov. Den sociale lovgivning skal implementeres i overensstemmelse med sine intentioner. Folketinget er bekymret over det stigende antal klager over sociale afgørelser og det stigende antal henvendelser til institutioner og organisationer fra borgere, der oplever mangler i deres retssikkerhed. Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte konkrete forslag til styrkelse af den enkeltes retssikkerhed – særlig med de ændringer, regeringen har aftalt med Enhedslisten – herunder forslag, som sikrer effektiv opfølgning på, hvordan kommunerne implementerer afgørelser fra bl.a. Ankestyrelsen, som effektivt garanterer borgerne imod, at en kommune kan opnå økonomiske gevinster ved at begrænse den sociale retssikkerhed, og som giver civilsamfundet muligheder for at hjælpe borgerne, uanset alder eller bopæl.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 27).

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Forslaget vil ligesom det forrige forslag indgå i de videre forhandlinger.

Der er ingen, der har bedt om ordet, så den næste taler er ordføreren for Socialdemokraterne, fru Maja Panduro.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Jeg vil undlade at kommentere hr. Eyvind Vesselbos betragtninger om ministres køn og temperatur og egentlig opfordre til, at han holder dem ude i slyngelstuen og ikke her i Folketingssalen. Her diskuterer vi jo politik og substans, og det er også det, vi skal gøre i dag, og det er endda noget ganske vigtigt.

Jeg sad og tænkte over, da jeg forberedte mig, at det nogle gange med noget af det, vi diskuterer herinde, godt kan virke, som om der er en omvendt proportionalitet imellem, hvad der måske kan lyde slagkraftigt og sexet ude i stuerne, og hvad der er vigtigt. Jeg tror måske nok, at nogle af dem, der sidder og ser Folketings-tv og hører os snakke om nævnsafgørelser, ankepraksis, klageadgange osv., vil tænke: Ah, det er lidt tørt. Men det er ikke desto mindre et meget, meget afgørende spørgsmål for vores borgeres retssikkerhed, som vi

skal drøfte her i dag, og måske især for nogle af de borgere, som har det sværest og har mest brug for fællesskabets hjælp og for, at der er en ordentlig sikkerhed omkring de afgørelser, der bliver truffet for dem. Derfor vil jeg gerne kvittere for, at fru Karina Adsbøl har rejst det her spørgsmål, og for, at vi får lejlighed til at drøfte det, og selvfølgelig også for, at begge ministre møder så velforberejdede op.

Vi har været optaget af netop det her. Venstres ordfører får det lidt til at lyde, som om der er tale om et nyt problem. Det er måske en lille smule flot at præsentere det sådan, for det er det jo desværre ikke. Det er en evig udfordring og balancegang at sikre, at der er nogle ordentlige muligheder for at klage, og at vi har nogle regler, som jo er baseret på konkrete og individuelle skøn for hver enkelt borger. Derfor vil der nogle gange kunne være uenighed mellem borgeren og den offentlige myndighed om den afgørelse, som bliver truffet.

Derfor har vi også allerede sat forskellige initiativer i gang, som ministrene har redegjort for. I lovforslaget forenkler vi klagestrukturen. Vi får trimmet strukturen for de principielle sager, som jo skal bruges med henblik på, at kommunerne også kan dygtiggøre sig og få bedre rådgivning, og vi har i forslaget endda også afsat midler specifikt til en bedre rådgivning af kommunerne, sådan at vi kan blive bedre til at sørge for, at borgeren får den rigtige afgørelse i første hug. For det er jo det, som tjener borgeren og os alle sammen bedst.

Derudover er vi i Socialdemokratiet også glade for de undersøgelser, som er sat i gang. Ankestyrelsen er på vej med en undersøgelse af netop det her med de økonomiske hensyn og de lokalt fastsatte serviceniveauer, og den anden undersøgelse drejer sig om kommunernes efterlevelse af de afgørelser, der kommer fra ankemyndighederne, og også rettidigheden heraf.

Jeg skal på vegne af Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Liberal Alliance læse et forslag til vedtagelse op. Det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Det er afgørende for borgernes retssikkerhed, at lovgivningen efterleves, når myndighederne træffer afgørelse på det sociale område.

Folketinget understreger, at hjælpen skal tilrettelægges efter en konkret, individuel behovsvurdering. Retssikkerheden skal sikres gennem et effektivt klagesystem.

Folketinget konstaterer, at det kommunale tilsyn kan give de ansvarlige medlemmer af kommunalbestyrelsen dagbøder, hvis kommunen ikke vil efterleve en endelig afgørelse truffet af de sociale klageinstanser.

Folketinget opfordrer regeringen til at fortsætte indsatsen for at styrke sagsbehandlingskvaliteten i kommunerne samt straks gennemføre en undersøgelse af kommunernes efterlevelse af ankemyndighedernes afgørelser, herunder rettidigheden heraf.

Når undersøgelsen er gennemført, vil social- og integrationsministeren forelægge denne for Folketingets partier med henblik på drøftelse heraf.

Folketinget erindrer om aftalen om forbedring af klagesystemet. Det er Folketingets forventning, at der kommer kortere og mere ensartet sagsbehandling, når etablering af et nyt ankecenter i Ankestyrelsen er gennemført.

Folketinget imødeser en undersøgelse af kommunernes anvendelse af serviceniveauer og konkrete, individuelle vurderinger.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 28).

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Forslaget vil naturligvis indgå i de videre forhandlinger.

Der er foreløbig to, der har bedt om ordet. Den første er fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:36

Karina Adsbøl (DF):

Tak for ordførerens indlæg. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren mener, at det er rimeligt, når vi hører, at der måske foregår de her spareøvelser ude i kommunen, hvor man får fratrækket meget hjælp og man så i den sidste ende får medhold i Ankestyrelsen, og om ordføreren også tænker, at en kompensation til borgeren måske kan forebygge det, hvis en kommune ved, at det her altså ikke er gratis. Hvis de taber den her sag, har det altså en konsekvens, og det er, at der i den sidste ende er en kompensation til borgeren. Der kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ordføreren om, om ordføreren mener, at det er rimeligt, at man på den måde kan forebygge de her sager ude i kommunerne. Jeg vil godt sige, at det jo ikke er alle kommuner, der er lovbrydere. Der er også nogle kommuner, der gør det rigtig godt. Men det, vi hører, og det, vi får ind, er jo det, jeg rejser her i Folketingssalen.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:37

Maja Panduro (S):

Jeg er glad for, at vi får understreget, for det tror jeg er vigtigt at vi husker jeg sige til hinanden, at det jo netop ikke er alle kommuner, som laver fejl, og jeg tror absolut heller ikke, at det er alle kommuner, tværtimod tror jeg, det er meget, meget få, som kunne finde på decideret at spekulere i det her, sådan som der i hvert fald nogle gange nu er blevet insinueret. Derfor tror jeg heller ikke, at svaret er, at man på den måde skal lave bødesystemer over for kommunerne, altså at man skal have en økonomisk bod. Jeg tror, at svaret er, at vi skal blive bedre til at hjælpe kommunerne og medarbejderne med rent faktisk at få truffet den rigtige afgørelse i første hug, og så tror jeg svaret er, som vi allerede er i gang med, at få trimmet det system, der er i dag, så det bliver nemmere at klage, så det går hurtigere, og så man har det klart. Så det er jeg mere til.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:38

Karina Adsbøl (DF):

Jeg ved ikke, om ordføreren ikke har hørt det her før, eller om ordføreren ikke har snakket med borgerne om det her. Det er også det, vi hører med hensyn til BPA-ordningen og hele vejen rundt, og så synes jeg, at det giver genlyd. Jeg ved godt, at vi ikke skal sagsbehandle eller tage enkeltsager op, som folk altid siger, men nu er det jo sådan, at når rigtig mange enkeltsager kommer op, som omhandler den samme problemstilling, mener jeg, at det er relevant, at vi herinde fra Folketingets side gør en forskel.

Med hensyn til forslaget til vedtagelse, som ordføreren læste op, undrer jeg mig lidt over de der dagbøder. Er det det samme som tvangsbøder? Der er jo aldrig givet nogen tvangsbøder i forhold til de her problemstillinger, der har været rejst i den her debat i dag. For hvis de dagbøder er det samme som de tvangsbøder, man kan give en kommune, hvis den ikke overholder loven, så undrer det mig lidt, at der aldrig har været givet nogen.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Maja Panduro (S):

Ja, det er det samme, jeg mener. Til det andet, som ordføreren siger, med, om jeg da aldrig nogen sinde har hørt om nogen af de her historier og snakket med nogen af de her borgere, vil jeg sige, at jeg har snakket med rigtig mange, og det, som de fleste af dem er aller-mest optaget af, er jo sådan set bare at få den rigtige afgørelse, og at de kunne have været sparet for så utrolig meget bøvlg og ærgrelse og slid, hvis afgørelsen havde været rigtig fra starten. Det tror jeg egentlig at de fleste af dem er mere optaget af end en eller anden bod. Derfor tror jeg også, at det er rigtig smart, at vi nu bruger vores krudt og vores ressourcer på massivt at sætte ind i forhold til at få rådgivet og vejledt kommunerne bedre.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Den næste spørger er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:40

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg vil egentlig godt følge lidt i sporet af det, som fru Karina Adsbøl er inde på, for jeg synes jo, det er ret væsentligt, og jeg synes måske egentlig, det er bemærkelsesværdigt, at Socialdemokraterne ikke kan bakke op om det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har læst op, for jeg synes faktisk, at det indeholder rigtig mange af de ting – ud over at vi selvfølgelig har nævnt det om kompensati-onen.

Jeg synes måske, at ordføreren bør komme lidt mere ind på, hvorfor man egentlig ikke synes, det er en god idé. Jeg hører, at ordføreren siger, at man vil være sparet for meget bøvlg, ærgrelse og sved. Men vi skal huske på, at det her drejer sig om udsatte menne-sker. Det er ikke fru Maja Panduro eller mig, men virkelig udsatte mennesker, som måske ikke opnår den samme levealder, som vi gør, osv. Og derfor synes jeg faktisk, at man skulle gå ind at kigge på det med kompensationen. Egentlig skal man jo håbe, at det aldrig bliver aktuelt med hverken de her bøder, som fru Maja Panduro var inde på i sit forslag til vedtagelse, eller det, som vi snakker om med kompen-sation.

Men ville det ikke være rimeligt over for nogle borgere i en kom-mune, hvor man måske har lavet det som en form for spareøvelse – det kan vi jo ikke afvise – at sige: Vi prøver lige at se, om vi kan trække den lidt, og så har vi jo sparet en masse penge?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Maja Panduro (S):

Først vil jeg til det med spareøvelsen sige, at det måske også bare er fair nok her at sige det, som jeg har fået en del henvendelser om, bl.a. fra en lokal LEV-formand, som ellers nok plejer at kunne skæl-de ud, og det gør han selvfølgelig også. Men hans henvendelse her var faktisk helt stilfærdig, nemlig om jeg ikke både selv ville og og-så bede mine kolleger om at huske at nævne, at det, når der nu er svære tider i landet, og når der nu spares og trimmes og vi alle muli-ge steder skal holde for, også gjaldt for den gruppe, som han repræ-senterer og har med at gøre, nemlig mennesker med udviklingsfor-styrrelser og udviklingshæmmede. Altså, selvfølgelig var han ked af besparelserne, men han ønskede sig egentlig også bare en anerken-delse af, at som for alle mulige andre er det også tilfældet for dem. Og derfor kommer jeg heller ikke til at stå her og sige, at man aldrig kan lave besparelser, heller ikke for udsatte borgere, for det er jo de-

svære tilfældet af og til, ligesom det har været det i andre økono-misk svære tider.

Men det, som er vigtigt, og som vi har skrevet i lovgivningen, og som vi understreger i vores forslag til vedtagelse, er, at den enkelte borger skal der altid foretages en konkret og individuel vurdering for, uanset om man har lavet et lokalt serviceniveau. Det er vigtigt at holde fast i.

Så når jeg først at svare på det andet i næste omgang; det bekla-ger jeg.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:43

Karin Nødgaard (DF):

Jamen så skynder jeg mig bare også at stille et nyt spørgsmål. Er det ikke et incitament for kommunen til at opfylde loven, hvis man har lidt pres på i forhold til hele det her område? Det kunne jeg godt tænke mig at høre, også i forhold til det, som vi alle sammen næv-ner, med retssikkerheden, som er så utrolig væsentlig.

Der er ingen tvivl om, at det med den individuelle vurdering er vigtigt, men hvis man har en borger, der er blind og ikke får godken-delse til f.eks. at få en ny førerhund, jamen så er der jo ikke ændret noget væsentligt i den borgers situation, og så virker det da fuldstæn-dig vanvittigt, at sådan en borger får afslag på at få en ny hund. Det er der, hvor jeg siger, at der altså er et eller andet, der er galt ude i det kommunale system, i hvert fald i nogle kommunale systemer, i nogle kommuner, når man kan tage sådan nogle beslutninger. Er ordføreren ikke enig med mig i det?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Maja Panduro (S):

Derfor er det simpelt hen så godt, at vi har et klagesystem i dag, og det er også godt, at vi nu tager initiativ til at få gjort det klagesystem endnu bedre, endnu mere effektivt, smidigere og hurtigere. Jeg tror, det er det, vi skal prioritere vores kræfter på – det vil i hvert fald væ-re min indstilling som socialdemokrat – snarere end på at få lavet så-dan et kompensationssystem, som jeg også bare er bange for ville kunne være bøvlet. Altså, det er jo en helt, helt fair holdning at have, at det er det, vi skal bruge og prioritere penge og kræfter på, altså på at lave sådan et system. Det anfægter jeg slet ikke. Jeg håber bare, at man har tænkt tanken til ende, i forhold til hvilket bureaukrati man risikerer at kunne opbygge, med hensyn til om der skal være forskel-lige satser, hvordan det skal udregnes, osv. osv.

Igen vil jeg sige: Det er helt fair at ønske sig et sådant system, men jeg vil bare hellere bruge krudtet på at sikre, at borgeren helst får den rigtige afgørelse i første hug – det er også det, borgeren er bedst tjent med – og sekundært, at klagesystemet og vejledningerne til borgerne i forhold til at klage er toptrimmede og ordentlige og meget bedre, end de har været i rigtig mange år, sådan at borgerne kan klage ordentligt. Det ville være mine to førsteprioriteter.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Liv Holm Ander-sen.

Kl. 15:45

Kl. 15:49

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg er faktisk sikker på, at den her debat optager os alle sammen. Den optager i hvert fald os i Det Radikale Venstre. For naturligvis skal kommunerne overholde loven, det giver på en eller anden måde sig selv, ligesom det giver sig selv, at det er den enkelte kommunes ansvar at sørge for det. Men inden for rammerne af lovgivningen, som det også er blevet sagt flere gange fra talerstolen i dag, foregår der altså en konkret, individuel vurdering for netop at finde det rette serviceniveau, det rette niveau af hjælp. Således er der forskellige løsninger i forskellige kommuner, og der vil nok altid være uenighed om, hvad det rette serviceniveau i en given enkeltsag er, men det er altså ikke altid ensbetydende med lovbrud.

Lad os så også lige holde fast i, som det heldigvis også er blevet sagt af en række kloge talere her på stolen i dag, at langt de fleste kommuner altså i langt de fleste tilfælde overholder loven, heldigvis, og tilbyder deres borgere den service, som de borgere har brug for, og den service, som de borgere ifølge loven har ret til. Det fører statsforvaltningerne via kommunaltilsynet også tilsyn med. Når kommunerne så ikke gør det, er der klagemulighed, nemlig hos det sociale nævn, hvis afgørelser kommunerne jo skal efterleve, hvilket kommunaltilsynet også fører tilsyn med. Hvis kommunerne ikke gør det, kan tilsynet gennemtvinge det. Det er også i den forbindelse, som det også har været nævnt tidligere, at statsforvaltningerne, såfremt alle deres øvrige reaktionsmuligheder er udtømt, kan anvende den såkaldte fagedfunktion og udstede tvangsbøder.

Radikale Venstre ønsker, som jeg kan høre at vi også er enige med de tidligere talere i, at værne om borgernes retssikkerhed på det her område. Derfor er vi også glade for regeringens initiativer på området, bl.a. den nye struktur for statsforvaltningerne og det sociale klagesystem, som regeringen i efteråret har indgået aftale om, og som skal sikre borgerne ikke bare hurtigere, men også mere ens sagsbehandling landet over. Det er nok utopisk at tro, at vi nogen sinde kommer i en situation, hvor der 1) ikke vil være uenighed om forskelligartede serviceniveauer og 2) ikke sker dels fejl, dels tilfælde af deciderede lovbrud, som der så skal klages over. Derfor er det fortsat et område, som vi må have vores politiske fokus rettet imod, og derfor er jeg også glad for, at Dansk Folkeparti har taget initiativ til den her forespørgselsdebat. Vi hilser den fra Radikale Venstres side meget velkommen. Tak for ordet.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig en, der har bedt om ordet. Den første er fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:48

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren, som også er interesseret i borgernes retssikkerhed.

Men ordføreren nævnte igen tvangsbøder – at man kunne udstede tvangsbøder, hvis kommunerne ikke overholdt loven. Men vi ved jo faktisk, at det ikke har været tilfældet. Vi ved jo faktisk i forbindelse med Rebild- og Tøndersagerne, at kommunerne ikke har overholdt loven, og vi har faktisk også hørt kommunerne være ude og undskylde og beklage det her. Undrer det så ikke ordføreren, når ordføreren siger, at man kan give tvangsbøder, hvis kommunerne ikke overholder lovgivningen, at der ikke er uddelt nogen tvangsbøder, når vi nu har hørt, hvordan det har været i nogle kommuner, og hvordan lovgivningen er blevet overtrådt? Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, om ordføreren så mener, at systemet, som det er i dag, er tilstrækkeligt.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg mener egentlig, at det er et tilstrækkeligt redskab, og det er jo ikke min afgørelse, om tvangsbøder skal uddeles til den ene eller den anden kommune i landet. Jeg tror, det er vigtigt at holde fast i, at det egentlig ikke er vores ansvar. Det er faktisk myndighedernes ansvar.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:49

Karina Adsbøl (DF):

Mener ordføreren så, at vi har et ansvar herinde fra Folketinget for ligesom at holde øje med, at de love, vi laver herinde, også bliver overholdt ude i praksis og bliver forvaltet ordentligt i praksis? Mener ordføreren, at vi har et ansvar herinde fra Folketinget for også at følge op på, om det vitterlig er det, der sker ude i praksis?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Liv Holm Andersen (RV):

Jamen det har vi da i høj grad et ansvar for. Det er jo også derfor, vi netop nu reviderer eksempelvis klagesystemet og hele tiden holder øje med, om der er ting, som vi kan gøre bedre i den struktur og det system, vi har bygget op. Men det ændrer bare ikke ved, at redskabet ligger der, og så må vi selvfølgelig, som DF's ordfører også påpeger, holde øje med, om de her redskaber er gode nok. Det mener jeg de er nu. Men jeg mener fortsat, vi kan gøre det bedre, i systemet, i klagestrukturen, og det er også nogle af de ændringer, som regeringen er på vej med.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger.

Den næste ordfører er ordføreren for SF, fru Anne Bastrup.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Dansk Folkeparti skal have ros for at rejse denne forespørgselsdebat. Det er jo en seriøs debat, der kører rundtomkring i landet, og vi har jo ved flere lejligheder også haft debatten i Socialudvalget. Ros til Dansk Folkeparti og ros til den meget seriøse tilgang, som partiet har til problemstillingen.

Det er sådan, at lov er lov og lov skal holdes. Vi har jo gennem tiden oplevet, at kommuner i alt for vidt omfang har anket det sociale nævns afgørelser. Det måtte vi jo konstatere var uholdbart, fordi det i den grad trækker sagen ud for den enkelte borger. Derfor er jeg meget glad for, at vi nu får gjort op med kommunernes ret til at klage, når en borger har fået en afgørelse, som giver medhold i det sociale nævn. Det vil i den grad spare tid.

Det, vi også ved, er, at Ankestyrelsen, når den nu bliver den ene klageinstans, får den der meget brede viden om, hvad det så er, der foregår rundt omkring i kommunerne. Og så er det jo vigtigt, at vi med det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne, Enhedslisten og Liberal Alliance har fremsat, lægger op til, at der skal være en undersøgelse, som vi så kan drøfte her blandt Folketingets partier på

et senere tidspunkt, når undersøgelsen er færdig, og som hele tiden holder blikket stift rettet mod, hvad det så er, kommunerne gør. Samtidig får Ankestyrelsen jo også meget bred viden om, hvor problemerne er for kommunerne. Hvis vi så kombinerer det med de penge, vi har afsat til at forbedre og kvalitetsudvikle kommunernes afgørelser, så tror jeg at vi om nogle år vil konstatere, at kommunerne simpelt hen retter sig op.

Når nu Rebild, Tønder og alle de andre kommuner, som ikke har anerkendt og vidst, at der var børn, der blev mishandlet – altså alle de forfærdelige sager, som vi jo alle kender – så synes jeg blot, at fru Karina Adsbøl skal være opmærksom på, at på det tidspunkt, hvor det forfærdelige skete over for de børn, var der ikke nogen, der vidste, at det skete. Det vil sige, at man jo ikke kan pålægge en kommunalpolitiker en bøde, før man må konstatere, at der er begået en ulovlighed, og at den pågældende kommunalpolitiker, efter at han har fået at vide, at han skal gribe ind overfor ulovligheden, så siger: Det vil jeg ikke.

Altså, det er jo den situation, man har været i med de her rædselsfulde sager. Og så ved fru Karina Adsbøl naturligvis også, at vi jo systematisk har gennemgået hele afsnittet om særlige foranstaltninger for børn og unge i serviceloven for at se, om der er noget, vi kan finpudse og rette op på, således at vi ikke oplever de her rædselsfulde sager. Senest har vi jo lavet overgrebspakken, som vi satser på skal træde i kraft her i november måned 2013.

Det, som jeg er sikker på at fru Karina Adsbøl og Dansk Folkeparti er optaget af, og som vi også i SF er meget optaget af, er, at de afgørelser, der træffes i forhold til borgere, som har funktionsevneindsættelse, træffes på baggrund af et individuelt, konkret skøn og naturligvis i overensstemmelse med loven. Derfor er det jo vældig vigtigt, at vi får kvalitetsudviklet sagsbehandlerne, der sidder med de enkelte konkrete sager, således at de ved, at den afgørelse, de træffer, er så rigtig, som de overhovedet kan forestille sig at den kan blive.

Så er der nogle gange, hvor Ankestyrelsen siger, at afgørelsen ikke er rigtig nok, og omgør sagen. Men vi må komme frem til en situation, hvor de sager, som kommunerne afgør, bliver afgjort korrekt. Det er jo den smarteste måde at bruge vores alle sammens penge på, nemlig at vi ikke skal satse på et klagesystem, der i virkeligheden skal være der, hvor vi bruger ressourcerne; vi skal i stedet for satse på, at kommunerne ved, præcis hvordan de håndterer de her sager og afgør dem rigtigt, således at borgeren får sin ydelse på det rigtige niveau.

Så jeg vil opfordre Dansk Folkeparti til at støtte vores forslag til vedtagelse, således at Dansk Folkeparti kan komme ind og være med til at udvikle, hvad det er, vi skal bruge den her undersøgelse til, når den kommer fra socialministerens side.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig tre, der har bedt om ordet. Den første er fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:55

Benedikte Kiær (KF):

Tak til ordføreren, som måske lige kan fortælle mig lidt om det, for jeg ved ikke helt, om jeg hørte rigtigt. Det var noget om det her med de sociale nævn, og at det var et problem, at kommunerne har klaget over afgørelser ved de sociale nævn. Men nu er det løst, for nu bliver de sociale nævn fjernet, og det er rigtig godt. Var det ikke det, ordføreren sagde? Jeg ved ikke helt, om jeg præcis kunne forstå, hvad det egentlig var, ordføreren mente på det område.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Anne Baastrup (SF):

Da fru Benedikte Kiær var socialminister, hvad hun ikke er mere, forsøgte fru Benedikte Kiær jo også at kompensere for den åbenlyse urimelighed, vi kunne se på daværende tidspunkt, nemlig at kommunerne trak sagerne i langdrag. De klagede over afgørelser i de sociale nævn til Ankestyrelsen, og det må man nok sige ikke var hensigtsmæssigt. Fru Benedikte Kiær forsøgte at reparere på den problemstilling på én måde, vi forsøger nu at tage det store skridt og fjerne kommunernes mulighed for at anke.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 15:56

Benedikte Kiær (KF):

Ja, og det bliver gjort ret effektivt, ved at man simpelt hen nedlægger de sociale nævn, hvilket også betyder, at man fjerner borgernes mulighed for at kunne klage til de sociale nævn. Jeg vil lige høre ordføreren fra Socialistisk Folkeparti, hvad der egentlig er sket, i forhold til hvad samme ordfører var ude at sige for et par år siden, hvor løsningen på den her problemstilling egentlig var ganske enkel, nemlig at fjerne kommunernes mulighed for at kunne gå til Ankestyrelsen på grund af de afgørelser, der blev truffet i de sociale nævn. Det har ordføreren været ude med i marts 2010. Hvordan kan det være, at Socialistisk Folkeparti har skiftet holdning, sådan at man i stedet for at have valgt at fjerne kommunernes mulighed for at kunne klage over afgørelser ved de sociale nævn, hvilket kunne løse den problemstilling, ordføreren peger på, har valgt at gøre det meget drastiske, der hedder at fjerne sociale nævn og dermed også borgernes mulighed for at kunne klage til sociale nævn?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Anne Baastrup (SF):

Den lovgivning, som økonomi- og indenrigsministeren formentlig får gennemført i løbet af ganske kort tid, kommer jo til at fokusere på, at vi nu fremover får et ensartet afgørelsessystem i hele landet. Derved får vi en hurtigere behandling af de principielle sager og en større sikkerhed for, at disse sager rent faktisk behandles som principielle. Samlet set kommer vi til at spare ressourcer i klagesystemet, og vi får et ensartet og retvisende retsgrundlag for kommunerne at arbejde efter.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:58

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er ikke helt enig i det, ordføreren siger, i forhold til at der ikke var nogen, der vidste noget. Her er et citat fra Asbjørn With, efter han modtog Cavlingprisen, og han udtaler:

»På mange måder er det borgmesterens skyld, at jeg står her i dag. Hvis hun nu havde taget sit ansvar, dengang jeg kom i marts og fremlagde min dokumentation, hvis hun havde sagt "det der, det ser fanme ikke godt ud! Jeg kan godt se, at det her har ikke været i orden, og jeg slutter, og jeg tager kommunaldirektøren med". Så havde jeg ikke stået her. Så var det sluttet. For det politiske system har den her sag været en lang pine, og de fatter stadigvæk ikke, at de skal tage det alvorligt.«

Sådan sagde Asbjørn With til Journalisten.dk, kort efter at han havde modtaget prisen. Så er det jo ikke korrekt, når ordføreren siger, at man ikke har vidst noget om det her. Det vil jeg bare lige pointere i hvert fald i forhold til journalistens udtalelse.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Anne Baastrup (SF):

Der er ingen tvivl om, at det, der er foregået i Rebild, er dybt, dybt problematisk, men samtidig kender jeg, og det gør fru Karina Adsbøl også, mange journalister og andre, der henvender sig til en om en sag, som de oplever er forfærdelig. Og jeg skulle kende fru Anni Winther, borgmesteren i Rebild, dårligt, hvis ikke hun har spurgt sit system: Hvad kender I til det her? Og hun har så fået at vide, at der ingen problemer er. Så det er jo på den måde, at den type af sager kan køre op. Jeg er sikker på, at borgmesteren i Rebild ville have bidt tungen af sig selv, hvis hun vidste det, hun efterfølgende var kommet til at vide. Men sådan er det, når tingene kører rigtig, rigtig galt. Jeg kunne også forestille mig, at man i Tønder Kommune burde have gjort noget. Vi har også fået undersøgelsen fra Esbjerg kommune, hvor borgmesteren siger: Jeg anede det ikke. Det er derfor, at jeg er så glad for, at vi i fællesskab har lavet overgrebspakken.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:00

Karina Adsbøl (DF):

Det er jeg også, vil jeg sige til fru Anne Baastrup. Det kan fru Anne Baastrup tro at jeg er. Men det er jo derfor, jeg tænker på, hvad vi kan gøre herindefra, fordi der er da ingen tvivl om, at der er nogle borgmestre, som måske ikke altid lige ved, hvad der foregår ude i kommunerne, og det skal man måske tænke over. Nu kan vi jo ikke bestemme det, fordi meget af det selvstyre jo ligger hos kommunerne, men man kunne da i hvert fald opfordre dem til lige at kigge indad og se, hvordan det ser ud i deres forvaltning. Kan man lære noget af de sager, der har været oppe i medierne? Hvad kan man gøre anderledes, og hvad kan man gøre bedre? Den der synlige ledelse er da i hvert fald rigtig, rigtig vigtig ude i kommunerne. Men nu kan vi jo så ikke bestemme, hvordan en forvaltningskultur skal se ud i kommunerne, men det er værd at opfordre til, at vi i hvert fald alle lærer af de sager, vi har hørt om, og kigger indad for at forbedre det her område.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Anne Baastrup (SF):

Sådan som jeg husker overgrebspakken, laver vi rent faktisk også om på kulturen i kommunerne, fordi de jo skal have ét sted, der får alle indberetninger. Efter 24 timer skal de visitere, om den indberetning er alvorlig, eller den ikke er. Det er jo det, som jeg tror virkelig vil løfte behandlingen af børnesagerne i kommunerne, således at vi hverken kommer til at se Brønderslev, Rebild, Tønder, eller hvad de i øvrigt måtte hedde. Det er i alles interesse, at det her bliver behandlet på den rigtige måde, og jeg håber, at vi nu fremover ikke skal se de der sager.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Inden jeg giver ordet til det næste medlem, vil jeg lige minde om, at man skal passe på sproget her i Folketingssalen, også selv om det er et citat, man læser op.

Så er det hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre.

Kl. 16:02

Eyvind Vesselbo (V):

Tak. Jeg har et enkelt lille spørgsmål. Jeg synes, at der er en række gode, interessante perspektiver i det, som ordføreren er kommet med, og som jeg er helt sikker på at vi sagtens kan blive enige om, men nu skal der jo sådan set også bare komme noget ud af alle de ord, som ordføreren sagde.

Men jeg har et helt konkret spørgsmål, og det skyldes bare en undren: Jeg fik tilsendt et forslag til vedtagelse fra fru Anne Baastrup, og det er så det, der er blevet læst op. Forslaget er åbenbart sendt fra Social- og Integrationsministeriet. Kan fru Anne Baastrup fortælle, hvorfor jeg skal have et forslag til vedtagelse fra Social- og Integrationsministeriet af fru Anne Baastrup?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:02

Anne Baastrup (SF):

Det skyldes simpelt hen, at der var en detalje, som jeg var nødsaget til at få tjekket. Hr. Eyvind Vesselbo har også selv været med til at lave dagsordener. De dagsordener, som skal vedtages af et, forhåbentlig, samlet Folketing, skal simpelt hen kunne holde vand hundrede procent. Derfor burde hr. Eyvind Vesselbo vide, at vi jo ikke kommer med et flertal bag os, medmindre vi er helt sikre på, at ministeriet kan skrive under på hvert et komma. Og jeg må sige til hr. Eyvind Vesselbo: Jeg er dybt skuffet over, at man kan stille sådan et spørgsmål, dybt, dybt skuffet.

Kl. 16:03

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 16:03

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg spurgte jo egentlig bare, fordi jeg undrede mig over, at fru Anne Baastrup sender sådan et forslag til vedtagelse fra Socialministeriet. Det var jo egentlig fru Anne Baastrup, der skulle have sendt det til mig, men nu er der så kommet en forklaring, nemlig at Social- og Integrationsministeriet har været med til at udarbejde det her forslag til vedtagelse. Sådan er det jo.

Kl. 16:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:03

Anne Baastrup (SF):

Social- og Integrationsministeriet har tjekket, at der ikke står noget forkert. Jeg vil sige, at jeg undrer mig meget over den måde, som hr. Eyvind Vesselbo spiller sit spil på i salen i dag. Det kan godt være, at jeg næste gang så bliver kaldt for kold, eller hvad det var, men jeg vil sige, at hr. Eyvind Vesselbo ikke lever op til det niveau, jeg synes folketingspolitikere skal leve op til.

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak for ordet, formand. Allerførst vil jeg sige tak til Dansk Folkeparti for at have rejst forespørgslen. Lad os lige minde om, hvordan den lyder. Der står bl.a.:

»... hvilke initiativer vil regeringen tage med henblik på at få kommunerne til at leve op til love, regler og ankepraksis?«

Det er et meget vigtigt spørgsmål, for det er undergravende for borgernes tillid til kommunerne, hvis Ankestyrelsens afgørelser ikke bliver fulgt.

Jeg siger også tak til ministrene for deres oplæg, og i anledning af indenrigsministerens oplæg vil jeg sige, at det måske var en god idé, at Socialudvalget får oversendt et notat om, hvilke muligheder statsforvaltningen i dag har for at få kommunerne til at rette ind. Det var noget, man måske burde vide, men jeg har endnu ikke været her så længe, at jeg ikke stadig væk kan tillade mig at sige, at jeg kan lære noget nyt. Så det var måske en meget god beskrivelse at få af hensyn til de videre drøftelser.

Jeg synes nu, at det i ministrenes oplæg var lidt småt med konkrete initiativer til, hvordan man kan sikre, at kommunerne efterlever afgørelserne. Det kan være fint nok at forenkle klagesystemet og afkorte sagsbehandlingstiden, men det hjælper jo i sig selv ikke så meget, hvis kommunen ikke følger afgørelserne.

Jeg synes dog i første omgang, det er tilfredsstillende, at vi straks får igangsat en undersøgelse af, hvordan kommunerne efterlever de her afgørelser, og at vi derefter får en drøftelse blandt Folketingets partier om, hvad vi så gør på baggrund af undersøgelsen. Det er jo under alle omstændigheder en god idé at få et konkret billede af problemet, inden vi begynder at vedtage nye regler. Så det, vi skal have svar på, for bare at nævne et par spørgsmål, er jo: I hvilket omfang følger kommunerne ikke Ankestyrelsens afgørelser? Hvilken type afgørelser drejer det sig om? Det er bare for at nævne et par spørgsmål.

Men indtil vi får resultatet af den undersøgelse og vi kan samles om en drøftelse af, hvad vi gør ved det, så synes jeg, at vi alle bør overveje de forskellige muligheder for konkrete løsninger, som jo allerede er på bordet, samt at vi også har lov til at sætte fantasien i sving for at se, om vi kunne finde på nye muligheder, for det er helt klart ikke tilfredsstillende, som det er.

Dansk Folkeparti foreslår f.eks., at borgeren skal kunne idømmes en godtgørelse, hvis kommunen har truffet en forkert afgørelse. Det er et helt indlysende forslag, som Enhedslisten og de nuværende regeringspartier tidligere har fremført i forbindelse med vores forslag om en social retssikkerhedskommission. Enhedslisten vil stadig væk gerne, når vi kommer til de konkrete beslutninger, støtte, at vi får indført en sådan ordning.

Så vil jeg også gerne henvise til – gøre lidt reklame for, om man vil – en række forslag, som Dansk Handicap Forbund for nylig har fremsat for at løse nøjagtig den problemstilling, vi drøfter her i dag. De har lavet noget, de kalder »13 rigtige – styrket retssikkerhed«. Jeg skal nok lade være med at læse dem alle sammen op, men jeg vil gerne lige henlede opmærksomheden på nogle stykker af dem.

Den røde tråd er, at Ankestyrelsen skal have kompetence til at følge op på de afgørelser, den træffer, sådan at den hele tiden følger sagsbehandlingen. Kommunen skal have en tilbagemeldingspligt på deres handlinger; de skal indsende en redegørelse til Ankestyrelsen om, hvordan de har handlet i forbindelse med tabte og hjemviste sager. Ankestyrelsen skal også have en kompetence til at henvende

sig til kommunen, såfremt kommunen ikke har handlet inden en bestemt tidsfrist.

Så foreslår Dansk Handicap Forbund, at vi skal have indført, at kommunerne skal behandle hjemviste sager inden for en bestemt tidsfrist – det ligger lidt i forlængelse af det andet – og samtidig skal kommunen kunne hente råd og vejledning i statsforvaltningen, hvis de er i tvivl ved en hjemvisning af en sag, altså sådan at kommunerne får nogle redskaber til at undlade at trække sagerne i langdrag.

Så foreslår Dansk Handicap Forbund også, at Ankestyrelsen får initiativpligt til at bringe manglende overholdelse af afgørelser over i det kommunale tilsyn. Det var vist lidt i retning af det, indenrigsministeren var inde på: at man måske kunne kigge på – sådan forstod jeg det i hvert fald – at styrke det kommunale tilsyns beføjelser.

Så skal borgerne have hjælp til at klage, for det er jo meget fint, at vi har alle mulige fine regler og instanser, men hvis borgerne ikke føler, at de har overskud til at forfølge deres sag, ja, så vil der være masser af borgere, der bare havner ude i en gråzone, hvor vi aldrig nogen sinde får at vide, at de måske i virkeligheden var dybt frustrerede og mente, at de burde have rejst en klage, men ikke havde overskud til det.

Det sidste, man kunne nævne, var noget, som hr. Eyvind Vesselbo også var lidt inde på: at man skal fjerne kommunernes økonomiske incitament til at træffe forkerte afgørelser. Dansk Handicap Forbund formulerer det lidt skarpt. Men det kunne jo handle om, at man under alle omstændigheder skal inddrage den kommunale gevinst i de tilfælde, hvor der er en sådan, altså en gevinst af, at kommunerne begår en fejl i sagsbehandlingen.

Det er bare nogle af de forslag, Dansk Handicap Forbund er kommet med. Dem skal vi ikke stemme om i dag, men man kan tage dem med i de videre overvejelser.

Jeg skal nok slutte, formand, men jeg vil lige sige, at jeg ikke har set teksten til Venstres forslag til vedtagelse. Jeg vil stadig væk støtte det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne har fremsat, for jeg synes, at vi skal have undersøgt tingene, inden vi konkluderer. Men jeg syntes, det lød, som om der var nogle spændende ting i Venstres forslag, bl.a. det om økonomiske incitamenter. Det vil jeg studere nøje, for så kan vi jo tage det frem, når vi skal til at træffe beslutning om nogle konkrete foranstaltninger på baggrund af undersøgelsen. Tak for ordet.

Kl. 16:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Leif Mikkelsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 16:10

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Vi står jævnlige på denne talerstol og diskuterer den kommunale frihed og færre regler og mindre bureaukrati, og økonomi- og indenrigsministeren kommer faktisk jævnligt med forslag og tiltag, der går i den retning. I Liberal Alliance bestræber vi os faktisk på uanset regeringens farve altid at støtte sådanne tiltag, fordi vi rent faktisk er enige i dem. Og når vi er det, er det også væsentligt i sådan en sag her at få understreget, at en fortsat forfølgelse af det mål selvfølgelig kræver, at kommunerne er sig deres ansvar bevidst i alle sager, sådan at vi af hensyn til borgernes retssikkerhed kan have fuld tillid til, at kommunerne faktisk er opmærksomme på, at jo større kommunalt selvstyre der er, jo større ansvar følger der med.

Derfor er det meget fint, at Dansk Folkeparti rejser den her problemstilling. Og jeg mener faktisk, at spørgsmålet kan besvares med den ene linje, der ligger i det forslag til vedtagelse, som det måske kan undre nogle at Liberal Alliance er med på sammen med de regeringsbærende partier, og som peger på, at der skal gennemføres en undersøgelse af kommunernes efterlevelse af ankemyndighedernes

afgørelser, herunder rettidigheden heraf. Da det er de regeringsbærende partier, der fremsatte det her forslag, går jeg selvfølgelig ud fra, at det vil betyde, at regeringen rent faktisk vil efterleve det og dermed foretage en sådan undersøgelse. Og så vil det jo egentlig give hele svaret.

Når den undersøgelse er gennemført, har vi svaret på, hvordan det egentlig er fat. Afsættet er nemlig ikke for godt, for antallet af klager over kommunale afgørelser er mere end fordoblet siden 2007. Derfor kan man heller ikke her i dag stå og sige, at det er en bestemt regerings ansvar. Det er regeringens ansvar – eller kommuners ansvar, må vi jo hellere sige, så vi placerer ansvaret, hvor det rettelig hører hjemme. Men det er i hvert fald ikke nogen bestemts skyld, at det er sådan.

Det er sket, og det er der grund til at følge op på – hvorfor er det sket? Det er en dårlig udvikling, det er en skidt udvikling. Hvordan får vi det undersøgt, hvorfor er det sådan, og hvordan får vi det rettet, så det ikke fortsætter, så vi kan fordoble en gang til i løbet af det næste antal år? Det er sådan set det, vi skal give et bud på. Det er dårligt for borgernes opfattelse af retssikkerheden i de her sager, som jo netop er sager omkring svage medborgere, der har brug for, at den slags ting er i orden.

Det er baggrunden for, at Liberal Alliance er med til at fremsætte det her forslag, som vi ser meget frem til at regeringen følger op på. Det er sådan set det, der er ideen med en forespørgsel, nemlig at når man ikke kan vedtage noget som helst, må man blot opfordre regeringen til noget, og derfor er det sådan set ikke helt tosset, når regeringspartierne er med. Vi vil i hvert fald være meget opmærksomme på, at regeringen er enig med sit eget parlamentariske grundlag i den her sag. Så vi ser meget frem til undersøgelsen og dens resultater, og så er vi klar til at diskutere en løsning.

Kl. 16:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 16:13

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Først og fremmest vil jeg takke Dansk Folkeparti for at rejse den her debat. Det er en vigtig debat, en meget væsentlig debat om nogle af de mest udsatte borgere i vores samfund. Det er nogle af de borgere, som vi skal hjælpe, og som har krav på hjælp, og det er også hjælpen til dem, der er med til at bevise, hvad vores velfærdssamfund egentlig er gjort af.

Der er flere og flere, der klager over kommunale afgørelser. Vi hører også om kommuner, som måske lige prøver nogle grænser af i forhold til nogle af de ordninger for nogle af de mest udsatte borgere i vores samfund, f.eks. mennesker med handicap, der har brug for det, som man kalder BPA-ordningen. Det er en brugerstyret assistance, hvor man får hjælp 24 timer i døgnet for at kunne have et liv som alle mulige andre.

Men vi hører også om børn, udsatte børn, som er anbragt uden for hjemmet, og som oplever, at de bliver hjemtaget, uden at de helt kan forstå, hvorfor det er, de bliver hjemtaget. Og måske er det ikke en særlig god idé i det hele taget, at de f.eks. bliver hjemtaget til deres forældre, som de egentlig er blevet fjernet fra.

Så vi hører desværre om de her klagesager. Men nogle af klagesagerne kan jo også tage udgangspunkt i, at der er uklarhed om det serviceniveau, der er i den enkelte kommune. Hvad er det egentlig, kommunen skal levere af ydelser? Hvad er det egentlig, kommunen skal gøre for at hjælpe den enkelte borger? Og hvad er det egentlig for et serviceniveau, der er i den enkelte kommune? Så det er også vigtigt, at kommunerne bliver endnu bedre og endnu mere klare i deres kommunikation til borgerne om, hvad det er for nogle ting,

man som borger kan forvente at kommunen skal hjælpe en med. Det kan også være med til at nedbringe antallet af klagesager.

Men som sagt er det en væsentlig debat, vi har i dag, også når det gælder tonen i debatten, for særlig i forhold til mennesker med handicap bliver den nogle gange noget skinger. F.eks. synes jeg, det er enormt trist, når man oplever nogle af de kampagner, der har været mod særlig den her BPA-ordning fra nogle kommuners side, som synes, den er hamrende bøvlet og ret dyr. Ja, jeg indrømmer, den er dyr, men den er også vigtig for at give nogle af de mest udsatte borgere en hjælp og leve op til den konvention, som vi har skrevet under på – handicapkonventionen. Jeg kan tydelig huske, at der var en debat i medierne om en ung mand, som netop havde brug for BPA, ellers kunne han ikke fungere, ellers kunne han ikke leve et liv, uden at han så skulle på hjem. Så han var fuldstændig afhængig af, at han havde en hjælper 24 timer i døgnet, som kunne hjælpe ham med alt lige fra personlig hygiejne til at få noget mad, til at få tøj på og komme rundt og passe et studie og alt, hvad man ellers gør, når man er et ungt menneske – også nogle gange gå ud og få en øl med sine venner. Og netop det med, at han kunne gå ud og få en øl med sine venner, blev fremhævet, og der blev spurgt: Er det noget, vores samfund skal betale til? Men vi har skrevet under på handicapkonventionen, og hvis han skal have mulighed for at kunne agere og være som alle mulige andre unge mænd, ja, så har han brug for en, der kan hjælpe ham med at komme rundt og hjælpe ham med i det hele taget at overleve. For nogle af de her mennesker har simpelt hen brug for, at der er en omkring dem 24 timer i døgnet, ellers kan det gå gruelig galt.

Derfor er det også vigtigt, når vi har den her debat, og når vi også oplever, at der er borgere, som i stigende grad klager over de afgørelser, der er i kommunerne, at vi har et godt og effektivt klagesystem. I det spørgsmål er jeg fuldstændig på linje med regeringen. Jeg bare ikke enig i den løsning, der er blevet lagt frem fra regeringens side. Jeg synes jo, det er enormt ærgerligt, at man fjerner klagemuligheden fra de sociale nævn, ved at man simpelt hen nedlægger de sociale nævn. Derved har man kun én mulighed for at klage, og det er at gå direkte til Ankestyrelsen. Ja, jeg har haft mange debatter om det her, særlig også med ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Anne Baastrup. Jeg kan netop huske den her debat om, at kommuner klager over de afgørelser, der er blevet truffet i de sociale nævn. Og jeg kan forstå på SF, at måden at løse det på, den mest effektive måde – det, som skal ske nu – simpelt hen er at nedlægge de sociale nævn i stedet for at gøre det, som SF egentlig foreslog for et par år siden, nemlig at fjerne kommunernes mulighed for at klage over de afgørelser, der kommer fra de sociale nævn. Men der kan ske meget på kort tid, og det er der åbenbart også sket her.

Men som sagt synes vi, det er rigtig ærgerligt, at man på den måde, som regeringen lægger op til nu, godt pakket ind i flotte ord som, at det bliver ens over hele landet og kortere sagsbehandlingstid, egentlig går ind og forringer nogle af mulighederne for at klage over de afgørelser, der er i kommunen – også fordi de sociale nævn er med til at kunne skabe en dialog med kommunerne om, hvordan man kunne gøre det bedre. Især synes jeg, det er meget mærkeligt, at man vil gå ind og nedlægge de sociale nævn, på trods af at man fra den 1. oktober sidste år gik ind og styrkede de sociale nævn netop for at sikre en større ensartethed i klagerne og større kompetence i det her klageorgan med en ekstra medarbejder fra Ankestyrelsen. Så det er jo mærkværdigt, at man, næsten ikke engang en måned efter at man har været inde og styrke de sociale nævn, foreslår at nedlægge dem.

Man tak for en vigtig debat, og tak til Dansk Folkeparti for, at de har rejst denne debat.

Kl. 16:19

Formanden:

Social- og integrationsministeren.

Kl. 16:19

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne takke for en god og lang debat, som startede med, at først jeg og dernæst økonomi- og indenrigsministeren var på talerstolen, hvor vi gennemgik vores budskaber.

Jeg vil gerne sige, at vi jo har lyttet til, hvad der er kommet frem her i den debat, der har været. Jeg har noteret flittigt ned på min seddel, hvilke emner der kunne være, som de politiske partier eventuelt kunne mødes og samtale om efterfølgende, for det synes jeg selvfølgelig vi skal gøre, når vi taler om noget, der er så væsentligt som det, der er her, nemlig hvordan borgerne oplever, at deres retssikkerhed er i vores velfærdssamfund.

Som jeg gennemgik, og som økonomi- og indenrigsministeren gennemgik, har vi et velfærdssamfund, hvor man har et ret udviklet klagesystem, og hvor vi giver mulighed for at hjælpe borgere med både at lave deres klager og efterfølgende også at sørge for, at det, som de er berettiget til, kan blive dem leveret. Vi har haft hele debatten om, hvordan systemet skal skrues sammen, og jeg synes, at det er vigtigt, at vi tager den debat, og at vi også tager den på et oplyst grundlag. Derfor er jeg rigtig glad for, at der nu er et flertal i Folketinget for at få lavet en undersøgelse af, hvordan det her fungerer ude i virkeligheden, og at vi får lavet en undersøgelse af, hvordan kommunerne efterlever de endelige afgørelser, som er truffet af de sociale klageinstanser. Når den undersøgelse ligger fast, vil jeg indkalde Folketingets partier til en drøftelse, hvor vi bl.a. kan se på, hvad vi kan gøre.

Afslutningsvis vil jeg gerne konstatere en enkelt ting, og det er, at når fru Karina Adsbøl siger, at det ikke giver nogen mening, at man kan henvise til statsforvaltningerne, for statsforvaltningerne bestemmer selv, om de vil tage en sag op, så er det jo korrekt, men hvis der havde været tale om en ulovlighed, altså at statsforvaltningen havde kunnet se, at der eksempelvis var en nævnsafgørelse, som ikke ville blive efterlevet, så ville statsforvaltningen naturligvis gå ind i en sag. Dette bare for at få det til at blive lidt mere nuanceret, end det måske fremstod.

Vi har et veludviklet klagesystem, og det skal vi have i et velfærdssamfund, hvor der er en hurtig sagsbehandling – det er den, vi satser på at få gjort endnu hurtigere, fordi den ikke er hurtig nok, som den er nu – hvor der er en gennemsigtighed, og hvor der er ensartethed for borgeren, uanset hvor i landet man bor. Det er det, som vi arbejder på, og det, som vi vil vende tilbage til, når vi har undersøgelsen og indkalder de politiske partier til forhandlinger.

Kl. 16:21

Formanden:

Tak til social- og integrationsministeren. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 16:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Også jeg vil gerne takke for debatten. Vi vender tilbage til den om relativt kort tid, hvor vi fremsætter lovforslaget om den nye klageinstans, som har det formål at sikre en ensartet sagsbehandling, og jo i takt med at den bliver etableret også en kortere sagsbehandlingstid, for mange borgere oplever i sagens natur, at det er en meget stor frustration, hvis man sidder og oplever sig uretfærdigt behandlet og så ikke kan få svar. Så derfor slutter debatten i Folketingssalen jo ikke med den her debat i dag, ligesom det er vigtigt med socialministerens udstrakte invitation til at fortsætte diskussionen om de her emner.

Bare lige ganske kort om det spørgsmål, som blev rettet til mig: Det, der er kernen, og det, vi er optaget af, er jo selvfølgelig, at borgerne får den rigtige afgørelse i første omgang, for der kan, som også hr. Finn Sørensen sagde, være mange borgere, som ikke synes de

har ressourcerne til at klage, hvis de føler sig uretfærdigt behandlet. Derfor er det i sagens natur bedre og rigtigere, at borgerne får den rigtige afgørelse i første omgang og også oplever sig både hørt og ordentligt behandlet. Det er en af grundene til, at der bliver afsat penge til at uddanne de kommunale sagsbehandlere, så de kender praksis og ved, hvad det er der er retningslinjerne inden for de forskellige områder.

Noget andet er, at man skal sikre, hvis der sker det, at der bliver truffet en afgørelse, som der bliver klaget over, og som klageren får medhold i og kommunen derfor skal rette ind efter, at det så sker. Det er sådan set det, der er vigtigt, nemlig at borgeren hurtigst muligt får rettet op på den situation, der er blevet etableret, ved at kommunen har truffet en forkert afgørelse, som så er blevet tilbagevist. Det er i ca. 15 sager årligt, at det sker, at der har været rejst spørgsmål om kommunens efterlevelse af en nævnsafgørelse, og det er i sagens natur 15 sager for mange, men når det er sket, har det ikke været aktuelt at anvende tvangsbøder, altså bede kommunalbestyrelsesmedlemmer om at betale et givet beløb hver dag, men kommunerne har faktisk, når de er blevet gjort opmærksomme på det, senere besluttet at følge nævnets afgørelse.

Det er meget usædvanligt, at der bliver brugt det redskab, som tvangsbøder er. Jeg kan tage fejl, men jeg mener, at det sidst skete i 1981, 1989, 1993 og 2004, og det vil sige, at det altså er meget sjældent, at det redskab skal op af kassen. Det, der er vigtigt, er jo ikke at give tvangsbøderne; det er sådan set, at kommunen efterlever den afgørelse, som er blevet truffet om at sørge for, at borgeren får ret. Det synes jeg er det meget afgørende, og det er også derfor, at det er vigtigt, at den undersøgelse, som social- og integrationsministeren er i spidsen for, bliver lavet, og at der bliver fulgt op på den.

Kl. 16:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:25

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ministeren. Det, jeg spurgte om, var, om man, hvis man ikke traf nogen foranstaltninger, så kunne få tvangsbøder, altså om der også, hvis man som kommune ikke træffer nogen foranstaltninger over for udsatte – det kan være børn, mennesker med handicap eller andet – kan gives tvangsbøder.

Jeg er da helt enig i, at tvangsbøder er noget, man helst skal undgå, og at man helst skal forebygge, at situationen opstår, men hvis det så viser sig, at det er nødvendigt, er det jo også underligt, hvis der ikke gives nogen bøder. Så kunne ministeren prøve at redegøre for, hvilke konsekvenser det har, hvis man undlader at træffe nogen foranstaltninger?

Kl. 16:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:25

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Man kan sikkert forestille sig forskellige situationer. En situation kunne være, at en kommune har truffet en afgørelse, der er blevet klaget over afgørelsen, og kommunen gør så ingenting. Hvis kommunen ikke gør noget, altså ikke træffer de foranstaltninger, der skal til, for at rette op på den forkerte afgørelse, man har truffet, så vil kommunen få tvangsbøder.

Jeg ved ikke, hvordan regelværket er med hensyn til tvangsbøder, hvis man er i en situation, hvor der så at sige ikke er truffet afgørelse, fordi kommunen måske med vilje har valgt at overse en social situation og derfor ikke har handlet, men hvor der heller ikke er en sag, altså hvor ingen har rejst spørgsmålet: Bør der gøres noget ved

det her? Og det, som jo givetvis er det meget vanskelige i det, er at finde ud af, hvornår det er med vilje, og hvornår det skyldes mangel på viden om, at der burde have været grebet ind i en konkret situation, og hvad grunden er til, at der ikke er blevet handlet.

Jeg oplevede, at socialministeren i sit indlæg her gav tilsagn om, at det er noget af det, man kan drøfte videre, også som opfølgning på de reformer, som der heldigvis har været meget bred enighed om her i Folketinget, både med hensyn til indsatsen for at forhindre overgreb, og med hensyn til, at der bliver et egentligt kvalitetsmæssigt tilsyn af de steder, hvor man så har mulighed for at give børn et egentligt helle og måske et rum til udvikling i forhold til, hvad situationen er i dag.

Kl. 16:27

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:27

Karina Adsbøl (DF):

Det kan være, at ministeren vil sige lidt mere om undersøgelsen, for vi har jo ret mange erfaringer fra praksis, vi kan handle ud fra. Noget andet er jo også, hvordan man laver en sådan undersøgelse. Hvad er det for nogle sager, man piller ud, og hvor mange sager er det, man piller ud og undersøger? Det er jo også ret relevant i forhold til, hvad det munder ud i i den sidste ende, også i forhold til kvaliteten af undersøgelsen, at den er helt dækkende, og at den er bred. Hvordan og hvorledes kommer den undersøgelse til at forløbe? Er det 16 kommuner, eller hvor mange vil man undersøge? Er det antallet af sager, man vil undersøge, eller hvordan og hvorledes kommer undersøgelsen til at foregå i praksis? Kunne ministeren fortælle lidt om det?

Kl. 16:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:28

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er i regi af social- og integrationsministeren, at undersøgelsen finder sted, og derfor har jeg desværre ikke alle de konkrete detaljer om, hvordan man laver den konkrete undersøgelse, men det er jeg så fuldstændig sikker på at vi alle sammen kan få oplyst hos socialministeren. Men intentionen og det, vi gerne vil med den undersøgelse, er jo sådan set at få et indblik i, hvordan det her fungerer, med henblik på at der kan følges op, for uanset hvor vi er i Folketinget og hvilke temperaturer vi nu måtte have, så er der jo en fælles vilje til at sørge for, at kommunerne følger de love, der er, og at borgerne oplever, at det er en beskyttelse af deres retssikkerhed.

Kl. 16:28

Formanden:

Tak til økonomi- og indenrigsministeren. Så forstår jeg, at fru Karina Adsbøl vil have en anden omgang.

Kl. 16:29

(Ordfører for forespørgerne)

Karina Adsbøl (DF):

Jeg må hellere starte med at undskyldte, at jeg bandede før i et citat, jeg læste op. Det beklager jeg. Men jeg vil godt takke for den konstruktive debat, vi har haft i dag. Jeg kan jo høre, at der er rigtig mange partier herinde, der er interesseret i borgernes retssikkerhed, så jeg tænker også, at der er mange gode løsninger, vi kan lave her, for at sikre borgernes retssikkerhed fremadrettet.

Nu blev den her undersøgelse nævnt, og det vil jeg gerne kvittere for. Vi har jo i Dansk Folkeparti haft indkaldt til samråd, hvori jeg spurgte social- og integrationsministeren om det her, og hvor social-

og integrationsministeren sagde, at hun vil tage fat på Ankestyrelsen for at se, om de kunne finde ud af at lave en undersøgelse. Det er positivt. Men derfor kan vi jo sagtens stadig væk godt gøre noget herindefra. Jeg kan godt stadig væk være bekymret for, at vi ikke tager lidt mere hånd om borgerne. Jeg tænkte i hvert fald, at vi skal ud over de der, som jeg hører og får at vide og ser i fjernsynet, spærøvelser, hvor man fratager borgerne deres hjælp og nedsætter deres timetal. Så hvis vi på en eller anden måde kunne finde en god løsning i fællesskab her, vil jeg se frem til det fremtidige samarbejde. Jeg glæder mig oprigtigt meget til en invitation fra ministeren, så vi kan få drøftet det her.

Men tak for en god debat. Tak for ordet.

Kl. 16:31

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet. Afstemningen om de tre fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 7. februar, 2013.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2012.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 16:31

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Ønsker nogen ordet? Det er der ikke nogen, der gør.

Det gør hr. Sjørður Skaale til tillægsbevillingsloven. Det er ikke Færøerne, vi snakker om endnu, det er tillægsbevillingsloven.

Der er ikke nogen, der vil have ordet til tillægsbevillingsloven, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2013.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 16:32

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Anni Matthiesen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Det foreslås jo i det her lovforslag, at tilskuddet i 2013 til Færøernes hjemmestyre fastsættes til 632,2 mio. kr. Igennem en årrække har bloktilskuddet til Færøerne jo ellers været uændret og fastsat til omkring 615 mio. kr. og uden pristalsregulering, men regeringen og Færøernes landsstyre aftalte i december 2012 en pristalsregulering af statens tilskud til de bloktilskudsfinansierede områder på Færøerne, og dermed vil beløbet altså her i 2013 være hævet til de 632,2 mio. kr.

Tilskuddet bevilges til særforsorgen, folkeforsikringen, sundhedsvæsenet og Færøernes Fiskerilaboratorium.

Det er i lovforslaget forudsat, at Færøernes hjemmestyrers endelige udtalelse vil foreligge, inden vi når til tredje behandling her i Folketingssalen. Venstre kan tilslutte sig dette lovforslag.

Så har jeg lovet at bringe en hilsen fra De Konservative, da deres ordfører desværre ikke kunne være til stede her i salen i dag, og sige, at de også bakker op om lovforslaget.

Kl. 16:32

Kl. 16:33

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:34

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Som min kollega fra Venstre orienterede om, er det her et forslag, der indebærer, at staten i 2013 overfører 632,2 mio. kr. nominelt til Færøernes hjemmestyre svarende til en real videreførelse, altså en pristalsregulering, af tilskuddet i 2012. Det er rigtigt, som det også blev sagt fra Venstres side, at fordelingen er, at en del går til særforsorgen, til folkeforsikringen, og de fleste af pengene går til sundhedsvæsenet, og det er ganske udmærket.

Jeg skal blot tilføje, at Socialdemokratiet selvfølgelig kan støtte forslaget, og jeg er blevet bedt om af SF også at sige, at SF naturligvis støtter forslaget.

Kl. 16:34

Formanden:

Tak for det. Jeg ser ikke nogen ordfører fra Dansk Folkeparti. Så er det fru Sofie Carsten Nielsen som radikal ordfører.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg stiller mig gerne herop for at sige, at vi i Det Radikale Venstre også kan tilslutte os dette lovforslag. Jeg tror, at ordførerne før mig har sagt, hvad jeg havde at tilføje.

Kl. 16:35

Formanden:

Tak. Jeg ser heller ikke nogen ordfører fra Enhedslisten. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det er jo sådan en hel forbrødring, hvis alle nu synes, det er vældig fint. Jeg vil tillade mig at problematisere det lidt, for det er jo sådan set en ny foreteelse, at det bliver reguleret. Det er et beløb, der har været fastfrosset i en betydelig årrække, og det har det vel også været i fuld forståelse med de færøske repræsentanter om, at det var en meget god udvikling, at Færøerne i øget grad sørgede

for sig selv eller sikrede sig selv, og dermed var det måske ikke særlig hensigtsmæssigt, at man havde en reguleringsfaktor, der ikke forstærkede indsatsen på Færøerne for i højere grad at klare sig selv. Det har sådan set jævnligt været en diskussion her i Tinget.

Vel vidende at mit parti, så vidt jeg har kunnet finde ud af, også støttede den ændring sidst, så synes jeg alligevel, det er værd at pege på, at man også skal lytte til den del af det færøske folk, der faktisk tidligere har peget på, at det ville være hensigtsmæssigt, at beløbet ikke var reguleret, men derimod måske var fastfrosset og dermed øgede udfordringen på Færøerne. Jeg synes bare, det er værd at pege på det, men nu kan vi jo lytte til, hvad Færøerne selv siger. Men ellers står vi selvfølgelig ved den vedtagelse, der startede den her regulering.

Så man kan egentlig ikke forholde sig til beløbets størrelse nu, for man har vedtaget det principielle i en regulering, men jeg ønsker sådan set at påpege, at vi faktisk mener fra Liberal Alliances side, at det kunne være en hensigtsmæssig overvejelse, at man vendte tilbage til en fastfrysning, i lyset af at det færøske folk faktisk er et folk, der både kan og vil i øget grad – sådan som jeg fornemmer det – klare sig selv. Og det hjælper vi ikke med ved at have en regulering, hvor man, skal vi sige løser stigende omkostninger på Færøerne med reguleringer herfra, men at det gjorde man faktisk ved at fastfryse. Så det er bare her nævnt som et signal om, at skulle der melde sig et flertal på et tidspunkt, der vil vedtage noget så klogt, så er vi med til det.

Kl. 16:37

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så skal vi til rækken af forsinkede ordførere, først hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:37

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Undskyld, formand. Sådan kan det jo gå nogle gange, når det går stærkt.

Dansk Folkeparti kan selvfølgelig støtte forslaget, som ligger her, om at overføre bloktilskud. Som tidligere ordførere gjorde opmærksom på, er det korrekt, at tidligere har der været et fastfrosset beløb, hvor det nu er indeksreguleret. Det kan vi også støtte.

Ligesom den forrige ordfører så vi selvfølgelig også de signaler, der blev sendt, da man havde fastfrosset beløbet, som rigtig positive, og hvis man vender tilbage til den ordning, vil vi fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig også støtte dette. Vi vil dog sige, at vi er utrolig glade for, at vi egentlig nu her i salen får lejlighed til at diskutere sådan en sag om rigsfællesskabet og også om bloktilskuddet til Færøerne. Det er jo sådan, at hvad angår rigsfællesskabet, er det jo ikke altid sådan, at vi får lejlighed til at få den her gode diskussion om, hvordan vi bruger vores penge, og hvordan det går til fællesskabet. Eksempelvis for Grønland er der jo en situation, hvor vi uden at have mulighed for at tage en diskussion her i salen, sender et bloktilskud, som er væsentlig større. Der havde vi også gerne set, at vi kunne få en diskussion en gang om året om, hvad det er for et beløb, vi sender, og hvad det er, beløbet bliver brugt til.

Men i den pågældende sag kan Dansk Folkeparti fuldt ud anerkende, at vi sender fremsatte beløb.

Kl. 16:39

Formanden:

Tak for det. Hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak, og undskyld, at jeg ikke passede min plads i rækken, men når naturen kalder, må man lytte, ellers står man bare og hælder vand ud af ørerne heroppe, og det går jo ikke.

Enhedslisten støtter også det forslag, der er lagt frem her. De to foregående ordførere har rejst den mere principielle diskussion om en fastfrysning osv. Jeg mener, at vi tog den diskussion sidste år, hvor Færøerne stik imod mange års sædvane ønskede en regulering af bloktilskuddet, og så synes jeg ikke, at der er nogen grund til at tage en stor debat om det, når det er et ønske fra Færøerne og det er et rimeligt ønske også sammenlignet med f.eks. den ordning, der er for Grønland. Så jeg synes ikke, at vi behøver at vade så meget mere rundt i det. Men selvfølgelig vil jeg også sige, at hvis man fra færøsk side ønsker at vende tilbage til den tidligere beslutning om, at man fastfryser bloktilskuddet eller nedtrapper det, i takt med at man selv bliver mere økonomisk selvstændig, vil vi selvfølgelig også støtte det. Tak for ordet.

Kl. 16:39

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Edmund Joensen fra Sambandspartiet.

Kl. 16:40

Kl. 16:40

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Tilskuddet til Færøernes hjemmestyre er til behandling, og størrelsesmæssigt er det på 632,2 mio. kr. Beløbet er pristalsreguleret, og det er kun naturligt.

Men det står klart, at man fra regeringens side ikke imødekommer landsstyrets stående ønske om at normalisere bloktilskuddet – ikke med tilbagevirkende kraft, som nogle fejlagtigt påstår, og ikke til finansiering af skattelettelser, som andre fejlagtigt påstår.

Landsstyret ønsker bloktilskuddet normaliseret fremadrettet. Formålet er at stoppe underfinansieringen af sagsområder, som Færøerne endnu ikke har overtaget. Det drejer sig om Færøernes sundhedsvæsen, socialvæsen, folkepensioner og andet, som vi har et fælles ansvar for i rigsfællesskabet.

Det kan ikke være meningen, at Danmark ikke overholder sine forpligtelser. Jeg har forstået, at landsstyret endnu en gang vil tale med regeringen om netop at normalisere tilskuddet. Jeg håber på, at de to parter i den fordragelige ånd, der bør præge rigsfællesskabet, vil finde en rimelig løsning. Regeringen må indtræde fuldt ud i de forpligtelser, den har på Færøerne – solidarisk og til fordel for velfærd på Færøerne.

Sambandspartiet vil støtte det nuværende forslag, så vi får tilskuddet for 2013 på plads. Tak.

Kl. 16:43

Formanden:

Tak til Sambandspartiets ordfører. Så er det hr. Sjúrdur Skaale som ordfører for Javnaðarflokkurin.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det. Der er nogle, der er for tidligt på den, og der er andre, der er for sent på den. Jeg skal ikke sige så meget mere. Det her forslag øger jo bloktilskuddet til 632 mio. kr. Nu er det tredje gang, at det her Folketing øger bloktilskuddet. Det var jo fastfrosset i 10 år, før det her Folketing tiltrådte. Den fastfrysning er noget, som jeg støtter. Jeg er fuldstændig enig med hr. Leif Mikkelsen i, at det ville være det bedste for Færøerne, hvis det forblev fastfrosset og man fik

en lempelig udfasning af blokstøtten – helt klart det bedste – men nu er der så et flertal, som ønsker det her, og det skal jeg selvfølgelig tage til efterretning og støtte forslaget, når det kommer til afstemning.

Jeg har dog et lille spørgsmål til finansministeren. Nu er det anden gang i træk, at vi behandler det her forslag om bloktilskud til Færøerne i januar måned. Det skete også sidste gang. Det betyder, at der ikke er noget bloktilskud til Færøerne i januar i år, heller ikke i februar i år og måske heller ikke i marts i år. Vi får først vedtaget det her forslag engang midt i marts. Jeg vil bare spørge finansministeren: Hvordan kan det være, at vi for anden gang i træk behandler et forslag, som burde være færdigbehandlet og vedtaget sidste år? Det plejer jo at være færdigbehandlet og vedtaget i november eller december måned. Det var bare et spørgsmål. Tak for det.

Kl. 16:44

Formanden:

Tak til Javnaðarflokkurins ordfører. Så er det finansministeren.

Kl. 16:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det. Og tak for den brede tilslutning, der, så vidt jeg har forstået det, har været fra talerne til lovforslaget her i Folketinget. Jeg er måske ikke helt i stand til at gennemskue Liberal Alliances holdning til forslaget, men jeg lytter mig i øvrigt til en meget bred tilslutning.

Det er jo sådan, at staten i perioden 2002-2011 har ydet et tilskud, som har været på nominelt 615,5 mio. kr. årligt til Færøernes hjemmestyre. Og det tilskud blev, som flere talere har gjort opmærksom på, i 2012 efter aftale mellem regeringen og landsstyret pristalsreguleret.

Det, der så sker nu, er, at landsstyret og regeringen er blevet enige om, at bloktilskuddet for 2013 også pristalsreguleres og videreføres med den samme reale værdi som i 2012, og det er så det beløb, flere ordførere har nævnt, altså de 632,2 mio. kr.

Det er et lovforslag, der har været sendt i prehøring hos de færøske myndigheder forud for fremsættelsen, og de færøske myndigheder har ikke i den sammenhæng haft bemærkninger til lovforslaget. Det vil blive forelagt Færøernes hjemmestyre med henblik på at modtage hjemmestyrets udtalelser inden lovforslagets tredje behandling i Folketinget. Jeg skal for god ordens skyld også gøre Folketinget opmærksom på, at der ikke er indgået aftale om tilskud til Færøernes hjemmestyre efter 2013. Det vil sige, at tilskuddet for 2014 vil blive aftalt mellem regeringen og hjemmestyret på et senere tidspunkt.

Så skal jeg kort sige til det spørgsmål, der rejses til sidst af hr. Sjúrdur Skaale, at der foreligger jo nu en aftale mellem landsstyret og den danske regering, og det er rigtigt, at den foreligger senere, end man normalt ville have forventet det. Det hænger jo sammen med de drøftelser, der har været mellem regeringen og landsstyret, og den proces, der har været, altså den tid, det har taget, og den tid, det har taget for hjemmestyret at vende tilbage med en respons på henvendelser fra regeringen om, hvordan man skulle tilrettelægge tingene for 2013.

Men jeg tror generelt, at jeg her i det danske Folketing vil holde mig til, at den beslutningsproces, der har været og vel løbende er på Færøerne omkring de her spørgsmål, er et anliggende for Færøerne og for det færøske landsstyre og i sidste instans for det færøske folk, som jeg ikke føler jeg skal være en del af, altså i forhold til den politiske debat om det her i Folketinget, som repræsentant for den danske regering.

Kl. 16:47

Formanden:

Tak til finansministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Færøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:47

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er så ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 6. februar 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:47).
